

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FOLLOWING HIS COMMANDS

THE TEMPTER SERIES

KYLIE KENT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ONUN EMİRLERİNE UYMAK

BAŞTAN ÇIKARICI SERİSİ

3. KİTAP

KYLIE KENT

İÇİNDEKİLER

[Lütfen Beni Takip](#)

[Et Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29 Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Unhinged Desires](#)

[Yazarla Tanışın Ayrıca](#)

yazan [Kylie Kent Kylie](#)

[Kent hakkında](#)

Telif Hakkı ©2023 Kylie Kent Ebook

tarafından: [978-1-922816-15-3](#)

Ciltsiz: 978-1-922816-81-8

Ciltli: 978-1-922816-13-9

Alternatif Ciltsiz Kapak: 978-1-922816-14-6

Sammi Bee Designs

tarafından kapak

illüstrasyonu

Tarafından sağlanan düzenleme

hizmetleri

Kat Pagan - <https://www.facebook.com/PaganProofreading>

Bu kitap cinsel eylemler ve küfür sahneleri içermektedir Bunlardan herhangi biri sizin için tetikleyiciyse, bu okumayı atlamayı düşünmelisiniz.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

**LÜTFEN BENİ TAKIP
ET**

Gelin ve web siteme göz atın ve güncel kalmak ve bonus materyallere erişmek için posta listeme katılın.

Web Sitesi ve Bülten: <https://www.kyliekent.com/>

**Her şeye, evet her şeye erken erişim istiyorsanız gelin ve Patreon
Grubuma katılın
[Kylie Kent Patreon](#)**

**Tartışmalara dahil olmak ve tonlarca hediye erişmek ister misiniz?
Facebook [Club Merge](#)'deki okuyucu grubuma katılın**

**Facebook: [@kyliekent2020](#) Instagram
Takip: [@yazar_kylie_kent](#)**

BİR

H *earthbreak. Aşağılanma. Nefret.*

Hunter Jameson'ı sevmenin bende uyandırdığı üç H kelimesi bunlar. Tam olarak bu sırayla. Önce kalp kırıklığı geldi. Ailelerimizin ve tüm arkadaşlarımızın önünde sunakta duruyorduk. Sonra terk edilen gelin olmanın utancı geldi. Başıma geleceğini hiç ama hiç düşünmediğim bir şeydi bu. Üçüncüsü nefretti. Bu duygu sadece ve sadece ona aitti. Sözde lise aşkı. Hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğimi düşündüğüm kişi. Hunter-Jameson.

Ona ve yeni gelinine bir otobüsün çarpmasını ummak çok mu fazla?

Şimdiye kadar tüm bu çileyi aşmış olmalıydım. Atlattım *zaten*. Altı ay önceydi. Neredeyse bir ömür boyu. Bugünlerde pek üzerinde durmuyorum. Aslında, Hunter'ı neredeyse hiç düşünmüyorum. Sadece sosyal medyada onun mide bulandırıcı derecede mükemmel düğün fotoğraflarını görmek zorunda kaldığımda -evet, pislik surat bugün gidip evlendi- o korkunç günü düşünmemek zor oluyor. Özellikle de beni mihrapta terk ettikten sonra çünkü (ve alıntı yapıyorum): *Sen evlenilecek bir tip değilsin*.

Eloise tatlı krema ve kurabiye küvetini elimden kapmadan önce, "Tamam, o bir bardak Ben ve Jerry's gerçekten zihinsel çöküşünü çözmeyecek," diyor.

"Katılıyorum. Bu sadece seni daha da üzecek. Ama *bu...*" Daisy bir şişe tekila tutarak ekliyor. "Bu, dostum, her şeyi daha iyi yapacak!"

İnledim. "Tekila ve benim şu anda iyi bir fikir olduğumuzu sanmıyorum," diyorum Daisy'ye, belli ki beni dinlemiyor çünkü bize dört shot doldurmaya devam ediyor.

"Sorumlu kararlar vermek için doğru zihin yapısında değilsin, bu yüzden senin yerine karar vermek için buradayız." Claire bu açıklamasıyla birlikte sehpanın ortasına bir tabak dilimlenmiş limon yerleştiriyor.

"Burada olduğunuz ve benim aşırı dramatik hallerime katlandığınız için hepinize gerçekten minnettarım. Bir kez daha," diyorum en iyi üç arkadaşıma da.

Daisy, "Saçmalama, olmayı tercih edeceğimiz başka bir yer yok," diyor ve bana bir shot bardağı uzatıyor.

Tekilayı alıyorum, havaya kaldırıyorum ve Eloise üzerine bol miktarda tuz dökerken sol elimi yalıyorum.

"Yala, vur, em!" Daisy bağırıyor ve dördümüz de onun talimatlarına uyuyoruz.

Limonu emerken burnum kırıyıyor. Neden tekila shot'larının iyi bir fikir olacağını düşündüğümü bilmiyorum. Korkunçlar, ama sonra yanık göğsümden aşağıya doğru ilerleyip vücudumu ısıttığında, ikinci bir shot'ın uygun olduğunu düşünüyorum. Belki de kendimi aptal gibi içmek Hunter'ı ve onun aptal, çirkin ve güzel karısını unutmak için ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şeydir.

Evet, çirkin-güzel diye bir şey var. Birisi fiziksel olarak güzel olsa da sırf siz istediğiniz için onu çirkin buluyorsunuz. Kafamda, mantıklı geliyor.

"Tamam, bir tane daha!" Kızlar tezahürat yaparken kadehimi sehpa çarpıyorum. İkinci bardağı kaldırarak bağırıyorum, "Dostluklara

asla bitmeyecek" der ve kadehlerimizi tokuştururuz.

"Duyduk duymadık demeyin!" Daisy diyor ki.

"Şimdi, yala, vur, em."

Onu izleyerek çekimi yapıyorum ve etrafımdaki arkadaşlarıma bakıyorum. Kızlarım için gerçekten çok minnettarım. Yıllar boyunca onları topladım ve onları saklamayı planlıyorum.

Eloise ile ikinci sınıfta tanıştım. Nicholas Kelsey'i saçını çektiği için azarladığım o günden beri birbirimizden ayrılmıyoruz. O zamanlar bir erkeğin saçınızı çekmesinin sizden hoşlandığı anlamına geldiğini bilmiyorduk. Eloise bunu sekizinci sınıftan dokuzuncu sınıfa kadar Nicholas'la çıktığında öğrendi. Neyse ki Nicholas'ın olgunlaşmamışlığını çok çabuk atlattı. Ancak Nicholas lisenin geri kalanını Eloise'in peşinden koşarak geçirdi. Adamı suçlayamam. Kız muhteşemdi. Uzun, küllü kahverengi saçları, bronz teni ve 1950'lerden kalma bir afişe ait kıvrımlarıyla Eloise her erkeğin ıslak rüyasıdır. Şu anda biriyle çıkmakla ilgilenmiyor olsa bile. Kariyerine çok fazla odaklanmış durumda. Eloise bir emlak gurusu. Melbourne'un en çok aranan emlakçılarından biri. Sahip olmayı ancak hayal edebileceğimiz türden evler satıyor.

Bir de Daisy var. Onu son senemizde aldık. Son üç okulundan atıldıktan sonra bizim okula transfer olmuştu. Asiydi, hala da birçok yönden öyle. Yine de o yıl içinde duruldu, üniversiteye girdi ve şimdi gençlik danışmanı olarak çalışıyor, hayatla mücadele eden diğer genç kızlara yardım ediyor. İşine karşı başka hiç kimsede görmediğim bir tutkusu var. Ona bakınca podyuma daha uygun olduğunu düşünebilirsiniz. Daisy uzun boylu ve uzun bacaklı bir model, sarı saçları ise omuzlarında biten uzun bir bob şeklinde kesilmiş. Yine de onun en güzel fiziksel özelliklerinin gözleri olduğunu düşünüyorum. Soluk mavi. Ona özgü.

Son olarak Claire var. Onu üniversitenin ilk yılında küçük arkadaş grubumuza kattık. Claire akademik olarak hepimizin en zekisi. Geçen yıl sınıf birincisi olarak mezun oldu ve şu anda üst düzey bir finans firmasında çalışıyor ve kurumsal merdiveni tırmanmaya çalışıyor. Ben ise gönlümde yatan dört yıllık hukuk eğitimini tamamlamak yerine paralegal çalışmalar alanında diploma alarak mezun olmayı tercih ettim.

Peki bu ani değişiklik neden? Hunter-Jameson. (Buradaki eğilimi görüyor musun?)

Beni, evlenir evlenmez bir aile kuracakken, tam diploma alarak zamanımı boşa harcayacağıma ikna etti. Hunter eski kafalıydı; o evde çocukları büyütürken benim de evde olmamı istiyordu.

Maaş çekini getirdi. Ona olan aşkım gözümü kör etmişti ya da en azından o zamanlar bunun aşk olduğunu düşünüyordum. Şimdi pek ikna olmuş değilim. Her iki durumda da, beni bu hayali benim de istediğime inandırmasına izin verdim. Onunla bir aile kurmak, mükemmel çocuklar yetiştirmek ve mükemmel bir eş olmak için sabırsızlanıyordum.

Birçok açıdan, mihrapta terk edilmek beni kurtardı. Çünkü içten içe, o hayattan asla tatmin olmayacağımı biliyordum.

"Dansa gitmeliyiz." Daisy beni ayağa kaldırdı. "Hadi gidelim!"

"Bugün Pazar, Daisy," diyorum ona.

"Tam da bu yüzden gitmeliyiz. O kadar yoğun olmaz." Beni yatak odama doğru itiyor. "Seksi bir şeyler giy ve benimle dans etmeye gel Dani." Daisy alt dudağını uzattı.

Eloise ve Claire bu çılgınca fikre hemen katılırlar. Ben mi? O kadar da değil.

"Hepimiz sabah çalışmak zorundayız. Yarın başlayacağım yeni bir işim var. Akşamdan kalma olamam."

"Sanki hayatında hiç akşamdan kalma oldun da. Giyin yoksa seni bununla dışarı sürüklerim." Eloise elini vücudumda bir aşağı bir yukarı salladı.

Çok yıpranmış eşofman altıma ve atletime bakıyorum. "Tamam ama eve erken geliyorum," diye uyarıyorum onları.

"BU ŞİMDİYE KADARKI EN İYİ FIKIRDI!" Kollarımı Daisy'nin beline dolayarak ona mırıldanıyorum. Son üç saattir dans pistindeyiz. Kulüp kalabalık ama Cuma ya da Cumartesi geceleri olduğu gibi tıklım tıklım değil.

"Sana söylemiştim," diyor.

"Bir içki daha." Elini tuttum ve bara doğru çektim.

Dans pistinin kenarında Eloise ve Claire tarafından durdurulduk. "Gelin, size göstermek istediğim bir yer var. Bayılacaksınız," diyor Eloise.

Beynimde onun iyi bir şey yapmadığını söyleyen küçük bir kıpırtı var. Kaç tane olduğunu bilmediğim votka ve Red Bull'un etkisiyle bu uyarı silikleşiyor. "Elbette, hadi yapalım," diyorum sahip olduğumu bilmediğim bir heyecanla. Beş dakika sonra bir ara sokakta yürüyorduk. "Bu beni öldürdüğün kısım mı? Çünkü eğer öyleyse, üzerinize kan bulaşmasın."

Bu ayakkabılar. Gerçekten çok pahalılar," diyorum Eloise'e. Birbirimizi dik tutarken kollarımız birbirine bağlı.

"Ben olsam önce ayakkabılarını çıkarırdım. Merak etme." Bana göz kırıyor. "Tamam, bana açık fikirli olacağına söz ver," diyor ve kırmızı beyaz bir kapının önünde duruyor.

"Neden açık fikirli olmam gerekiyor?" Ona soruyorum.

"Çünkü bunu sadece bir kez deneyimlemeni istiyorum. Kim bilir? Belki de toz bezini çıkarıp örümcek ağlarını temizlemen için sana ilham verir."

"Ha?" Kafam çok karıştı.

Karanlık bir koridora açılan kapıyı açtığımda bu kafa karışıklığı daha da kötüleşiyor. Yardım için Claire ve Daisy'ye bakıyorum ama ikisi de benimle göz teması kurmuyor. Eloise'in yarı giyinik bir kızla konuştuğu tezgâhın üzerindeki tabelada şöyle yazıyor: *Ateş ve Buz*. Burayı daha önce duyup duymadığımı anlamak için beynimi zorluyorum. Hiçbir şey bulamıyorum.

"Tamam, her şey hazır. Onu takip edin." Eloise rastgele bir kızı işaret ediyor. "Seni tedavi odana götürecekt."

"Spa'da mıyız?" Ben soruyorum.

"Bir çeşit." Daisy arkamdan homurdanıyor.

"Sadece git ve izle. Senden tek istediğim bu. Güven bana," diye yalvarır Eloise.

"Tamam." Teslim olmak için ellerimi kaldırdım. Arkadaşlarıma güveniyorum. Beni asla yanlış yola sürüklemesler. Bu yüzden zayıf giyimli kızı takip ederek aynı derecede karanlık bir odaya giriyorum.

"Oturun. Gösteri birazdan başlayacak," diyor kapıyı arkasından kapatmadan önce.

Oturdum ve bir pencereye baktım. Camın arkasında bir oda var gibi görünüyor. Çok karanlık olduğu için pek bir şey göremiyorum ama bir bank, bir kanepe ve... bir yatak seçebiliyorum. Burası bir tür tuhaf tiyatro mu?

İki dakika sonra odanın ışıkları yanar ve üç kişi içeri girer. İpek sabahlık giyen bir kadın ve hiçbir şey giymeyen iki adam. Kesinlikle hiçbir şey.

Ağzım açık kaldı. Bana bakmıyorlar. Onları görebildiğimi biliyorlar mı?

Işıklar biraz kararıyor ve adamlardan biri kızın elbisesini çıkarıyor. Kalkıp dışarı çıkmalıyım. Bunu izlemem gerektiğini sanmıyorum. Yine de koltuğuma yapışmış, bundan sonra ne olacağını görmek için can atıyorum.

Her bir erkek kadının göğüslerinden birini ellerine alıyor, sonra ağızlarıyla meme uçlarını emiyorlar. Kendi meme uçlarını sertleştiriyor ve bacaklarını birbirine kenetleniyor. İki adamın bu kadına tapınmasını, ona tüm dikkatlerini vermelerini izlemeye devam ederken, onunla yer değiştirebilmeyi dilemekten kendimi alamıyorum. Adamlardan biri dizlerinin üzerine çöküyor ve dili kadının merkezini yalıyor. Diğer adam onun arkasında duruyor. Kadının saçlarını bir yumruğunun etrafına sarıyor, dili kadının ağzına girerken başını geriye çekiyor.

İstemsiz bir inilti çıkarıyorum, tam o sırada yanımdaki koltuğu bir beden dolduruyor ve yalnız olmadığımı fark ediyorum.

iki

Buraya pek sık gitmem, sadece sıkıldığımda ve kulübün meşhur olduğu türden sınırsız eğlenceye ihtiyaç duyduğumda giderim. Ancak buraya ait olmadığını bilecek kadar çok kez burada bulundum. Benim olduğum kız üçlü sahneyi izleme salonundan izliyordum. Juliet'in ona bu odaya kadar eşlik ettiğini gördüm ve hemen peşinden gittim. Neden ona çekildiğimi söyleyemem, bariz olanın dışında. Çok çekici ve yok etmek istediğim bir masumiyeti var.

Giydiği küçük pembe elbisenin içinde göğsünün inip kalktığını görebiliyorum. Meme uçları dikleşmiş ve ince kumaşın arasından görünüyor. Onu görünce sikim sertleşiyor. Çilek sarısı saçları yüksek bir şekilde toplanmış.

At kuyruğu ve onu yerinde tutarken ve arkadan becerirken yumruğumun etrafına sarıldığını hayal edebiliyorum.

Sik beni. Kanepeye doğru yürüyorum ve onun yanına oturuyorum, aynı anda o da duyulabilir bir inilti çıkarıyor. Güzel, çoktan tahrik olmuş.

Artık yalnız olmadığını fark edince sığıyor. "Oh kahretsin. Aman Tanrım!" diye bağırır.

Ayağa kalkıp gitmek üzereyken elim bileğini tutmak için uzanıyor. "Kal. İzle," diye tembihliyorum.

Bundan sonra ne yapacağı, bunu devam ettirip ettirmeyeceğini belirleyecek. Bana itaatkâr olmayan bir kadın için ne zamanım ne de isteğim var. Buraya ait olmayabileceğini biliyorum ama her kadın ya doğal bir itaatkârdır ya da değildir. Hemen koltuğunu geri aldığı anda dudaklarım yanlara doğru kalkıyor. Cevabımı almıştım ve emrimi ne kadar kolay yerine getirdiğini görünce sikim sertleşiyor.

"Burada olmamalıydım," diye fısıldıyor.

"Tam olarak olman gereken yer burası. Otur. İzle," diyorum ona tekrar. "Her şey daha iyi olacak."

Bakışlarını pencereye çevirir. Adamlar şu anda kadını Saint Andrews haçına bağlıyorlar. Kadının vücudunda kullanmak üzere oldukları elektrikli değneklerin ışıklarını görmeden önce oda kararır.

"Bunlar ne?" diye soruyor komşum.

"Elektrikli değnekler. İzlemeye devam et," diye hatırlatıyorum.

Pencereye dönmeden önce bana bakıyor. İlk değnek kadının göğüs ucuna değdiği anda irkildiğini görüyorum. "Bu onun canını yakmıyor mu?" diye soruyor.

"Zevkli bir acı."

"Mmhmm," diyor dikkati dağılmış bir şekilde programı izlemeye devam ederken.

Işıklar, kadının çıkardığı sesler, erotik bir sahne. Sikimin serbest kalmak için yalvarmasına neden olan şey bu değil. Hayır, yanımdaki muhteşem yaratığın tepkisi.

Gözleri kocaman, yanakları pembeleşmiş ve elbisesinin içinden çıkan meme uçları çok sert. Kucağına bakıyorum ve kıvranışını görüyorum.

Bacaklarının arasındaki ağrıyı hafifletmeye yardım edebilirim. "İzlemeyi seviyorsun."

"Ben... Ben daha önce böyle bir şey yapmadım," diye fısıldıyor.

"Ama ilgini çekti?" Ona soruyorum.

Hafifçe başını sallamadan önce alt dudağını ısıyor.

"Hani şu anda bir ihtiyacın var ya? Sana bu konuda yardımcı olabilirim," diyorum ve yanıtını beklerken gözlerimi sıkıca onunkilere dikiyorum.

"Nasıl yani?" diye soruyor ve ilginç bir şekilde çok azgın olduğunu inkar etmiyor.

"Benimle eve gel." Ayağa kalktım ve ona elimi uzattım. Onu burada özel bir odaya götürüp sikebilir ve tatmin olmuş bir şekilde bırakabilirdim. Ama ben bunu istemiyorum. Yatağımda, çarşaf larımı ellerinin arasında sıkmasını istiyorum. Onun küçük, kıvrak vücudundan tekrar tekrar yararlanmak istiyorum.

Elini elime koyup beni takip ettiğinde şaşkınlığımı kontrol etmek için içimdeki her şeyi kullanıyorum. Bana cehenneme gitmemi söylemesini bekliyordum. Bu şans ı hafife alacak kadar aptal değilim. Parmak larımı onunkilerle birleştirdim ve onu koridordan geçirip yan kapıdan çıkardım. Arabam sokağın biraz aşağısında. Ona ulaştığımızda, yolcu tarafını açıyorum. Arabaya tırmanıyor ve debriyajından telefonunu çıkarıyor. Sürücü koltuğuna atladığımda fotoğrafımı çekiyor.

"Fotoğraf ister misin?" Gülüyorum.

"Plakanızla birlikte arkadaşlarıma gönderiyorum." Tıklamayı bitirdikten sonra bana baktı ve gülümsedi. Bütün yüzü aydınlandı. "Biliyorsun, beni öldürmeye ve vücudumu milyonlarca parçaya ayırmaya karar verme ihtimaline karşı."

Kontağı çalıştırdım ve caddeye çıktım. "Vücuduna yapmak istediğim pek çok şey var. Doğramak bunlardan biri değil. Benimle güvendesin," diyorum ona.

"Bildiğim iyi oldu."

"Peki bir adın var mı?" Ona sordum.

"Var."

"Bana söylemeyecek misin?"

"Hayır. Gizemi daha çok seviyorum," diyor.

"Tamam."

"GÜZEL YER" diyor, çatı katıma doğru yürürken.

"Teşekkürler." Elimi sırtının alt kısmına indiriyorum. Havadan sudan konuşmanın bir anlamı yok. İkimiz de neden burada olduğumuzu çok iyi biliyoruz. Onu yatak odama götürüp gömleğimin düğmelerini çözmeye başlıyorum. "Önümüzdeki iki dakika içinde çıplak olmanı ve yatağıma uzanmanı istiyorum. Topukluları çıkarma," diyorum ona.

Vücudunun titrediğini ve elbisesinin fermuarını açmak için arkasına uzandığını görüyorum.

"Dur!" Sesim sert ama amaçladığım etkiyi yaratıyor. Bana bakıp beklerken hareketleri durdu. "Sana bir emir verdiğimde, sözlü bir onay bekliyorum."

"Ne?" diye soruyor kollarını iki yanına indirmeden önce.

Aramızdaki mesafeyi kapatarak çenesini kavriyorum ve başını eğerek onu bana bakmaya zorluyorum. "*Efendim*," diyorum ona. "Bana *evet efendim* diye cevap vermenizi bekliyorum." Çenesini serbest bırakıyorum. "Şimdi tekrar deneyelim, olur mu? İki dakika içinde çıplak ve topuklu ayakkabılarla yatakta olmanı istiyorum."

Gözlerini bana kırptıştırıyor. Zihninde dönüp duran kararsızlığı görebiliyorum. "Evet, efendim," diye cevap veriyor, sesi fısıltıyı ancak geçiyor, sonra tekrar arkasına uzanıp elbisesinin fermuarını açıyor.

Bu iki küçük kelimeyi duyunca sikim kalkıyor. "Aferin kızıma," elbisesi yere düştüğünde onu övüyorum.

Gözlerim vücudunda gezinirken, ilk sikişini yaşamak üzere olan genç bir çocuk gibi hissederek iniliyorum. Sikim gördüklerimiz karşısında çok heyecanlanmıştı. Lezzetli pembe meme uçlarına sahip dolgun, diri göğüsler. Düz bir karın, kavisli kalçalar. Kukusu hâlâ beyaz bir dantel parçasıyla örtülü. Onun ilk düzgün sikişi olacağını düşünürsek, uygun.

Gömleğim omuzlarımdan kayıyor ve kemerimi, pantolonumun düğmesini ve fermuarımı açıyorum. Mükemmel isimsiz küçük kızım parmaklarını külotunun içine sokuyor ve bacaklarından aşağı kaydırıyor. Daha sonra yatağın ortasına tırmanıyor ve uzanıyor. Emirlerimi bu kadar iyi yerine getirmesi beni çok şaşırttı. Acaba o bir itaatkâr mı ve ben onu daha önce kulüpte görmedim mi? Ama bu onun her gözeneğinden yayılan masumiyeti açıklamıyor.

Pantolonumu indiriyorum, sikim serbest kalıyor ve yatağın kenarında duruyorum. "Çok güzelsin. Ne kadar muhteşem olduğun hakkında bir fikrin var mı?" Ona soruyorum.

Başını iki yana sallıyor. Bir kaşımı kaldırarak hatasını anlamasını bekliyorum. "Hayır," diyor. "Efendim."

"Çok iyiydi. Söyle bana küçük kız, daha önce itaatkar oldun mu?"

"Bir ne? Hayır," diyor. Yine tek kaşımı kaldırıyorum ve bekliyorum. "Efendim," diye çabucak ekliyor.

"Aferin kızıma." Yatağın üzerine diz çöktüm. "Çabuk öğreniyorsun. Doğuştan yeteneklisin." Parmaklarım ayrılmış kalçalarının içinde geziniyor, onları daha da açıyor. Çıplak amcığı sularıyla parlıyor, o kadar davetkâr ki. "Nereden başlayacağımı bilmiyorum," diye itiraf ediyorum.

Üzerine eğilip pembe meme uçlarından birini ağzıma alıyorum. Onunla, ona yapmak istediğim o kadar çok şey var ki. Hayal gücümü dizginlemem gerekiyor. Zavallı kızı korkutmaya çalışmıyorum.

Omurgası yataktan dışarı fırladı. "Oh Tanrım." Ellerinden biri başımın arkasına iniyor ve beni meme ucuna doğru tutuyor.

Dilim sert küçük tomurcuğa dokunuyor; dişlerim tepe noktasını sıyrıyor. Diğer elim çiftini çekiyor ve büküyor. "Mmm," diye inliyorum etine doğru. Teninin her santimini öpmek, ısırarak ve emmek istiyorum. Sanırım yapacağım şey tam olarak bu. "Kıpırdamadan yatmanı istiyorum. Seni tatmam gerek. Her şeyini," diyorum sağ elini kaldırarak. Serçe parmağını ağzıma alıyorum, ardından diğer parmaklarını, sonra da ağzımı kolunun uzunluğuna kadar takip ediyorum.

İlerlerken solgun teninde birkaç ısırık izi bırakıyorum. Boynuna ulaştığımda, kulağının hemen altındaki o hassas kısmı daha uzun süre emiyor ve kemiriyorum. Vücudu benimkinin altında kıvranıyor. Onunla ilgili hiçbir şey durgun değil. Yine de şu anda onu düzeltmeyeceğim. Onu hissederken kendimi kaybediyorum. Ağzım köprücük kemiği boyunca diğer koluna doğru ilerliyor ve işlemi parmaklarına kadar tekrarlıyor.

"Mmm," diye inliyor, kalçaları yataktan kalkıyor.

Kendimi yeniden konumlandırıyorum, kalçamı bacaklarının arasına, tam amına yerleştiriyorum. Dudaklarım gövdesinde gezinirken "Çok güzel lan," diye inliyorum.

Amını kalçama sürüyor, ıslaklığı tenimi kaplıyor. "Siktir!" diye bağırıyor.

Tam boşalacakken bacağıma hareket ettirdim. Kalçalarımın üzerine oturup sağ ayağını tutuyorum.

"Argh." Baş bariz bir hayal kırıklığıyla yatağın üzerine düşüyor.

Bacağına öperken kıkırdıyorum ve uyluklarının tepesine ulaştığımda amına üfleyerek titremesine neden oluyorum. Bir sonraki bacağına geçiyorum.

boyu boyunca öp ve geri dön. Bu beni olmak istediğim yere getiriyor. Dilim onun ıslak kıvrımları arasında aşağıdan yukarıya doğru kayıyor. Yavaşça, nazikçe.

"Oh, siktir!" diye tıslıyor.

İşlemi tekrarlıyorum, onun her şeyini yutmak için zaman ayırıyorum. Amına bir parmağımı sokuyorum ve ne kadar sıkı olduğuna dair ağzımdan bir inilti çıkıyor. Çabucak boşalmasını sağlamalıyım ki sikimi içine sokabileyim. Klitorisini emerken, aynı anda iki parmağımı içine ve dışına pompalıyorum. Bacakları başımın etrafında kenetleniyor ve amının parmaklarımın etrafında kasıldığını, onları daha derine emdiğini hissediyorum. Onları orada tutmaya çalışıyorum. Onu sikimin etrafında sarılmış hissetmek için sabırsızlanıyorum. Boşalırken gırtlaktan bir çığlık atıyor.

Dik oturarak, orgazmdan kurtulma şansı bulamadan sikimi ona sokuyorum. "Ow, siktir." Ben hâlâ taşaklarına kadar içine gömülüken geriliyor.

Sikim hareket etmem için yalvarıyor, onu sikilmeyi hak ettiği gibi sikmem için. Ama ben bekliyorum. Onun rahatladığını hissettiğim anda, hareket etmeye başlıyorum. Önce yavaşça, sonra hızımı arttırıyorum.

Onu beceriyorum, içeri ve dışarı itiyorum, ona sahip olduğum her şeyi veriyorum. Sıkı, sıcak, ıslak deliği her hamlede beni içine çekiyordu. Daha fazlasına ihtiyacım var. Daha derin olmak istiyorum. Bacaklarını kaldırıp omuzlarımın üzerine koyuyorum. Kalçaları yataktan hafifçe kalktı. Bu bana daha iyi bir kaldıraç sağlıyor ve çıkardığı seslere ve sikimi kaplayan ıslaklığa bakılırsa buna bayılıyor. Tekrar boşalana kadar onu beceriyorum. Çekerek sikimi yumrukluyorum, yanına yığılmadan önce tohumlarımı karnının her tarafına döküyorum.

Gözlerim yavaşça açılıp odaya odaklanırken güneş ışınları perdelerin arasından dans ediyor. Hâlâ onun kokusunu alabiliyorum, dün gece bulduğum kızın. Yuvarlanarak bir kolumu uzattığımda boş bir yatakla karşılaşıyorum.

Dirseğimin üzerinde doğrulup yere bakıyorum, giysilerinin bir yığın halinde bırakıldığını biliyorum. Onlar da gitmiş. Ayakkabıları ve çantası da öyle.

Kolumu gözlerimin üzerine sarkıtırken bedenim yatağın üzerine düşüyor. Gizlice kaçtı.

Lanet olsun, bu sabah ona tekrar sahip olmayı çok istedim.

Üç

Otobüsten inip bugün başlamam gereken binaya koşturuyorum. Geç kalmadım ama bu benim ilk günüm ve en azından on dakika erken gelmek isterdim. Son birkaç yıldır birçok hukuk firmasında çalıştım ama bu -Christianson, Miller ve Warner, Melbourne'daki tüm firmaların firmasıdır. Hukuk sektöründeki herkes için en imrenilen pozisyonudur.

İş söz konusu olduğunda genellikle bu kadar yıpranmam ama bu sadece yeni bir iş değil. *Rüya* gibi bir iş. Eyaletteki, hatta muhtemelen ülkedeki en iyi aile avukatı için çalışıyorum. Alistair Warner. Adam hakkında çok fazla hikaye duydum. Ama onu hiç görmedim ya da tanışmadım.

Aile hukukuyla sadece son altı aydır ilgileniyorum. Mihrapta terk edildiğimden beri, çok geç olduktan *sonra* terk edilen diğer insanlara yardım etmek istedim. Boşanma hoş bir şey değil ama bir gerçek ve bugünlerde çok daha sık yaşanıyor.

Bunu bilsem bile, şansım olsa yine de aşk için risk alırdım. Yine de asla büyük bir düğün planlamazdım. Sadece adliyede kağıtları imzalardım. Sessiz bir şey. Kendimi bir daha asla böyle aşığılanacak bir duruma sokmayacağım.

Sevilmek istiyorum. Ve evliliğin yürüyebileceğini biliyorum. Tek yapmam gereken aileme bakmak. Rhonda ve John Hutchinson. Annem ve babam gerçek aşkın olması gereken her şeye sahipler. Birbirlerine başka hiçbir ilişkide görmediğim kadar bağlılar.

Hunter'la bunu yapabileceğimi düşünmüştüm. Belli ki yapmamışım.

Telefonum çantamda titriyor. Çıkardığımda kızlarla yaptığım grup sohbetinin bildirimlerle patladığını görüyorum.

DAISY:

Bugün iyi şanslar. İşten sonra bilgi almak için benimkinde buluşalım.

ELOISE:

Bugün iyi şanslar. İhtiyacın olduğundan değil, çünkü sen harika ve güzelsin. Ayrıca, dün geceki ateşli kızın detaylarına ihtiyacım var.

CLAIR:

İyi şanslar. Eloise'i destekliyorum. Ayrıntılar, en kısa zamanda!!!

Gülümsüyorum. Bu kızları o kadar çok seviyorum ki. Yine de dün gecenin ayrıntılarını yakın zamanda anlatacağımı sanmıyorum. Onları hatırlamamak için elimden geleni yapıyorum. Çünkü hatırladığımda, dudaklarının hayaletini hâlâ tenimde hissedebiliyorum. O her kimse. Bir adamla eve gittiğime ve adını bile bilmediğime inanamıyorum. Pişman değilim. Yani, hayatının en iyi seksini yaptığına nasıl pişman olabilirsin ki? Küçük kaçamağımız yüzünden vajinam hâlâ ağrıyor.

Adını öğrenmeliydim. Belki de çuvalda ikinci bir tur (tabiri caizse) o kadar da kötü bir fikir olmazdı...

Hayır. İkinci bir tur olamaz. Tek gecelik ilişkiler böyle yürümez. Ve benim uzun boylu, yakışıklı yabancım sadece buydu. Bir daha benzerini bulabileceğimden şüphelendiğim tek seferlik bir şey.

Kristal mavisi gözleri... bronzlaşmış, yontuldukça yontulmuş teni... ve kumral saçları kısa sürede unutamayacağım bir görüntü oluşturuyor. En azından artık vibe zamanım için malzemem var. Ve onun hükmedici kişiliğini de unutmayalım. Hayatımda bana emir verilmesinden hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Dürüst olmak gerekirse, adama olan tepkimi bile anlamıyorum. *Bu* ve bugün yeni bir işe başlayacağım gerçeği, sabahın üçünde onu uyandırmadan dairesinden çıkmamın kesin nedenleridir. İlk utanç yürüyüşümü karanlığın örtüsü altında yaptım. Ayrıca, yaptığım şeyden hiç utanç duymadım. İşte bu kadar.

Kızlara hızlıca bir cevap yazdım.

BEN:

Teşekkürler. İçeri girmem lazım. Sonra sohbet ederiz.
Hepinizi seviyorum. XX

Telefonumu çantama geri koyuyorum ve yan tarafta duran güvenlik görevlisine kibarca gülümseyerek binanın girişine doğru ilerliyorum. Sonra da asansörlere yöneldim. E-postadaki talimatlar doğruca kırkıncı kata çıkmamı söylüyordu. Asansöre bindiğimde en tepeye çıkmam hiç de şaşırtıcı değil.

Yukarı çıkış sessizdir. Asansör müziği yok. Hızla atan kalbimden başka bir şey yok. Aynadaki yansıma kontrol ederken ellerimi eteğime siliyorum. Bugün için en iyi iş kıyafetimi seçmiştim. Uçuk mavi bir bluz, krem rengi bir kalem etek ve lacivert bir blazer ceket. Görünümü, iki hafta boyunca banka hesabımı boşaltan bir çift siyah Manolos ile tamamladım. Ayakkabılara baktığımda gülümsedim.

Buna değer. Ayakkabı, şarap ve pizza benim üç kötü alışkanlığım.

Kapılar açılıyor ve bir resepsiyon alanına giriyorum. Christianson, Miller ve Warner kelimeleri büyük altın harflerle beyaz duvarlara yayılmıştı.

Doğruca resepsiyon görevlisine gittim. "Merhaba, benim adım Danielle Hutchinson. Bugün paralegal olarak işe başlıyorum." Kadına en iyi, en kendinden emin gülümsememi veriyorum.

"Merhaba, hoş geldiniz. Ben GiGi. Beni takip edin, sizi doğruca İK'ya götüreyim" diyor ve beni karşılamak için tezgâhın etrafından dolaşıyor.

Ofiste onu takip ediyorum. Bir sürü göz üzerimde. Ne düşündüklerini biliyorum: *Yeni kız kim? Nereden geldi? Burada ne işi var? İşim için bir tehdit mi?*

Hiçbiriyle göz teması kurmamaya çalışıyorum. Zamanla hepsiyle tanışacağıma eminim.

GiGi bir kapıyı alıyor ve açıyor. "Stella, sana Danielle Hutchinson'ı getirdim," dedi ve kenara çekilip beni ileriye doğru yönlendirdi.

"Oh, güzel. İçeri gel Danielle. Seni olabildiğince hızlı bir şekilde düzene sokalım. Daha iyi bir zamanda gelemezdin, ya da belki de en kötü zaman. Her iki şekilde de olabilir," diyor Stella gizemli bir şekilde. "Lütfen oturun."

Ofise girdim ve teklif edilen sandalyeye oturdum.

"Sadece bu formları doldurmanız gerekiyor. Şirket teknolojisini serbest bırakmak için burayı ve burayı imzalayın, sonra her şey hazır olacak." Gülümsüyor.

Evrak işlerini hızlıca hallediyorum. İçeri girmek ve beni bekleyen işe başlamak için sabırsızlanıyorum. Otuz dakika sonra, tüm belgeleri Stella'ya geri verdim.

"Mükemmel. Şimdi şu işi bitirelim. Bu sabah her zamankinden daha huysuzdu," diye beni uyarıyor.

"Kim yaptı?" Ben sordum.

"Bay Warner, yeni patronunuz. Birlikte çalışmanız gereken kişi. Bu arada şimdiden özür dilerim. Herhangi bir sorunuz olursa, gelip beni görün. Diğer ortaklarla temasa geçeceğim. Birbirleriyle konuşabilecek tek kişiler onlar. Ne kadar zeki olsalar da hepsinin kendine göre anları var," diye fısıldıyor bana çeşitli koridorlarda ve açık çalışma alanlarında ilerlemeye devam ederken.

Stella bir kapıya dokunuyor. Diğer ofislerin hepsinin cam duvarları var ve içlerini görebiliyorsunuz. Bu hariç. Pencereilerin hepsi buğulu. Belli ki, içeride her kim varsa, bir balık çanağının ortasında olmak istemiyor.

"Ne?" diye gür bir ses bağılıyor diğer taraftan. Belli belirsiz tanıdık bir ses. Yine de ne olduğunu çıkaramıyorum.

Stella bana bakıyor ve gözlerini deviriyor. Kapıyı açmadan önce, "İşte bir şey yok," dedi. "Bay Warner, Danielle Hutchinson burada."

"Danielle Hutchinson kim ve neden umurumda olsun ki?" diye yanıtlıyor ses. "O senin yeni avukat yardımcın," diyor Stella, ofise doğru ilerlerken Beni sessizce arkasından takip etmem için bırakırken.

Adımlarım olduğu yerde durdu. Dünya etrafımda dönüyor. Bu şu anda gerçekleşmiyor. Gördüğüm şeyin bir seraptan, uykusuzluktan ve çok fazla orgazmdan kaynaklanan bir halüsinasyondan başka bir şey olmadığını umarak gözlerimi kırıştırıyorum.

Orgazmlar. Tüm o orgazmların sebebi, kocaman, korkunç derecede süslü, maun bir masanın arkasından bana bakıyor. Ayağa kalkıp mobilyaların etrafından dolanırken ve iki adım önümde dururken dudaklarında bir sırıtma beliriyor. Sonra tokalaşmam için elini uzatıyor. Avucumu onunkine koyuyorum ve aynı kıvılcımı hissettiğimde anında pişman oluyorum.

Dün gece bunu alkolün etkisindeki beynime bağladım. Ama bugün hiçbir mazeretim yok.

Evet, öyle. *Çok fazla orgazm* bahanem var. Nöronlarıma kısa devre yaptırmış olmalılar.

"Danielle, seninle tanıştığım memnun oldum. Ben Alistair," diyor açık avucumu kavrayarak. Başparmağı avucumun kenarlarında aşağı yukarı geziniyor.

"*Dani*. Sizinle tanıştığım da memnun oldum efendim," diye karşılık veriyorum elimi çekmeden önce. Gözlerindeki sıcaklığı kaçırmadım. Ve sonra farkına varıyorum. Bundan zevk alıyor. Bu özel terimden.

Harikaydı, Dani.

Bakışlarım aşağıya doğru kayıyor ve hemen başımı kaldırıyorum. Bana gülümsüyor, paketini incelediğimi çok iyi biliyordu.

İstifa etmeliyim. Bu adam için çalışmam. Çalışabilir miyim?

DÖRT

T sabahı bok gibiydi. Her şey, şu anda ofisimde duran ve gecenin bir yarısı beni terk eden kadın sayesinde yalnız uyandığımda başladı.

"Teşekkür ederim Stella. Bundan sonrasını ben hallederim," diye İK müdürümüze yönlendiriyorum. Ofisten çıkmasını bekliyorum, gözlerim küçük kaçağımdan hiç ayrılmıyor. Kızı bir daha görmeyi beklemiyordum ama işte karşımdaydı. Neredeyse gümüş bir tepside bana sunulmuştu.

"Ben... ah..." diye kekeliyor.

"Kaçtıktan sonra benimle yüzleşmek zorunda kalmayı beklemiyor muydun?" diye sordum.

"Ben kaçmadım. Eve gittim," diye fısıldıyor, gözleri odanın içinde gezinip tekrar bana takılıyor. "Bakın, açıkçası dün gece kim olduğunuzu bilmiyordum. Eğer bilseydim... şey, bilirsin işte..."

"Pazar gününe kadar seni altı şekilde becermeme izin verir misin?" Sırıtarak söylüyorum.

"Şşşt... baştan başlayabilir miyiz? Hiç olmamış gibi davranabilir miyiz? Kimseye bir şey söylemeyeceğim," diye yalvarıyor.

"Görüyorsunuz, bu senaryoyla ilgili bir sorunum var." Kapıya doğru yürüyorum ve bizi yalnız bırakacak şekilde kapatıyorum. Topuğumun üzerinde dönerek sırtına doğru yaklaşıyorum. "Hâlâ dilimde tadını alabiliyorum. Üzerine boşalırken daracık amının sikimi kavradığını hâlâ hissedebiliyorum," diyorum.

İleri doğru bir adım atıp bana doğru dönmeden önce vücudu titriyor. "Sanırım bu anılara değer vermelisiniz Bay Warner, çünkü sizi temin ederim ki bu bir daha olmayacak. Çalışmak, en iyilerden bir şeyler öğrenmek için buradayım ve görünüşe göre o kişi de sizsiniz."

"İkimiz de şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisi olduğumu biliyoruz, ama bu her iki taraf için de geçerli. Sikişmekten her zaman zevk aldım ama hiçbir zaman seninle aldığım kadar zevk almadım. İşte bu yüzden tekrar ve tekrar ve tekrar olacak."

Gözlerini kırpıştırarak bana bakıyor, ağzı hafifçe aralık. Yüzündeki şok ifadesi, ona diz çökmesini ve beni boğazına kadar emmesini emretme isteği uyandırıyor. Ama burası yeri değil, zamanı da değil.

"Lütfen oturun. Not almak için bir şeyiniz olduğunu varsayıyorum, çünkü kendimi tekrar etmeyeceğim." Masamın etrafından dolaşıp sandalyemi geri alıyorum. Ona baktığımda hâlâ kımıldamadığını görüyorum. "Talimatları takip etme konusunda fazlasıyla yetenekli olduğunuzu biliyorum, Bayan Hutchinson." Ona tek kaşımı kaldırıyorum ve daha sert bir tonda, "Otur," diye ekliyorum.

Aceleyle masama doğru ilerliyor ve karşımdaki sandalyelerden birine oturuyor. "Özür dilerim efendim," diyor küçük bir sırıtışla.

Karşılığında gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bugün birden daha parlak görünmeye başladı. Dani'nin burada olması eğlenceli olacak. Ya da işkence gibi. Çünkü sikim şu an taş gibi.

"Tamam, hafta sonuna kadar aşına olmanızı istediğim vakaların bir listesini size e-posta ile göndereceğim."

"Tamam. Başka ne var?" diye sorar.

"Şimdilik hepsi bu kadar. Vakaları tanıyın," diyorum ona.

"Tamam. Bunu yapabilirim. Stella bana nerede çalışacağımı göstermedi," diyor ayağa kalkmadan önce.

"Seni oraya götüreceğim. Ama önce bana bir şeyi cevapla." Devam etmeden önce bana bakmasını bekliyorum. "Neden aile hukuku?"

"Neden mi? Çünkü kazıklananlara yardım etmek istiyorum. Hiç kimse bir ayrılık yaşamak ve hayat arkadaşı olduğunu düşündüğü kişiden daha fazlasını kaybetmek zorunda kalmamalı" diyor.

Onun cevabını düşünüyorum. Hiç boşandı mı? Elbette, onun yaşında değil. Ama daha önce incinmiş, bunu söyleyebilirim. "Bu taraftan." Masanın etrafında yürüyorum.

Kapıyı açarken elim sırtının küçük kısmına düşüyor. Dani'nin vücudu dokunuşumla sertleşiyor. Ben de boğazımı temizleyip kolumu bırakıyorum. Ofiste dolaşırken, çalışıyor olması gereken ama Dani'ye aval aval bakıp kim olduğunu merak etmekle meşgul olan herkese ters ters bakıyorum. Şirketteki diğer iki ortağın, Xavier ve Nathan'ın, her ikisinin de altlarında çalışan kadınlarla birlikte olmaları muhtemelen yardımcı olmuyor. Burada olan şey o değil. Dani'yle aramızdaki her neyse tamamen cinsel. Aramızda daha önce hiç yaşamadığım bir kimya var.

Belirlenen avukat yardımcısı alanına vardığımızda, Dani'ye küçük ofisinin bulunduğu yere kadar rehberlik ediyorum. Sıkışık bir yer, manzarası yok ama içimden bir ses ona yanımda daha sık ihtiyacım olacağını söylüyor.

"Bu senin," diyorum.

Dani yüzünde kocaman bir gülümsemeyle küçük alanda etrafına bakınıyor. Gerçekten de masumiyetin ve güzelliğin resmidir. Kıvrımlarını ikinci bir deri gibi saran daracık bir etek giymiş, bluzunun düğmeleri ise koparılmak için yalvarıyor. Pantolonumun içinde büyüyen sikimi düzeltiyorum. İhtiyacım olan son şey ofise ereksiyon olmuş bir halde dönmek.

"Bunların hepsi benim mi?" Dani parmağıyla göğsünü işaret ederek soruyor. "Evet. Ne bekliyardun ki?" Karşı çıkıyorum.

"Bir kabin." Omuz silkiyor.

"Biz kabin tipi bir şirket değiliz," diyorum ona. "Sizi yalnız bırakayım. Davalara aşına olun."

Sonra onun ofisinden çıkıp kendi ofisime dönüyorum, kapıyı arkamdan çarpıp doğrudan bitişikteki banyoya giriyorum ve duşu açıyorum. Ayakkabılarımı çıkardım ve kıyafetlerimi çıkardım. Daha önce hiç iş yerinde mastürbasyon yapmak zorunda kalmamıştım - sanırım her şeyin bir ilki vardır. Çünkü ya duşta otuz bir çekecektim ya da Dani'ye masama domalmasını ve onu becermeme izin vermesini emredecektim. İlki şu anda daha güvenli bir seçim gibi görünüyor.

O dün geceki performansımızı tekrarlamayacağımıza karar verdi, ben ise tam tersini yapmaya kararlıyım. Neden bir insan kendini hayatının en iyi seksinden mahrum bıraksın ki?

Suyun altına girip vücut losyonunu alıyorum ve avucumu sabunla dolduruyorum. Sonra sikimi avuçluyorum, elimi yukarı aşağı kaydırıyorum ve gözlerimi kapatıp Dani'yi eteğini beline kadar çekmiş, masamın üzerine eğilmiş halde hayal ediyorum. Aminin benim için parladığını görebiliyorum. Pompalamaya devam ederken sikimin etrafındaki tutuşum sıklaşıyor, elimin değil Dani'nin aminin beni kavradığını hayal ediyorum. Taşaklarım sıklaşıyor ve omurgamda zevk dalgaları oluşuyor.

"Siktir!" Sperm ipleri duş duvarına dökülürken inliyorum.

Banyodan çıktım ve gömleğimin düğmelerini iliklemeyi bitirdim. Kravatım boynumda gevşekçe sallanıyor.

Şirketin ortaklarından Xavier, şu anda masama yaslandığı yerden, "Bu sabah formunda olduğuna duydum," diyor.

"Öyle mi?" Duvardaki aynaya bakarken kravatımı düzelterek soruyorum.

"Uyuyakaldın mı? Bu sabah utanç yürüyüşü mü yaptın?" diye bastırıyor.

Topuklarımın üzerinde dönerek masamın etrafından dolaşıyorum ve yerime oturuyorum. "Yaptığım hiçbir şeyden utanmam. Yani, hayır, utanç yürüyüşü yapmadım."

"Neden duş? Saat daha onu bile geçmedi." Avukat arkadaşlara sahip olmanın en güzel yanı, her zaman sorularla dolu olmaları ve herkesin işine burnunu sokmaya bayılmalarıdır.

"Canım duş almak istedi." Çalıştığımı düşünürse beni yalnız bırakacağını umarak bilgisayarımı açmadan önce omuz silkiyorum.

"Peki, o zaman kicina ne girdi?"

"Yeni stajyer avukatımı becerdim," diyorum elimi yüzümde gezdirerek.

Xavier'in gözleri şok içinde açılıyor. "Yine mi geldin?" diye soruyor.

"Kendimi tekrarlamıyorum." Gözlerimi bilgisayar ekranıma çevirmeden önce ona doğru ters ters bakıyorum.

Kapı açılır ve üçüncü ortağımız Nathan içeri girer. "Bir toplantı notunu mu kaçırdım?" diye soruyor.

"Hayır, ama doğru zamanda katıldın. Alistair, kızın burada çalıştığı iki saat boyunca yeni avukat yardımcısını nasıl becerdiğini anlatmak üzereydi." Xavier kendini bir sandalyeye attı ve Nathan da yanına bir sandalye çekti. Xavier, "Yine de duş alma ihtiyacını açıklıyor," diye ekliyor.

"Onu bugün becermedim. Dün geceydi," diye düzeltiyorum onu.

"Oh, şey, bu her şeyi çok daha iyi yapıyor." Nathan'ın sesinden alaycılık damlıyor. Gerçi pek konuşkan biri değildir.

Gözlerimi onlara dikiyorum. "İkinizin de çalışanlarla çıktığınızı düşünürsek, ikiniz de bana ders verecek konumda değilsiniz."

Xavier, "Evet ama biz siz değiliz," diye karşı çıkıyor. "Bu da ne demek oluyor şimdi?"

"Ne anlama geliyorsa o anlama geliyor. İkimiz de sağlam ilişkiler içindeyiz. Sen bunu istemiyorsun. Hiç istemedin ve açıkçası isteyeceğinden de emin değilim. Paralegalini becerip bir hafta sonra diğer hatuna geçemezsin ve her şeyin yolunda gideceğini düşünemezsin," diyor Xavier.

"Neden olmasın anlamıyorum. İkimiz de yetişkin insanlarız. Ne elde edeceğini bilecek kadar olgun." Dani'nin benden tam olarak ne alacağını bildiğim için sırtıyorum.

Hayatının en iyi orgazmları. Altmış yaşına geldiğinde, hayatını bir fiyaskoyla evlenerek geçirdikten sonra geriye dönüp bakacağı ve hatırlayacağı orgazmlar. Kendine her dokunduğunda birlikte geçirdiğimiz saatleri hatırlamaya devam edeceğinden hiç şüphem yok...

BEŞ

W Cuma öğleden sonraları saat neden hep daha yavaş işliyor? Tek istediğim bu ofisten kaçmak ve Alistair Warner'ın nereye dönsem beni izlemediği birkaç günün tadını çıkarmak.

Yemin ederim ki bu adam sık sık gittiğimi bildiği yerlerde bilerek duruyor. Gözleri vücudumda gezinirken, sadece bir bakışıyla içimi dışımı ısıtırken, bacaklarımın pes etmemesi için içimdeki her şey gerekiyor.

Her gece eve gidip titreşen arkadaşşıma bir buçuk egzersiz yaptırıyorum. O adamın bende uyandırdığı duyguları ne kadar taklit etmeye çalışsam da yapamıyorum. Neredeyse teslim olma noktasına geldim, beni acılarımdan kurtarması ve boşalmamı sağlaması için ona yalvarmak üzereyim. Eğer yapmasaydım iyi olurdu.

Her gün, bütün gün onun aptal yakışıklı yüzüne bakmak zorundaydım. O geceyi bir daha hiç düşünmeden hayatıma devam edebilirdim.

O büyülü, büyülü gece.

Evet, bunun çok zorlama olduğunu ben bile biliyorum. Tabii ki bunu düşünürdüm. Hayal ederdim. Ama tekrarlamak için o yabancıyı aramaya kalkışmazdım. Ben öyle biri değilim. Yine de onunlayken sanki tamamen farklı bir insan olmuştum. Sanki bana yük olan her şeyi bırakıp özgür olabiliyordum.

Hem zihinsel hem de fiziksel sağlığım açısından cehennem gibi bir hafta geçirdiğimi söylemek hafif kalır. İlki, beynimin patronuma aşırı odaklanmış olmasından kaynaklanıyor. Bu kadar odaklanmamam gereken bir kişiye. Ve belki de Hunter'ın paylaştığı balayı fotoğraflarını saplantılı bir şekilde takip ettiğim için. Yine ilgilenmemem gereken başka bir adam. İkincisi ise, benim haberim olmadan Viagra almış gibi görünen libidomdan kaynaklanıyor. İşte Alistair Warner bu. O bayan Viagra.

Adam gerçekten uyarı etiketleri ile gelmeli: *Riski kendinize ait.*

Kalıcı hasara neden olma sorumluluğu.

Yine de bu uyarıları görmezden gelip geceyi onunla geçirir miydim? Kesinlikle. Ama kendimi neye bulaştırdığımı bilirdim. En azından kısmen.

Masamda telefonum çalıyor. Açtığımda grup sohbetimizde Eloise'den bir mesaj buluyorum.

ELOISE:

Bu gece geliyoruz. Artık bizden saklanmak yok, Danielle Marie!!!

Kahretsin, bana tam isim vermiş. Kahretsin, gerçekten de günlerdir onlardan kaçtığımı unutacaklarını sanmıştım. Pazartesi günü patronumun unutulmaz tek gecelik ilişkim olduğunu öğrendikten sonra, geç saate kadar çalışmam gerektiğini ve tüm hafta boyunca onlarla buluşamayacağımı bahane ettim. O zamandan beri onlardan kaçıyorum. Çünkü patronumu becerdiğimi ya da daha doğrusu patronumun beni becermesine izin verdiğimi bilmelerine hazır olup olmadığımı bilmiyorum.

BEN:

Yarın yapabilir miyiz? Gerçekten çok yorgunum. Uzun bir hafta oldu.

Cevabımı gönderiyorum ve telefonumu masama bırakıyorum. Sonra ayağa kalkıyorum, ofisimden çıkıyorum ve mutfağa gidiyorum - bu işin en iyi avantajlarından biri. Her zaman hamur işleri, kurabiyeler, kekler ve isteyebileceğiniz her türlü içeceklerle dolu. Kendime bir fincan çay yapıyorum ve dikkatlice masama geri götürüyorum. Oturup telefonumu elime alıyorum ve gelen cevapları görünce inliyorum.

ELOISE:

Hiç şansın yok.

CLAIRE:

Çok geç. Tekilayı çoktan aldım.

DAISY:

Limonlar bende.

BEN:

Tamam, ama yorgunum, bu yüzden en iyi arkadaş olacağıma söz vermiyorum.

DAISY:

Komada bile olsan yine de harika bir arkadaş olursun.

Gülüyorum. Belki de kendimi yeniden dengelemek için ihtiyacım olan şey kız arkadaşlarımla geçireceğim bir gecedir. Her şeyin sıfırlama düğmesine basmak ve sadece kendim olmaya geri dönmek. Telefonumu bıraktım ve saate baktım. Bir saatim kaldı. Buradan ayrılmadan ve Alistair Warner'la ilgili her şeyden kaçmadan önce bir saatim daha var.

Çayımı dudaklarıma götürürken, klavyemin önünde duran küçük siyah bir hediye kutusunu fark ediyorum. Bunun buraya nasıl geldiğinin cevabı mucizevi bir şekilde ortaya çıkacakmış gibi kapıya bakıyorum. Ama gelmiyor.

Ben de fincanımı indirip kutuyu aldım.

Kapağı yavaşça kaldırıp içine bakmadan önce, sinirlerim beni tedirgin ederken kalbim çarpıyor. Bir kart var. Çıkıyorum ve kırmızı folyo harflerle basılmış logoyu okuyorum. *Ateş ve Buz*. Sonra arkasında yazan 'misafir' kelimesini görüyorum. Kutunun içinden bir şey parlıyor ve gözüme çarpıyor. İçine uzandığımda, etrafında kalp şeklinde bir asma kilit olan elmas bir tenis bileziği buluyorum. Bu takı olamayacak kadar ağır. Parmaklarım pırlantaların üzerinde geziniyor, sonra parçayı ters çevirip kalbin alt tarafındaki platine kazınmış 'AW' harflerini okuyorum.

Benimle dalga geçiyor olmalı. Bunu kabul edemem. Bileziği dikkatlice kutuya geri koyuyorum ve kartı tekrar üstüne yerleştiriyorum. Kapağı kapatıyorum ve her şeyi masamın kenarına itiyorum. Gidip hediyesini yüzüne vurmak için cesaretimi topluyorum. Ona bunu kabul edemeyeceğimi söylemek için. İstemediğimi.

O bilezik ne kadar güzel olsa da, onu alamam.

Bilgisayarıma bir e-posta geliyor ve gidip patronumla yüzleşmeden önce onu açmaya karar veriyorum.

Gönderen: Alistair Warner
Konu: Davetiye

Sevgili Bayan Hutchinson,

Umarım bu akşamki davetiyemi almışsınızdır. Benimle akşam 9'da buluş. Geç kalma.

**Sevgiler,
AW**

Adam aklını kaçırmış. Bu gece Fire and Ice'a geleceğimi düşünüyorsa öyle olmalı. E-postasını çöpe gönderdikten sonra hediye kutusunu alıp çantama koyuyorum. Pazartesi günü, geceyi benim gelmemi bekleyerek geçirdikten sonra ona geri vereceğim. Çünkü orada olmayacağım. Gerçi onun gibi bir adamın uzun süre bekleyeceğinden şüpheliyim. Oradaki her kadın ona bir geceliğine sahip olmak için can atar.

Acaba kaç tanesini sikti? Devamlı müşterisi mi? Misafir kartı dağıttığına göre öyle olmalı, değil mi?

Önemli değil, çünkü umurumda değil. Ona sahip olamam, o yüzden başkası da bu nimetlerden faydalanabilir-AKA dünyanın en iyi kanlı orgazmları.

Dairemin kapısını açtığımda en iyi üç arkadaşımı çoktan içeride buldum. *Herkesin bir anahtarı olması* konusunu yeniden düşünmeliyim.

"Yemek, şarap ve daha fazla yemek. İhtiyacım olan şey bu. Duştan hemen sonra," diyorum onlara yatak odama gitmeden önce. Ve tabii ki hepsi beni takip ediyor.

"Bunu giy," diyor Daisy, bana daracık siyah bir elbise uzatarak. "Neden?" diye soruyorum.

"Çünkü dansa gidiyoruz ve hayır cevabını kabul etmiyorum. O yüzden duş al, giyin, sonra da yemeğe gel. Pizza sipariş edeceğim," diye sırtarak cevap veriyor.

"Tamam, beni pizza konusunda kandırdın." Gülüyorum, elbiseyi yatağın üzerine koyuyorum ve duşa giriyorum.

Salona geri döndüğümde domates sosu ve peynir kokusu küçük dairemi dolduruyor. Kızların hepsi seksiyonel kanepede her zamanki yerlerine yayılmışlardı. Uçtaki açık koltuğa oturuyorum, ellerim bir dilim pizzayı kapıyor.

Büyük bir ısırik alıyorum ve başımı kaldırdığımda üç kızın da beklentiyle bana baktığını görüyorum. "Ne?" Bir ağız dolusu yemeğin etrafında soruyorum.

"Gerçekten mi? Orada öylece oturup detayları beklemiyormuşuz gibi mi davranacaksın? Ne saklıyorsun Dani?" Eloise beni azarladı.

"Hiçbir şey saklamıyorum. Sadece meşguldüm. Yeni bir işe başladım" diye hemen hatırlatıyorum.

"Geriye dönelim o zaman. Pazar gecesi kiminle ortadan kayboldun?"

"Beni içine ittiğin seks kulübünde tanıştığım bir yabancı." Onu işaret ediyorum. "Bir yabancı mı? Peki... iyi miydi?"

"Şimdiye kadar yaptığım en iyi seks." Gülümsüyorum.

"Biliyordum. Bütün hafta birlikte oldunuz, değil mi?" Daisy suçluyor.

"Hayır, görmedim."

"Yani bu *yabancıyı* bir daha görmedin mi?" Claire, *yabancı* kelimesine fazladan vurgu yaparak soruyor.

"Onu gördüm. Aslında her gün, çünkü o benim lanet olası patronum," diyorum.

Üç kız da ağızları bir karış açık bana bakakaldı. "Patronunu mu beceriyorsun?" Eloise sonunda sordu.

"Hayır, onu becerdim. Bir kere. O zaman kim olduğunu bilmiyordum." "Aman Tanrım, bu sadece senin başına gelebilir." Daisy gülüyor.

"Acılarımın seni eğlendirmesine sevindim." Pizza dilimimden büyük bir ısırık daha alıyorum.

"Bekle... *sefalet* mi? Götlük mü yaptı? İş yerinde sana kötü mü davranıyor?" "Hayır, öyle değil. Sadece... Hayatının en iyi seksiyle ilgili kısmı kaçırdın mı?

ve artık buna sahip olamayacağımı. Bir kere elde ettim. Ve şimdi hayatım boyunca asla birbirini tutmayacak vasat bir seks yapmak zorunda kalıyorum." İçimi çektim ve kendimi kanepeye geri attım.

"Bu çok dramatik. Senin için bile. Peki, neden tekrar alamıyorsun? Performansının tekrarlanması istemiyor mu?" Claire soruyor.

"Hayır, öyle. Ama o benim patronum. Patronumu beceremem," diyorum onlara. "Ama zaten yaptın, o yüzden bu argüman kayboldu." Eloise gülüyor.

"İlk sefer sayılmazdı. Patronum olduğunu bilmiyordum," diye itiraz ediyorum. "Ayrıca, sanırım o kulübe sık sık gidiyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni oraya geri dönmeye davet etti. Aklıma gelmişken... Orayı tam olarak nereden biliyorsun?" Eloise'e dikkatle sordum.

"Sahibini tanıyorum." Omuz silkiyor.

"Doğru." Gözlerimi deviriyorum. Kaçıyor.

"Öyleyse neden geri dönüp onunla buluşmuyorsun? Ofiste değilsin ya," diye öneriyor Claire. "Ya da en azından bir kıza bir resim ve isim ver, *ben* de onunla buluşmaya gideyim." Gülüyor.

"Tekila, ihtiyacım olan şey bu, seks değil. Seks olmadan da yaşayabilirim," diye yalan söylüyorum.

Beni buna ikna etmelerine nasıl izin verdim? *Tekrar*. Kendimi Ateş ve Buz'un girişinde buluyorum, misafir kartı parmak uçlarımı yakıyor.

Omuzlarımı dikleştirip kapıyı itiyorum. Bunu yapacağım. Ama arkadaşlarımın düşündüğü sebeplerden dolayı değil. Onu bulacağım, bu saçma bileziği geri vereceğim ve eve gideceğim.

Tek başına.

ALTI

S boşaldı. Boşaldı amina koyayım. Dani'yi bu gece buraya davet ederek gerçekten boşa kürek çektiğimi düşünmüştüm. Gerçekten geleceğine dair hiçbir beklentim yoktu.

Yine de burada, çok seksi siyah bir elbise giyiyor. Kumaşın altında meme uçlarının sertleştiğini görebiliyorum. Şimdiden tahrik mi oldu?

Gözlerim kulübün içini tarıyor. Etrafımızı saran erotik sahnelerden tahrik olmamak elde değil. Hiçbiri ona bir bakışında sikimin nasıl hazır ola geçtiğini göstermiyor. Performans göstermeye hazır. Onun için.

Odanın köşesindeki yerimden onu izliyorum. Gözleri bir yüzeyden diğerine geçerken her şeyi içine çekiyor. Beni arıyor. Bu yüzden

Ayağa kalktım ve arkasından yürüdüm. Kolum beline dolanıyor, onu vücuduma doğru çekiyor, aletim kıcına bastırıyor.

"Küçük kız, geç kaldın," diye kulağına homurdanıyorum.

Vücudu benimkine gömülürken duyulabilir bir inilti çıkarıyor. Sonra aniden arkasını dönüyor ve elimden kurtuluyor. "Gelmeyi planlamıyordum," diyor. "Efendim," diye ekliyor küçük bir sırıtışla.

"*Gelmeyi* seçtiğine sevindim... yani." Kollarına bakıyorum. "Neden bileziği takmıyorsun?" diye soruyorum.

"Çünkü böyle bir hediyeği kabul edemem. Sen benim patronumsun. Sadece iade etmeye geldim." Bileziği çantasından çıkarıp bana uzattı.

Elimde tutuyorum. "Başka erkeklerin sana yaklaşmasını engelleyen şey bu. Bu herkese benim olduğunu söyler. Bunu takmazsan buraya giremezsin," diyorum ona.

"Merak etme, kalmayacağım." Beni geçip çıkışa doğru yürüdü.

Az önce ne olduğunu anlamam birkaç saniyemi aldı. Reddedilmek benim için yeni bir şey, kabul etmeyeceğim bir şey. Ben kaybetmem. Hiçbir şey ve Dani Hutchinson uğruna savaşmaya değer bir ödül.

Dani'yi binadan sokağa kadar takip ediyorum, yanına yaklaşıyorum ve elini tutuyorum. "Hadi," diyorum ve onu arabama doğru çekiyorum.

"Ne? Bekle!" Benden uzaklaşmaya çalışıyor.

"Seni eve götürüyorum," diyorum ona.

"Bir taksi bulabilirim." Elimden kurtulmak için çabalamaya devam ediyor.

Hareket etmeyi bıraktım ve ona baktım. "Seni eve bırakıyorum. Arabam hemen şuradayken taksiye binmeyeceksin." Bana boyun eğmek için doğal içgüdüleriyle ne kadar savaştığını görebiliyorum. Sonunda bu içgüdü galip geliyor.

Arabaya ulaştığımızda, yolcu kapısını açık tutuyorum ve onun binmesini bekliyorum. Garajıma girene kadar onu götürdüğüm *evin* onun değil benim *evim* olduğunu fark etti. "Bekle... Beni eve götüreceğini söylemiştin."

"Getirdim. Seni eve getirdim. Benimle birlikte," diyorum ona.

"Benim evimi kastettiğini sanmıştım, seninkini değil. Asla yapmazdım..." Cümlesinin yarım kalmasına izin veriyor.

Koltuğumda dönerek onunla yüzleştim. "Benim arabama bindin. Bir kere bile bana adresini vermeyi denemedin. Sen ve ben ikimiz de biliyoruz ki

Burada. Benim yatağımda. Başka türlü davranmaya çalışarak zaman kaybetmeyelim," diyorum ona.

"Siktiğimin kadın Viagrası," diye tıslıyor nefesinin altından. "Ne?" Ben soruyorum.

"Hiçbir şey. Bunu yaparsak işte bir şeyler değişmeyecek mi?" diye soruyor bana açıklamak yerine.

"Bunun şirketteki pozisyonunla bir ilgisi yok Dani," diyorum ona dürüstçe.

"Tamam," diye kabul ediyor.

Arabadan inip diğer tarafa geçerek kapısını açıp elimi uzattığımda yüzümdeki gülümsemeyi silemiyorum. Avucunu benimkine koyduğu anda, bir gecenin daha yeterli olmayacağını anlıyorum.

GERGIN GÖRÜNÜYOR. Olmamalı. Bu yatak odasının duvarları arasında iyi şeylerden başka bir şey ol m a y a c a k .

Önce pantolonumu, sonra gömleğimi çıkarmaya başlarken ona "Soyun," diyorum. Bana göz kırpmıyor, kararsızlığı gözlerinden okunuyor.

"Soyun dedim, küçük kız. Bir daha söyletme bana," diye tekrarlıyorum, ses tonum bu sefer çok daha sert.

Elleri elbisesinin eteklerine ulaştığında titriyor. Elbiseyi başının üzerinden çekerek mükemmel pürüzsüzlükteki tenini santim santim ortaya çıkarıyor. Omuzlarını dikleştiriyor, kıyafetleri yere düşerken başını dik tutuyor. Karşımda tamamen çıplak duruyordu. İç çamaşırı yok.

"Külot giymeden bir yerlere gitmeyi alışkanlık haline mi getirdin?" Onun etrafında dönerken soruyorum.

"Hayır, efendim," diye cevap veriyor.

Gülümsüyorum. Bunun için doğmuş. Benim için. Bana düzgün bir şekilde hitap etmesi, şu anda ona hükmetmemi, hayatının stresini almamı ne kadar çok istediğini gösteriyor.

"Külot giymemek yaramazlıktır. Yaramaz küçük kızlara ne olur biliyor musun Dani?" Onun önünde durdum.

Başını eğdi. "Hayır, efendim."

Parmağımı çenesinin altına koyarak bakışlarını kaldırıyorum.

"Cezalandırılıyorlar.

Şaplak. Daha önce hiç cezalandırıldın mı Dani?"

Başını sallıyor ve ben de kaşlarımı kaldırıp soruyorum. "Hayır efendim, görmedim," diyor.

"Her şeyin bir ilki vardır. Eğer cezalandırılmazsan, hatalarından ders alamazsın. Ve bu amcıkta." Çıplak amını avuçluyorum. "O bana ait. Başkasının görmesi riskini göze alamam. Bu da demek oluyor ki toplum içindeyken külot giyeceksin."

Nefesi kesiliyor. Göğsü inip kalkıyor. Olacakları düşünmesi için ona fazla zaman vermiyorum.

Elini tutarak onu yatağın kenarına götürüyorum, oturuyorum ve kalçalarımı okşuyorum. "Eğil," diye talimat veriyorum.

Emrimi yerine getirmeden önce bir an tereddüt ediyor ve karnını kucağıma bırakıyor. Parmak uçlarım sırtında hafifçe aşağı yukarı geziniyor. Üzerinden yayılan gergin enerjiyi hissedebiliyorum. Bir elimle kıcının yumuşak memelerini avuçlarken, diğer kolumla belini sararak onu yerinde tutuyorum.

"Bunu neden yaptığımızı biliyor musun, küçük kız?" Ona soruyorum. "Çünkü öğrenmem gerekiyor efendim," diye cevap veriyor.

"Aynen öyle." Elim aşağı iniyor, ısırın bir tokatla iniyor. "Ahhh," diye çığlık atıyor ve kıpırdanıyor, ayakta durmaya çabalıyor.

Elimi kırmızı derinin üzerine sürerek yanığı yatıştırıyorum ve o da sakinleşiyor.

Sonra elimi tekrar aşağı indiriyorum, farklı bir noktaya.

"Ah, lanet olsun!" diye haykırıyor ama bu sefer benden kaçmaya çalışmıyor.

Avucumu tekrar aşağı indirmeden önce sıcak cildinin etrafında daireler çizerek onu yatıştırmaya devam ediyorum. Acı çığlığını bir inilti takip ediyor ve ben gülümsüyorum. Bundan hoşlanacağına dair bir his vardı içimde. Muhtemelen benden daha çok. Dokunuşumdan dolayı kıcının kızardığını görmek sikimi sertleştirdi. Onun uyarılmışlığını koklamak ağzımın tadına bakmak için salyalanmasına neden oluyor. Elimi aşağı indirip parmaklarımı kıvrımlarının arasından geçiriyorum. Şüphelendiğim gibi, sırılsıklam olmuştu.

"Sanırım bu cezadan hoşlanıyorsun, değil mi küçük kız?" İki parmağımı içine sokmadan önce sordum.

"Tanrım!" diye iniliyor, kalçaları kucağımda kıvranıyor.

Parmaklarımı yavaşça içine sokup çıkarıyorum, geri çekmeden önce kıvrıyorum. "Sen bunun için yaratılmışsın, biliyorsun. Benim olmak için yaratılmışsın," diyorum ona. Ben onu parmaklamaya devam edip hızımı artırırken hiçbir şey söylemiyor. "Parmaklarımın her yerine boşalmanı istiyorum, küçük kız. Her yerime boşalmanı istiyorum," diyorum ona.

"Aman Tanrım!" diye haykırıyor.

Üçüncü bir parmak daha ekliyorum ve parmak uçlarına doğru yükselirken kalçaları kalkıyor. Hızımı artırırken onu sıkıca yerinde tutuyorum. Cezalandırıcı bir hızda içeri ve dışarı itiyorum. "İyi bir kız olup bana istediğimi verecek misin?" Ona soruyorum.

"Evet! Evet! Evet!" diye çığlık atarken, vücudu her sinir ucundan akan orgazmla sarsılıyor.

"Mükemmel." Zevkin her zerresini ondan çıkarmaya devam ederken parmaklarım hareketlerini yavaşlatıyor. Zirveden indiğinde onu kucağımdan indirip önümde yere oturtuyorum. Sonra parmaklarımı dudaklarına götürüyorum. "Em," diye talimat veriyorum.

Dudaklarını kaygan parmaklarımın etrafına sardığında, onları ağzına daha fazla sokuyorum ve emiyor.

"Tadının ne kadar güzel olduğunu gördün mü?" Ona söyledim. "Bütün hafta beni bu lezzetten mahrum bıraktın Dani. İstediğim şeylerin reddedilmesinden hoşlanmam. Özellikle de senin gibi lezzetlerin." Elimi onun ağzından çekip fermuarımı açıyorum, sikimi serbest bırakıyorum ve pantolonumu tekmelemek için ayağa kalkıyorum. Dudaklarıyla hizalamadan önce sikimi birkaç kez pompalıyorum. "Em," diye tekrar talimat veriyorum.

Ve *yine* itaat ediyor, beni boğazının arkasına kadar alıyor. "Sik beni. Çok güzel," diye inliyorum ıslak ağzının sıcaklığı beni sarıyor. Bir elimi uzatıp saçlarının dökülen tellerini yumruğumun etrafına sarıyorum. "Beni çok iyi emiyorsun küçük kız," diye övüyorum onu.

Sikimin etrafında gülümsüyor ama bana sahip olduğumu hatırlayabildiğim en iyi lanet oral seks işini verirken çabalarını artırmaya devam ediyor. Ellerinden biri sikimin altına uzanırken, bir parmağını taşaklarımın arkasındaki o sihirli noktaya bastırıyor.

Lanet olsun, böyle devam ederse çok hızlı boşalacağım.

Ağzından çekerek onu yerden kaldırıyorum. "Yatağa. Sırt üstü yat. Bacaklarını aç," diyorum ona.

Kendini yatağın ortasına, tam da ona söylediğim şekilde yerleştirdikten sonra yukarı tırmanıyorum ve onu yan yatırıyorum. Sonra üstteki bacağını tutup omzuma koyuyorum ve diğer bacağının üzerine biniyorum. Sikimi onun girişiyle hizalayarak içeri sokuyorum, dibe vurduğumda duruyorum. Yumuşamadan ve boyutuma uyum sağlamadan önce duvarlarının gerildiğini hissedebiliyorum.

Dani bana bir eldiven gibi uyuyor.

Geri sokmadan önce çekiyorum. "Kendini hazırla. Bu biraz sert olacak," diye uyarıyorum onu sikmeden hemen önce. Oda şu seslerle doluyor

Vücutlarımızın birbirine çarpması, onun çığlıkları, benim homurdanmalarım ve uyarılmamızın kokusu. "Gelmeni istiyorum. Benim için gelmene ihtiyacım var," diye homurdanıyorum ona doğru sürmeye devam ederken.

İkimiz de birlikte boşalıyoruz. Çekiliyorum, tohumlarımın onun amından özgürce akmasını izliyorum. Hay sikeyim! Nasıl oldu da prezervatifi unuttum?

"Panik yapma," diyorum ona.

Bana baktı. "Bu tam da her kızın seksten hemen sonra duymak istediği şey."

"Korunmadık," diye itiraf ediyorum.

Yataktan atlarken gözleri büyür. "Aman Tanrım!" diye bağılıyor banyoya koşmadan önce.

Onu içeri kadar takip ediyorum ve tuvalete oturuyor. "Sorun yok," diyorum ona. "Ben temizim."

"Temizsin. Bildiğim iyi oldu," diyor alaycı bir şekilde.

"Sen temiz misin? Temiz misin?" Ona soruyorum.

"Ciddi misin sen?" Bir tomar tuvalet kağıdını buruşturuyor ve sifonu çekmeden önce kendini siliyor. "Sen yattığım ikinci erkeksin. Ben temiz miyim? Tabii ki temizim!" diye tıslıyor bana doğru.

"Tamam, o zaman sorun yok."

"İyi değiliz. Doğum kontrol hapi kullanmıyorum, lanet olsun," diyor.

Gözlerim açıldı. Hay sikeyim. Bunu düşünmemiştim bile. Aklıma gelen ilk şey lanet olası hastalıklardı, bebekler değil.

"Yarın seni ertesi gün hapi almaya götüreceğim" dedim,

"Bunun için teşekkürler."

"Bakın, olan oldu. Bunu yetişkinler gibi halledeceğiz. Çıldırmaya gerek yok."

"Haklısın. Her şey yoluna girecek. O kadar şanssız olamam, değil mi?"

"Çocuğumun olması şanssızlık mı olur?"

"Hayır. Şey, evet. Patronum tarafından hamile bırakılmak benim için şanssızlık olurdu. Tanımadığım biri tarafından."

"O zaman birbirimizi tanıyalım -her ne kadar hamile kalmayacak olsan da. Ertesi gün hapi da prezervatif kadar etkilidir," diyorum ona.

Elini tuttum ve onu yatağa götürdüm. Orada uzanıyorum ve battaniyeyi ikimizin üzerine çekmeden önce onu yanıma çekiyorum. Bu farklı, kollarımda bir kadın olması, seks sonrası sarılmak. Ama hoşuma gitti.

"Bu konuda nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun anlamıyorum," diye fısıldıyor.

"Olabilecekler hakkında endişelenmenin bir anlamı olmadığını öğrendim. Endişelenecek bir şey olduğunda endişelenirsiniz."

"Yani hamile kalırsam, o zaman mı endişeleneceksin?" diye soruyor bana.

"Evet. Ben baba olmak için biçilmiş kaftan değilim. Şirkette yaptığımız işi yaparken, yetişkinlerin seçimlerinden etkilenen çok fazla çocuk gördüm. Bunu kimseye yapmak istemiyorum."

"Bütün hikâyelerin kötü bitmediğini biliyorsunuz," diyor. "Henüz mutlu sonla biten bir tane görmedim."

"Çünkü sen bir boşanma avukatısın. Mutlu hikayeler istiyorsan belki de bir kutlayıcı olmalıydın. İnsanların ellinci yıldönümlerine ev sahipliği yapan kişi ol. Gerçek aşkı orada göreceksin."

"Belki," diyorum ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdirirken.

Yataktan çıkmak için Dani uyuyana kadar bekliyorum. Pantolonumun cebinden bileziği çıkarıp sağ bileğine takıyorum. Sonra arkasına geçip kollarımı beline doluyorum ve kendimi uykuya bırakıyorum.

YEDİ

İ yine yaptım. Erken uyandım ve Alistair'in dairesinden gizlice çıktım. En başta orada olmamalıydım. Ama dürüst olalım, benim yerimde olsaydınız, siz de o adamı geri çevirmezsiniz. Kapımın kilidini açarak içeri girdim ve ışıkları yaktım. "Argh, kapat şunu,"

Daisy kanepemden sesleniyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Ona soruyorum.

"Seni bekliyorum." Ayağa kalktı ve bana baktı. "Yine utanç yürüyüşü mü yapıyorsun?"

"Evet." İç çekiyorum ve koltuk minderlerine gömülüyorum. "Peki, iyi miydi?"

"En iyisi. Sorun seks değil. O benim patronum ve son derece bunaltıcı."

"Bekle... Onu geri vereceğini sanıyordum?" Bileğime sarılı ısıltılı bileziği işaret ediyor. Bu sabah Alistair'in dairesinden ayrıldığından beri çıkarmaya çalıştığım bileziği.

"Yaptım ve sonra uyandığımda üzerimdeydi. Yardım edebilir misiniz? Açamıyorum." Kolumu ona uzattım.

"Gerçekten çok güzel," diyor tokasıyla oynarken.

"Bunun neyi temsil ettiğini söyledi biliyor musun? Onun olduğumu. Onun olduğumu.

Ben. Onun çalışanı olmaktan başka bir şey olmak istemiyorum." "Bundan emin misin?" Daisy sorar.

"Hayır, sadece çıkar şunu," diye yalvarıyorum ona.

"Yapamam. Kıpırdamıyor." Bileğimi bıraktı.

"Kır onu. Kes o zaman!" Hayal kırıklığı içinde kollarımı havaya kaldırarak çığlık atıyorum.

"Olmaz öyle şey. İki yüz bin dolarlık bir bileziği bileğinden kesemezsin."

"Ne? Hayır." Başımı sallıyorum, söz konusu eşyaya bakarken ondan daha da nefret ediyorum.

"Bu Cartier," diyor Daisy.

"Umurumda değil. İstemiyorum." Kollarımı göğsümde kavuşturup somurtuyorum.

Ofis binasına fırtına gibi girdim. Sakinleşmek için bütün bir hafta sonum vardı, bu lanet şey hâlâ bileğimdeyken saatler geçtikçe hayal kırıklığım daha da artıyordu. Cumartesi sabahı Alistair'den gelen mesajlar da yardımcı olmadı. Hepsini görmezden geldim. Cumartesi gecesi onu ziyaret etme teklifini kabul etmek için ne kadar istekli olduğum önemli değildi. Onun yerine işimle meşgul oldum. Elimden geldiğince onun tüm davalarıyla ilgilendiğimden emin olmak istedim.

Beni iyi bir yatıştan daha fazlası olarak görmesini istiyorum. Ben bundan daha *fazlasıyım*. İşte bu yüzden patronunla yatmak iyi bir fikir değil. Ben erkeklerin dünyasında ciddiye alınmaya çalışan bir kadını. Yaptığım şey kariyerime hiçbir şekilde yardımcı olmayacak.

Ayrıca ertesi gün hapı için eczanede utanç verici bir mola vermek zorunda kaldım. Yaşlı kadından onaylamayan bir bakış aldıktan sonra

Tezgâhın arkasındaki o küçük şeyi hayat kurtaran bir panzehirmiş gibi içtim. Birçok açıdan, sanırım öyleydi.

Bu sabah asansörün yukarı çıkması çok uzun sürdü. Kapılar açılır açılmaz Alistair'in ofisine doğru ilerliyorum. Normalde durup kontrol edeceğim sekreterine gülümsüyorum. Ama bugün değil. Bugün ofisine doğru yürüyüp kapıyı açıyorum.

Saat neredeyse sekiz. İçeride olduğunu biliyorum.

Alistair şok içinde bilgisayarından başını kaldırıyor. Kapıyı çarparak kapatıyorum, masasına doğru tepinmeye devam ediyorum ve çantamı bir kenara fırlatıyorum. "Çöz şunu." Kolumu ona doğru uzatıyorum.

Alistair bilezikten gözlerime bakıyor. "Hayır," diyor.

"Ne demek *hayır*? Çıkar şunu. İstemediğimi söyledim sana," diye tısladım ona.

"Çok kötü. Senin üzerinde hoşuma gitti. Sana yakışıyor." Sırıttırıyor, parmakları bilekliğin altından bileğime sürtünüyor.

Kolumu çekiyorum. "Hayır, değil. Çıkarmam lazım," diye yalvarıyorum ona. "Çok kötü. Hayır dedim."

"Hayır" dedin. Ne yapacağım biliyor musun? O lanet şeyi kesip atacağım," dedim ona.

"Ve yerine bir tane daha alacağım," diyor kendinden emin bir şekilde. "Ciddi olamazsın."

"Dene beni, küçük kız." Sesi, eğer zorlamaya devam edersem... söylenmemiş bir ceza vaadiyle derinleşiyor. Mesele şu ki... Onun cezalandırma şeklini seviyordum. Hem de çok.

"Her ne olursa bir daha olamaz. Bunu yapamam. Sadece işimi yapmak istiyorum. Hepsini bu."

"Bunu söyleyebildiğin ve ciddi olduğun zaman, sana bir daha dokunmayacağıma söz veriyorum."

"Ciddiyim," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak.

"Gerçekten mi?" diye soruyor masasından kalkarken. Bana doğru yürüyor, dudakları benimkilerden bir nefes kadar uzakta. "Yani parmaklarımı eteğinden içeri sokup o daracık amcığın soksam benim için ıslanmaz mısın? Küçük kız." Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

"Hayır, olmazdım," diye yalan söylüyorum ve bir adım geri çekiliyorum. "Kendine yalan söylemeye devam et," diyor.

"Aman Tanrım, bunu yapamam." Çantamı yerden aldım ve hışımla ofisinden çıktım.

Kendimi evime kapatıp oturuyorum ve derin bir nefes alıyorum. Neden bu adamla her karşılaşmam bir öncekinden daha yoğun? Vajinamın üzerindeki çekiminden kaçamıyorum.

Ona havaya ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var. Ama oksijen yoksunluğunun aksine, kendimi yoksun bırakırsam gerçekten ölmem. Çıldırebilirim ve gözü dönmüş bir sürtük olabilirim. Ama ölmem. Sadece daha fazla şarj edilebilir, titreşimli arkadaşlara yatırım yapacağım.

Bütün sabah kendimi işe verdim. Saate baktım. Öğle yemeği vakti gelmiş bile. Ayağa kalkıp üzerinde çalıştığım raporun bir kopyasını çıkarmak için fotokopi odasına gidiyorum. Ofis sessiz. Öğle yemeği saatinde herkesin ortadan kaybolduğunu fark ettim.

İçeri girdiğimde fotokopi odası boştu. Kağıdı yüzü aşağı bakacak şekilde tarayıcıya yerleştirip yeşil düğmeye basıyorum ve belgenin makineden geçmesini izliyorum. Odaya girdiği anda anlıyorum. Onu hissedebiliyorum. Tanıdık tarçın kokusu etrafımı sarıyor.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum. Aramızda mesafe bırakmalıyım. Ofiste olduğumuzu biliyorum ve burada bir şey denemesi pek olası değil. Sadece onun yanında kendime güvenmiyorum. Şu anda bile, gözlerimi vücudunda aşağı yukarı gezdirirken, ileri atılıp dudaklarımı dudaklarına yapıştırmak istiyorum. Onu soymak, ellerimi o takım elbisenin altında saklandığını bildiğim tüm o olukların ve çıkıntıların üzerinde gezdirmek istiyorum.

Alistair arkasını dönüp bana doğru yürümeden önce kapının kilidini tıklatıyor. "Biliyorsun, burada çalışıyor olmanın bazı avantajları var."

"Harika araştırma becerilerim mi?" Teklif ediyorum.

"Bu henüz belli değil. Ben seni öğle yemeğinde ağırlayabileceğim gerçeğinden bahsediyordum."

"Ah, hayır, yapamazsın," diye itiraz ediyorum, sanki bu bana ulaşmasını engellemek için yeterliymiş gibi bir avuç içi tutuyorum.

Öyle değil. Bana doğru yaklaşıyor, ellerini kalçalarımın koyuyor ve beni arkamızdaki masanın üzerine kaldırıyor. "Evet, yapabilirim. Ve yapacağım," diyor, eteğimi k a l ç a l a r ı m a kadar itip açmadan önce.

"Bunu yapmamalıyız," diyorum ona.

"Kesinlikle yapmalıyız," diyor dizlerinin üzerine çökerken.

Daha fazla karşı argüman bulmaya çalışsam da, hiçbir şey bulamıyorum. Bacağımdan yukarı doğru öpüşürken dudaklarının uyluğumun iç kısmındaki hissi çok iyi. Kalçalarım kendiliğinden daha da açılıyor. Sanki bedenim burada zihnime karşı çalışıyor. Dudakları daha da yukarılara çıktıkça, ne yapacağımı şaşıyorum. O ağzının verebileceğini bildiğim zevk için yanıp tutuşuyorum.

Parmakları külotumun kenarına takılıyor. Onları kenara çekerek amıma tam erişim sağlıyor. Dilinin ilk darbesinde çıkardığı iniltiyle içimde titreşimler oluşuyor.

Parmaklarım saçlarına dolanıyor. "Aman Tanrım." Başını olduğu yerde tutuyorum, yakın zamanda hareket edeceğini sanmıyorum.

Dili kıvrımlarımda yavaş, durgun vuruşlarla geziniyor, birkaç burgu ile karıştırıyor. Vaat edilmiş topraklara doğru yarışıyorum. Tüm dorukların doruğuna doğru. Yükseldiğini hissedebiliyorum. Neredeyse varmak üzereyim. Alistair klitorisimi emerken aynı anda iki parmağını amıma sokuyor.

"Siktir." Boşalırken kalçalarım başının etrafında sıkıştı.

Parmaklarını geri çekiyor, yerine dilini koyuyor ve vücudum tamamen gevşeyene kadar içime sokup çıkarıyor. Ayağa kalkıp eteğimi kalçalarımı örtecek şekilde ayarlamadan önce külotumu tekrar yerine çekştiriyor.

"Cumartesi sabahı yatağımda uyanmayarak işte bunu kaçırdın. Bir dahaki sefere bütün gece kal," diyor dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce.

Öpücüğüne karşılık veriyorum, dilimi onunkine doluyorum, kendimi onun üzerinde tadıyorum. Bu garip bir şekilde tahrik edici ve kendimi yeniden heyecanlanmış hissediyorum. İlk uzaklaşan Alistair oluyor. Eliyle yanağımı kavlıyor, başparmağıyla hafifçe tenimi okşarken gözlerimin içine derin derin bakıyor.

"Mükemmel amına koyayım," diye fısıldıyor geri çekilip kapıya doğru yürümeden önce.

"Bir dahaki sefere olmayacak, Bay Warner," diye sesleniyorum tam kapı koluna uzanırken.

Arkasını dönerek bana sırtıttı. "Her zaman bir sonraki sefer olacaktır, Dani."

SEKİZ

■ Mutlak mutluluk dolu bir hafta oldu. Dani'nin ona yaşattığım her orgazmdan sonra söylemeyi sevdiği 'bir daha asla olmayacak' lafının hiçbir ağırlığı yok. Her ne kadar benden uzak durması gerektiğini düşünse de. Benim onu arzuladığım kadar onun da beni arzuladığını biliyorum.

Danielle Hutchinson benim son saplantım. O aklıma gelmeden on dakika bile geçiremiyorum. Nerede olursam olayım ya da ne yapıyor olursam olayım, onu düşünmeden edemiyorum. Bu da bir sorun, çünkü onu her düşündüğümde sikim sertleşiyor. Hiç neredeyse 7/24 ereksiyon oldun mu?

Göründüğü kadar eğlenceli değil.

Son dört gecenin üçünde Dani'yi evime gelmeye ikna etmeyi başardım. Bir gece vardı ki, o kadar kolay pes etmeme isteği galip geldi. Yanımda olmadığı için bütün geceyi dönüp durarak geçirdim.

Hala her lanet sabah yalnız uyanıyorum. O hiç kalmıyor. Bunu değiştirmenin bir yolunu bulmalıyım. Sadece onu çok fazla, çok çabuk zorlamak istemiyorum. Bugün Cuma ve Dani'yi eve götürüp uyanık olduğum her dakikayı onun içinde geçirmeyi planlıyorum. Gerekirse onu bileğime kelepçeleyeceğim, ertesi gün hala orada olduğundan emin olmak için.

Dahili telefonum çalıyor ve hoparlörden Terri'nin sesi geliyor. "Bay Warner, müvekkiliniz üçüncü konferans odasında bekliyor."

"Teşekkürler Terri, Dani'yi arayabilir misin? Bu seferkine katıldığından emin olur musun?" Ona soruyorum.

"O zaten orada."

Gözlerimi deviriyorum. Elbette Dani benden daha dakiktir. "Teşekkür ederim." Terri son birkaç yıldır benim sekreterim. Ne olduğunu bilmiyorum.

Onsuz da yaparım ve bunu öğrenmeye niyetim yok. O bunu bilmiyor ama o kadın istese benim maaşımda müthiş bir artış için pazarlık yapabilir.

Ayağa kalkarak dava dosyalarını alıyorum ve konferans odasına doğru yürüyorum. İçeri girdiğimde Dani'nin, yirmi yıllık eşinden boşanmak üzere olan orta yaşlı bir milyarder olan Bay Peterson'ın masasının karşısında oturduğunu görüyorum.

"Bay Peterson, sizi beklettiğim için özür dilerim," diyerek elini sıktım.

"Endişelenmeyin. Bayan Hutchinson aslında beklediğim üç dakika boyunca bana çok iyi arkadaşlık etti," diye şaka yapıyor.

"Harika." Masanın etrafında yürüyorum ve Dani'nin yanındaki boş koltuğa oturuyorum. "Bayan Peterson'ın tüm taleplerini gözden geçirdim ve incelemeniz için karşı tekliflerim var." Dosyayı açıyorum ve müşteriye birkaç kırmızı çizgili belge veriyorum.

"Bondi evini mi istiyor? On yılı aşkın süredir oraya gitmedi. Çocukları yaz tatillerinde oraya götüren bendim," diye öfkeleniyor.

"Biliyorum," diyorum ona.

Sonuna gelene kadar gazeteleri okumaya devam eder. "Benimle dalga geçiyor olmalı." Belgeleri masanın üzerine fırlatır. "Ona bir kuruş bile vermeyeceğim."

Dani yanımda sertleşiyor ama tek kelime etmiyor.

"Beni aldattı. Ben sadıktım, vefalıydım. O kadına istediği her şeyi verdim. Ama bu...? Bunu ona vermeyeceğim," diyor Bay Peterson.

"Biliyorum ama evlilik öncesi bir anlaşma yoktu. Pazarlık yapabiliriz ama ona bir şeyler vermeniz gerekecek. Ne yazık ki bu iş onun hiçbir şey almadan çekip gitmesiyle bitmeyecek."

"Ben onları yakalamadan önce altı ay boyunca antrenörünü beceriyordu," diyor.

"Farkındayım ve eğer bu iş mahkemeye giderse, bu sizin yararınıza olacaktır. Ancak bu tür meseleleri kendi aramızda halletmek her zaman en iyisidir," diye hatırlatıyorum.

İşte bu yüzden asla tek bir kadına bağlanmayacağım. Bay Peterson yirmi yıllık mutlu bir evlilikten sonra, servetinin yarısını yakında eski karısı olacak aldatici bir adama kaptırmak üzere. Kendi annemin babama yaptıklarını izledim. Biz çocukları koz olarak kullandı, her kuruşunu emdi. Onu depresyonda ve yarım bir adam olarak bıraktı. Bunun bana olmasına izin vermeyi reddediyorum.

İşte bu yüzden Dani ile arama mesafe koymaya başlamalıyım. Bu gece onu eve götürmeyeceğim. Onu arayıp bu hafta sonu gelip yatağıma ısıtması için yalvarmayacağım.

Belki de dışarı çıkıp başka birini becermem, bu kadına olan tutkumun tamamen kafamda olduğunu kanıtlamam gerekiyor. Onunla ilgili özel bir şey olmadığını. Daha önce hiç kimseyi bu kadar takıntı haline getirmemiştim. Şimdi bunu alışkanlık haline getirmek istemiyorum. Durması gerekiyor. Ona bir daha sahip olamayacağım düşüncesi beni fiziksel olarak hasta etse de fark etmez. Beni aptal yerine koymasını engellemek için o bariyerleri tekrar inşa etmem gerekiyor. Sonumun babam gibi olmayacağından emin olmak için.

Sahip olduğum her şeyi kimseye kaptırmamak için çok çalıştım. "Tamam, işte teklif edeceğimiz şey..." Her bir varlığın üzerinden geçiyorum.

Petersonlar bunları satın aldı ve iki taraf arasında paylaştırdı. Bay

Peterson, "Bundan hoşlanmıyorum," diyor.

"Avukatlarına kesin bir ret cevabıyla geri dönebilirim, o zaman mahkemelik oluruz ve birkaç mal varlığından daha fazlasını kaybedebilirsiniz."

"Karımı çoktan kaybettim. Ailemi kaybettim. Bunlar sadece birer eşya. Bunu biliyorum ama onun ve eğitmeninin benim yıllarca süren emeğimle lüks bir hayat sürmesi fikri hoşuma gitmiyor. Onlara orada yazdığının yarısını teklif edin" diyor.

"Tamam, evrakları hazırlayıp göndereceğim."

"Teşekkür ederim." Bay Peterson ayağa kalktı, el sıkıştık ve konferans odasından çıktı.

Belgeleri toplayıp dosyaya geri koyuyorum. Dani'nin bakışlarının enseme yaktığını hissedebiliyorum. Ona bakamıyorum. Eğer bakarsam, her şeyi *siktir* edip onu eve götüreceğim.

Tekrar.

Bunun yerine dosyaları aldım ve ona ikinci kez bakmadan konferans odasından çıktım.

"Ne demek dışarı çıkmak istiyorsun?" Nathan gözlerini kısarak bana bakıyor.

Xavier'in evinde, arka verandasında viski içiyoruz. En iyi iki arkadaşımın bu kadar evcilleştğine tanık olacağımı hiç düşünmemiştim. Onları kız arkadaşlarıyla izlerken içimi bir kıskançlık duygusu kaplıyor. Ama daha iyisini biliyorum. Bunu istemiyorum. Fikrini istiyorum, gerçek ilişkisini değil. İkisinden birinin boşanma davası açmak için bana geleceği günden korkuyorum. Onlar evli değil.

Henüz değil ama ikisi de bu yönde ilerliyor.

Paramı önce Nathan'ın düğüm atacağına yatırıyorum. Zaten nişanlı olduğu konusunda ısrarcı. Beni yanlış anlama, Bentley harika bir hatun. Ama hepsi harika başlar. Parmağına o yüzüğü takınca değişiyorlar.

"Yani dışarı çıkmak istiyorum. Hepimiz ev cehennemine bağlı değiliz," diyorum onlara.

"Cehennem değil, daha çok cennet gibi. Dani'ye ne oldu?" Xavier soruyor.

"Hiçbir şey olmadı. Eğlendik. Artık hayatıma devam etme vakti geldi. Ya siz ikiniz gelip ihtiyacım olan eküri olacaksınız ya da ben tek başıma gideceğim." Her ikisi de umurumda değilmiş gibi omuz silkiyorum. Dürüst olmak gerekirse, eğer ikisi de benimle çıkmazsa, muhtemelen kendimi eve tek başıma giderken ve küçük bir stajyerle ilgili hayaller kurarken bulacağız.

Nathan, "Tamam, geleceğim," diyor.

"Ben de öyle. Bunu kendi gözlerimle görmeliyim." Xavier gülüyor. "Ne?" Ona soruyorum.

"Hala avukat yardımcınıza takılıyken kaldığınız yerden devam etmenin kolay olacağını düşünüyorsunuz" diyor.

"Ben kimsenin peşinde değilim." İçkimi verandaya bıraktım ve ayağa kalktım. "Hadi gidelim. Sen sür." Xavier'i işaret ediyorum.

"Bana uyar," diyor.

Yirmi dakika sonra Unhinged'in VIP bölümüne doğru yürüyorduk. Melbourne'da yeni açılan lüks bir gece kulübü. Xavier buranın sahibiyle arkadaş ve küçük kız kardeşi de sık sık buraya geliyor, bu yüzden biz de buraya geliyoruz.

Oturduk ve çok geçmeden bir garson elinde bir şişe viski ve üç bardakla geldi. Onları masanın ortasına koyarak, "Size başka bir şey getireyim mi?" diye soruyor.

Ona baktım. Çekici, güzel bir yüzü, harika göğüsleri ve kilometrelerce uzanan bacakları var. Bu tip kadınlar genelde sikimi sertleştirirdi. Şu anda hiçbir şey yapmıyor. Hafif bir kıpırtı bile yok.

"Hayır, biz iyiyiz," diyorum ona.

"Tamam, peki ya o?" Xavier barda oturan uzun boylu kızıl saçlıya doğru başını sallar.

Kıza kısa bir bakış attıktan sonra "Hayır," diye cevap veriyorum.

"Tamam, o," diyor Nathan, parlak kırmızı dudaklı, kıvrımlı bir esmerin bir kadeh şarabı yudumladığı barın karşı tarafını işaret ederek.

Başımı salladım. "Hayır," diyorum ona.

Bu kadınların hiçbirinde bir sorun yok. Sadece onları her zamanki gibi becermek için içimde bir dürtü yok. Odanın etrafına bakıyorum, gözlerim başka bir erkekle olsun ya da olmasın, yakınımıdaki her kadına takılıyor. Hiçbiri benim için bir şey yapmıyor.

"Sanırım sikimi kırdı," diye geveliyorum arkadaşlarıma, onlar da bana gülüyorlar.

"Sana söylemiştim. Artık gidebilir miyiz?" Xavier sorar.

"Peki, beni eve bırakabilir ve iyi bir psikolog için detayları bana gönderebilirsin" dedim.

"Birincisi, iyi bir psikolog tanıdığımı nereden çıkardın? İkincisi, neden bir tane istiyorsun?" Xavier sorar.

"Sen zengin bir çocuksun. Tüm zengin çocuklar bir noktada terapiye gider. Benim de sikimi düzeltmek için bir terapiye ihtiyacım var. Bu bende işe yaramayacak," diyorum ona.

DOKUZ

■ Alistair'i içime alalı altı gün oldu. Aramıza mesafe koymasına neden olacak ne oldu hiçbir fikrim yok. Ama yaptığı tam olarak bu. Son birkaç gündür onu ofiste neredeyse hiç görmedim.

Ve dürüst olmak gerekirse, hafta sonunu dondurma yiyerek ve onu arayıp sorununun ne olduğunu öğrenmek için cesaretimi toplamaya çalışarak geçirdikten sonra - ki bunu asla yapmadım - Alistair Warner'ı ve onun Viagra'lı kadın sikini unutmanın zamanı geldiğine karar verdim.

Ona ihtiyacım yok.

Eminim sekste bu kadar iyi olan başka bir adam bulabilirim. Bahse girerim ilk çocuğum Hunter fiyaskoydu. İşte bu yüzden Alistair'i

hak etmediği bir kaide.

Bir randevuya çıkmayı ve tek gecelik bir ilişki yaşamayı bu kadar erken düşünebileceğimi hiç düşünmemiştim. Tüm hayatımı tek bir çocukla geçirdim, o da tek bir adama dönüştü. Ve bir de Alistair vardı, son birkaç haftadır beynimi orgazmlarla kızartan. Onları bu şekilde elimden alması gerçekten çok zalimce.

Kim olduğunu sanıyor bu? Birini sihirli aletine bağımlı hale getirip sonra da onu bırakamazsın. En azından yavaş yavaş bırakayım da acısı o kadar kötü olmasın. Hayır, Alistair Warner'la daha fazla zaman harcamayacağım.

Onu istemiyorum. Ona ihtiyacım yok.

Ayrıca, bu gece bir randevum var. Daisy bana kardeşinin arkadaşlarından birini ayarladı. Bu adamın neye benzediği hakkında hiçbir fikrim yok, ama finans sektöründe çalıştığını ve çok köklü biri olduğunu biliyorum. Daisy ona tam bir yetişkin diyor. Ayrıca adının Bert Taylor olduğunu da biliyorum. İtiraf etmeliyim ki kendimi tutkunun doruğunda Bert diye seslenirken hayal edemiyorum ama elimden geleni yapacağım.

Olabilir. Bu geceki randevunun nasıl geçtiğine bağılı.

"Milyonlarca kilometre uzaktaymışsın gibi görünüyorsun." Bentley'nin sesi açık ofis kapımdan geliyor. Buradaki ilk yıl ortaklarından biri. Aynı zamanda ortaklardan biri olan Nathan ile nişanlı.

"Ah, özür dilerim. Sadece düşünüyordum," diyorum ona. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Shar ve ben işten sonra bir şeyler içmeye gidiyoruz. Sen de gelmek ister misin?" diye sorar. Shar, Xavier'in sekreteri ve kız arkadaşı. Acaba İK'nın burada ofis ilişkileri konusunda bir politikası var mı? Tahminimce muhtemelen yoktur.

"Oh, isterdim ama yapamam. Bir randevum var." Gülümsüyorum.

"Randevu mu?" diye şaşkın bir ifadeyle papağan gibi tekrarlıyor. "Şanslı adam kim?"

"Hiçbir fikrim yok, sadece bir arkadaşımın ayarladığı biri." "Oh, iyi, tadını çıkar. Umarım iyi gider." Başını sallıyor.

"Teşekkürler, ben de." Ve gerçekten istiyorum. Kendimi Alistair'e olan bu sevdadan kurtarmak istiyorum. Hunter'ın neden olduğu tüm duygusal karmaşayı unutmak istiyorum. Gerçi patronumun doğru *yaptığı* bir şey *var*... beni eski sevgilimin balayı fotoğraflarına bakmaktan ve takıntı *yapmaktan* uzaklaştırıyor.

Benim olmam gerekiyordu. O balayında. Hunter onu tam olarak bizim için planladığım geziye götürdü. Acaba bir eli olduğunu biliyor mu?

beni aşıya. Bunu bir kenara yazın, çünkü bilip bilmemesi umurumda değil. Biliyorum ve kulağa ne kadar çocukça geldiğinin farkında olsam da, bu bilgi beni biraz daha mutlu ediyor.

Bentley ofisimden ayrılıyor ve ben de öğleden sonrasının geri kalanında işime odaklanmaya çalışıyorum. Saat altıyı vurur vurmaz çantamı toplayıp tualete gidiyorum. Saçıma bir fırça sürüp makyajımı düzeltiyorum. Az önce on saat çalışmış gibi görünmek istemiyorum. Çalışmış olsam bile. Görünüşümden yeterince memnun bir şekilde banyodan çıkıyorum ve doğruca beni bekleyen Alistair'in yanına gidiyorum. Onu görmezden gelmeye çalışıyorum ve etrafından dolanmak için yana doğru adım atıyorum. Uzanıp bileğimi tuttu.

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye soruyor.

Kolumu çekiyorum. "Bu seni ilgilendirmez ama evet. Bir yere gidiyorum. Aslında bir randevuya." Elimden geldiğince tatlı bir şekilde gülümsüyorum.

Gözlerinden şimşek gibi bir bakış geçer. "Hayır, değilsin," diye homurdanır.

"Evet, öyleyim. Şimdi çığlık atıp ortalığı birbirine katmadan önce geçmeme izin ver.

sahnesi," diye onu tehdit ediyorum. Ofis hâlâ avukatlarla, onun personeliyle dolu. İsteyeceği son şey herkesin bize bakmasıdır.

Alistair kenara çekiliyor. "Bu konuşma henüz bitmedi küçük kız," diyor ben geçerken.

Sözleri karşısında içimde oluşan ürpertiye gizlemeye çalışıyorum. Sırıtişına bakılırsa pek de iyi saklayamamışım. Ondan uzaklaşmak için neredeyse pantolonum yanıyormuş gibi binadan dışarı koşuyorum.

Restorana erken varıyorum ve bir kadeh beyaz şarap sipariş ediyorum. Sinirlerimi yatıştıracak bir şeye ihtiyacım var. Tüm bu flört olayı benim için tamamen yeni.

Bir adam masaya kocaman bir sırtişıla yaklaştığında, bunun benim randevum olduğunu anlıyorum ve Daisy'ye bana en azından göze hoş gelen birini ayarladığı için sessizce teşekkür ediyorum. Sığ, biliyorum. Ama, hey, eğer bir çekicilik yoksa, o zaman iyi bir başlangıç değildir.

"Sen Danielle olmalısın. Ben de Bert." Bana avucunu uzatırken gülümsüyor.

"Sadece Dani. Tanıştığımıza memnun oldum, Bert." Ayağa kalktım ve elini sıktım.

Oturuyor ve bardağıma bakıyor. "Uzun zamandır mı bekliyorsun?" diye soruyor.

"Hayır, hiç de uzun değil." "Oh, güzel."

Ona bakıyorum. Altın rengi ten, mavi gözler, kum sarısı saçlar. Güzel, muhtemelen fazla güzel. "Günün nasıl geçti?" diye soruyorum. Ne söylemem gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok.

İki yabancı ne hakkında konuşur?

Aklım Alistair'e kayıyor. Aramızda hiç garip bir sessizlik olmadı. Konuşmalarımız organik olarak gerçekleşir. Hiçbir şey zorlama değildir.

Bu düşünceleri göz kırparak uzaklaştırıyorum ve dikkatimi randevuma veriyorum.

"Yoğun, piyasa şu anda çılgın. Peki ya sen? Daisy bana avukat olduğunu söyledi," diyor.

"Ben bir paralegalim, avukat değil. Günüm... yoğun," diye cevap veriyorum. "Oh, tamam."

Daha fazla sessizlik. Menüü elime aldım. "Daha önce buraya gelmiş miydin? Ben gelmedim ama her şey kulağa hoş geliyor."

"Gittim. İstiridyeler her zaman iyidir" diyor.

"Kabuklu deniz ürünlerine alerjim var," diye yalan söylüyorum. Sadece deniz ürünlerini sevmiyorum ve alerjim olduğunu söylediğimde insanların beni rahat bıraktığını ve fikrimi değiştirmeye çalışmadığını görüyorum.

"Çok yazık. Sanırım ben biftek alacağım," diyor ve menüyü katlayıp masaya geri koyuyor.

Garson bize yaklaştı. Bert az pişmiş bir porterhouse sipariş etti, ben de pesto makarna. Yemeğin yarısında tualete gitmek için izin istedim. Sessizliğe dayanamıyorum. Hayatımda hiç bu kadar garip ve yersiz hissetmemiştim.

Aynaya bakıp rujumu tekrar sürüyorum. *Bunu yapabilirsin, Dani. Oraya geri dön ve adamı cezbet.* Kendime zihinsel bir moral konuşması yapıyorum.

Masadaki yerimi geri aldığımda, Bert'in yemeyi bıraktığını ve benim dönmemi beklediğini fark ediyorum. "Özür dilerim," diyor.

"Ne hakkında?" Çatalımı kaldırarak soruyorum.

"Bu geceki konuşma becerilerimdeki eksiklik. Zaten çok uzun bir hafta oldu ve çok yorgunum. Sorun sen değilsin."

"Oh, sorun değil. Seni çok iyi anlıyorum. Ben de pek yardımcı olamadım. Bu flört olayında yeniyim. Bu işin nasıl yürüyeceğini gerçekten bilmiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Randevularda yeni misin?" diye soruyor.

"Hı-hı, on beş yaşımdan yedi ay öncesine kadar aynı adamla çıktım," diyorum.

"Ne oldu? Sormamın sakıncası yoksa." "Düğün günümüzde beni mihrapta terk etti." "Kahretsin, bu... acımasızca." Yüzünü buruşturdu.

"Öyleydi... ama şimdi serbest bir temsilciyim. İşte buradayız." Gülümsüyorum, her ne kadar o günle ilgili anıları hatırlatmak başka bir şey yapmak istememe neden olsa da.

"Yeniden başlamanın şerefine." Bert şarabını kaldırır.

Onunla kadeh tokuşturup bir yudum alıyorum ve biraz daha rahatlıyorum. Belki de bu randevu tam bir felaket değildir. Bu harika bir ilişkinin, hatta bir arkadaşlığın başlangıcı olabilir.

Sanırım Bert'ten hoşlanıyorum. Bir başkası için hissettiğim o çılgın kıvılcımı hissetmiyorum ama belki de bu gelişebilecek bir şeydir.

Garson masayı toplarken "Tatlı menüsünü görmek ister misiniz?" diye sorar.

Bert'e bakıyorum. "Elbette, eğer istersen," diyor.

"Kulağa hoş geliyor. Ben tuvalete gidiyorum. Benim için içinde çikolata olan bir şey seç," diyorum ayağa kalkarken.

ON

S O lanet olası bir randevuda. Gerçek hayatta bir randevu.

Bir yanımla beni etkilemek için bir şeyler söylediğini umuyordu. Ama işte karşımda oturmuş gülümsüyor ve gülüyordu.

Şarap kadehini ağzına götürdüğünde, bileziğimin hâlâ bileğine sıkıca tutturulmuş olduğunu bilerek sırtıyorum. Ayağa kalkıp ikinci kez masayı terk ettiğinde, atışımı yapıyorum.

Restorana girdiğimde hostesin yanından geçip sevgilisinin oturduğu masaya doğru ilerliyorum. "Selam, dostum. Bunu sana yaptığım için üzgünüm ama bu gece Dani'yle buradan ayrılamayacaksın. Karım bir sorunla boğuşuyor.

Akıl sağlığı yerinde değil ve şu anda kendinde değil. Onu eve gtrecekęim" dedim.

"Karınız mı?" Yüzü gözle görülür şekilde soluyor.

"Evet, o... iyi değil," diye açıkladıktan sonra Dani'nin ceketini alıp tuvaletlere doğru ilerliyorum. Kadınlar tuvaletine girip lavaboya yaslanıyorum ve bekliyorum. Tuvaletin sifon sesini duymam ve Dani'nin kabin kapısını aması uzun sürmüyor.

Beni görünce sıçrıyor ama hemen toparlanıyor. "Tanrım, Alistair, burada ne halt ediyorsun?" diye soruyor bana.

"Seni eve götürmeye geldim," dedim ona.

"Hiç gerek yoktu, çünkü ben iyiyim. Harika vakit geçiriyorum," diyor ve lavaboya doğru yürüyor. Sabunu sebilden alıp akan suyun altında ellerini ovuyor.

"Benimle çok daha keyifli vakit geirecekęini garanti ederim," diyorum.

"Belki, ama seninle eve gelmeyecekęim." Yanımdan geçti ve banyodan çıkıyor.

Onu koridorda takip ediyorum, elini tutuyorum ve solda gördüğüm çıkış kapısına doğru çekiyorum.

"Ne var? Dur. Bırak gideyim," diye tısıyor nefesinin altından.

"yle bir şey olmayacak," diyorum. Onu kapıdan çıkardım ve tuğla duvara doğru ittim. Onu kafesledim. "Söyle bana, küçük kız. Benim olanı görmesine izin verecek miydin? Bana ait olana dokunmasına izin verecek miydin?"

"Ben senin değilim," diyor dişlerini sıkarak.

"Bundan ne kadar eminsin? Eğer şimdi parmaklarımı amına sokarsam, benim için ıslanır mısınız?"

"Belki de beni tahrik eden oydu, sen değil," diyor.

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz." Elim ıplak kalçasında geziniyor. Durmuyorum. Klotuna ulaştığımda parmaklarımı ince kumaşın altından geçirip doğrudan göbeğine doğru ilerliyorum. Sokabildiğim kadar derine sokuyorum. "Niagara şelalesi'nden daha ıslak, Dani."

Dudaklarım boynunda geziniyor. Başını yana eğerek bana daha iyi erişim sağlıyor. Elleri yere düşerken bir gümbürtü duyuyorum ve kolları boynuma dolanıyor.

"Oh Tanrım! Lütfen," diye inliyor parmaklarım onu sikerken. "Lütfen ne?"

"Lütfen beni boşaltın efendim. Buna ihtiyacım var" diyor.

Boynuna doğru gülümsüyorum. "İsteddiğini biliyorum." Parmaklarımı çözerek inlemesine neden oluyorum. Sonra onu döndürüyorum ve iki elini de duvara koyuyorum. "Onları orada tut," diyorum ona.

Elbisesini kalçalarının üzerinden yukarı itiyorum. Düğmeye basıp pantolonumun fermuarını indiriyorum ve külotunu yana itmeden önce sikimi serbest bırakıyorum. Sikimi onun girişiyle aynı hizaya getirip içine sokuyorum.

"Siktir!" Etrafımı sarmış olduğu hissiyle inlerken, ondan kaçtığım için kendime sessizce küfrediyorum.

Ne düşünüyordum ki? Telafi etmem gereken günler var.

"Bu benim. Başka kimseye vermeyeceksin, Dani. Anladın mı?" Onun derinliklerine gömülürken hareketsiz kalarak soruyorum.

Kıçını tekrar bana doğru itiyor. "Evet. Acele et. Efendim, biri bizi görebilir" diyor.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi? Yakalanmak? İzleme penceresinden ne kadar hoşlandığını hatırlıyorum." Sikimi yavaşça içine sokup çıkarıyorum. Bana daha hızlı binmeye çalışırken hırıltılı bir inilti çıkarıyor. Ellerim kalçalarını kavrayarak onu sabit tutuyor. "Pencerenin diğer tarafındaki kişi olduğunu hayal et, küçük kız. İnsanların seni sikilirken izlediğini hayal et. Dokunuşumun altında nasıl dağıldığını izlediklerini. Birlikte yarattığımız erotik sahneden hepsinin tahrik olduğunu bildiğini hayal et," diye kulağına fısıldıyorum, onu yavaşça becermeye devam ediyorum.

"Evet!" diyor.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" Hızımı artırırken ona soruyorum. "İnsanların seni sikerken beni izlemesine bayılırdın. Sana sahip olmalarını." İticilerim daha sert, daha hızlı oluyor.

"Evet," diye bağıyor, halka açık bir yerde, karanlık bir sokakta, kim bilir kaç kişinin onun çığlıklarını duyabileceğini umursamadan.

"Hepsi çok tahrik olacak. Seni boşalırken gören herkes tahrik olur. Görülmeye değer bir manzara. Çok uzun zamandır görmediğim bir manzara. Bunu görmem gerek Dani. Benim için gelmene ihtiyacım var," diyorum ona.

"Oh lanet olsun! Alistair!" Geliyor, amının duvarları sikimi bir mengene gibi kavıyor. Islaklığı beni kaplıyor. Çok geçmeden, korunmadığımızı bilerek tohumlarımı içine boşaltıyorum. Tekrar.

"Eczaneye uğramamız gerekecek," diyorum ona, çekiliyor ve tohumlarımın kalçalarından aşağı kayışını izliyorum.

"Yine mi? Gerçekten, Alistair, lanet olsun! Bunu yapmayı bırakmalıyız." Etrafında dönüyor ve elbisesini düzeltmeden önce beni geriye doğru itiyor.

"Evet, bunu yapmayı bırakmayacağız. Yapmamak için çok iyi bir yol Dani," diyorum ona.

"Senin yanında düzgün düşünemiyorum. Seni durdurup en azından prezervatif taktığından emin olmalıyım" diyor.

"İçinde çıplak olmayı seviyorum," diyorum ona.

"Evet, ben de hamile kalmamayı seviyorum" diyor.

"Eczanede duracağız. Gel hadi." Elimi uzattım.

Bu noktada, eğer benimle gelmeyi reddederse muhtemelen onu kaçırmaktan çekinmeyeceğim. Neyse ki elini benimkine koyuyor ve onu sokağa kadar geçirmeme izin veriyor.

Arabamın yolcu koltuğunda otururken sessizdi. Eczaneye giderken de sessizdi. "Biliyorsun, sadece yüzde seksen beş etkililer. Ertesi gün hapları. En son bir tane almak zorunda kaldığımda araştırmıştım."

"Yüzde seksen beş sıfırdan iyidir. Hadi ama."

"İşe yaramazsa ne olacak?" diye soruyor arabadan inmeden önce. Araba.

Duraksıyorum. İşe yaramazsa ne yaparım?

"Sana göz kulak olurdum, Dani. Seni asla bir şeyle yalnız bırakmazdım. böyle," diyorum ona.

"Rahatlatıcı," diye mırıldanıyor nefesinin altında, emniyet kemerini açıp dışarı kaymadan önce.

Dani eczaneye girerken gergindi. Elini tutup sıkıyorum. Onun bedeni olduğunu biliyorum ama ne olursa olsun bu işte beraberiz. O anda kendimizi kaybeden ikimizdik.

Tezgâha ulaştığımızda eczacı Dani'den bana bakıyor. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Dani söylemeden önce ona "Ertesi gün hapına ihtiyacımız var," diyorum.

"Pekâlâ. Bayan, istediğinizin bu olduğuna emin misiniz?" diye soruyor eczacı.

Onu.

Ona ters ters bakıyorum. Gerçekten onu burada olmaya zorladığımı mı düşünüyor? Neyim ben?

Ne yapacağım? Hapı boğazına mı tıkacağım? Hapı almak istemediğini söyleseydi, o zaman burada olmazdık.

"Evet, ama yaklaşık iki hafta önce bir tane almıştım. Bir tane daha almanın herhangi bir yan etkisi olur mu?" Dani soruyor.

Kahretsin, bunu neden düşünemedim?

"Gerçekten bu kadar erken almamalısınız. Adet döngünüzü etkileyebilir ve bir süre düzensiz olmanıza neden olabilir."

"Ama süper sert bir şey değil mi?" diye soruyor.

"Belki de bunu yeniden düşünmeliyiz Dani. Bunu almak zorunda değilsin," diyorum ona. Vücuduna zarar vermesini istemiyorum. O vücuda çok düşünüm.

"Hayır, ciddi bir şey değil. Sadece buradaki bilgileri doldurun, ben de sizin için hazırlayayım." Eczacı ona bir kâğıt uzatır.

"Teşekkür ederim," diyor ve kalemi eline alıyor.

"Emin misin? Ciddiyim. Sana bir şey olması riskini göze alamayız," diyorum ona.

"Her şey yoluna girecek," diye ısrar ediyor Dani.

Neden her şey yolunda gitmeden hemen önce herkesin bunu söylediğini hissediyorum?

ON BİR

H Fiziksel ve zihinsel olarak hiç bu kadar yıprandım mı?
Hayır. Asla.

Alistair Warner ile geçirilen bir hafta sonu, kalbi zayıf olanlar için değildir.

Evinde vaftiz etmediğimiz bir yüzey kaldığından emin değilim. Birçok kez.

Başımı çevirip ona bakıyorum. Uyuyor. Nihayet. Sanki saatlerdir uyumasını bekliyormuşum gibi hissediyorum. Eve gitmem gerekiyor ve son iki gündür ne zaman konuyu açsam daha fazla orgazmla dikkatimi dağıtıyor.

Sadece seks de değildi. Konuştuk. Hem de çok. Kart oyunları bile oynadık, bu da işleri daha ilginç hale getirmek için cinsel iyilikler üzerine bahse girmemize dönüştü. Hiç kazanma ödülünün Alistair Warner'ın yirmi dakika şehir merkezine gitmesi olduğu Go Fish oynadınız mı?

Kaybettim. Ve size şunu söyleyeyim, o oyunu kaybetmeyecektim. Yine de kazanmama izin verip vermediğini merak ediyorum. Benimle yatmaktan hoşlanmıyor değil.

Birimizin yarattığımız bu balonu kırması gerekiyor. Bugün Pazar öğleden sonra ve gerçekten eve gitmem, çamaşır yıkamam, önümüzdeki iş haftası için hazırlanmam gerekiyor. Yukarıdakilerin hepsi.

Kolunun altından sıyrılıyorum. Ne zaman ondan gizlice kaçmak zorunda kalsam, kalbim uyanacak ve beni yakalayacakmış gibi çarpıyor. Ne yapacağından emin değilim ama bundan nefret ettiğini biliyorum. Sadece eve gitmem gerek. Ya bu olacak ya da yarın işe onun kıyafetleriyle gitmek zorunda kalacağım. Bu da ancak cehennem donduğunda olur.

Parmak uçlarımda yatak odasından çıkıyorum, girişteki masanın üzerinde el çantamı buluyorum ve asansörün düğmesine basıyorum, kapılar açıldığında sessiz apartmanda yankılanan sesle irkiliyorum. Aşağı inerken ürkütücü bir sessizlik var ama binanın dışındaki sokağa girer girmez, bir Pazar öğleden sonrasında şehrin sesleri etrafımı sarıyor. Köpeklerini gezdiren insanlar, koşucular, bebek arabalarını iten anneler. Telefonumdan bir Uber çağırıyorum ve iki dakika boyunca şoförün önümde durmasını bekliyorum.

"Merhaba, teşekkür ederim," diyorum arka koltuğa tırmanırken. "Hey, günün nasıl geçti?" diye soruyor şoför.

"Güzel," diye cevap veriyorum, sonra telefonumdan arkadaşlarımla olan grup mesajımı açıyorum.

BEN:

Pizza, şarap. Şimdi!

Yanıtları anında geliyor ve telefonlarının ellerinde olmadığı bir zaman var mı diye merak etmekten kendimi alamıyorum.

DAISY:

Şarabı aldım.

ELOISE:

Ben pizzayı
getireyim.

CLAIRE:

Kendim getiririm o zaman.

BEN:

Teşekkür ederim.

"BİR BAŞKA." Claire'in yeniden doldurması için bardağımyı kaldırdım.

"Emin misin? Bugün okul gecesi," diye sorarken bir yandan da üstümü başımı düzeltiyor.

"Belki hasta olduğumu söylerim," diye yalan söyledim.

İki yılı aşkın süredir hastalık izni kullanmadım. Hunter olayında bile izin almadım. Balayım olması gereken izni iptal ettim ve çalışmaya devam ettim. İş, hayatımdaki boktan olaylarla başa çıkma mekanizmam. Harika bir dikkat dağıtıcı. Ya da en azından Viagra'lı kadın için çalışmadan önce öyleydi.

"Argh, neden seks konusunda bu kadar iyi olmak zorunda?" İnliyorum. "Onunla bir seks kulübünde tanıştın," diyor Daisy.

"Hatırlatma bana." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Sadece... İhtiyacım var... Neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum ama Alistair Warner olmadığına eminim."

Eloise, "Ya da tam olarak ihtiyacın olan şey o," diyor. "Nasıl yani?"

"Sana göre dünyanın en iyi orgazmlarını o yaşıyor. Bu bile başlı başına tutunmaya değer. Başarılı, çok ateşli ve... Başka ne var bilmiyorum ama bunlar yeterli olmalı," diye karşı çıkıyor.

"İlişkiler konusunda da alaycı. Kimseye bağlanmıyor çünkü her ilişkinin bir savaşıyla sonuçlandığını düşünüyor."

"O bir boşanma avukatı. Ne bekliyordun ki?" Daisy soruyor.

"Bilmem ki? Bağlanma fobisi olmayan biri." "Sana bağlanmayacağını söyledi mi?" Claire soruyor.

"Hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum.

"Peki, neden endişeleniyorsun?" Daisy bana baskı yapmaya devam ediyor.

"Çok derine iniyorum ve bu yüzüme patladığında Hunter olayından daha çok acıtacak," diye itiraf ediyorum.

"Şimdi alaycı olan kim?" Eloise soruyor. "Bak, sadece eğlen. Neler o l a c a ğ ı n ı gör. Dürüst olmak gerekirse, seni hiç bu k a d a r memnun görmemiştim... yani, hiç."

Hunter'ın kökü gerçekten çok kötü olmalı" diye ekliyor.

"Argh, neden hepiniz her zaman mantıklı olmak zorundasınız?"

İnliyorum. "Çünkü senin aptal arkadaşların yok." Daisy sırtıyor.

"Doğru." Başımı sallayarak onaylıyorum.

Claire, "Hepinizi sevmekten ve terk etmekten nefret ediyorum ama yarın bir yetişkine gitmem gerekiyor, o yüzden ben yokum," diyor.

"Ben de." Eloise koltuktan kalkıyor.

Daisy ayağa kalkıp onlara katılmadan önce "Ben üçüm," diye ekliyor.

"Ben dört." Ayağa kalkıp onları takip ediyorum. Kapımı kapatıp kızların arkasından kilitledikten sonra, kalan pizzayı toparlıyorum, şarabı kaldırıyorum ve bulaşık makinesini dolduruyorum.

Koltuk minderlerini düzelttikten ve sehpayı sildikten sonra duşa giriyorum. Stresten arınmak için güzel, rahatlatıcı, sıcak bir duş gibisi yoktur. Neden stresli olduğumu bile bilmiyorum. Gerçekten, bu hafta sonu vücudum doruğa ulaştığına göre gezegendeki en rahat kadın ben olmalıydım.

Musluğu açıp banyonun buharlanmasını bekledikten sonra soyunup sıcak akıntının altında duruyorum. Sonra başımı arkaya eğip suyun yüzümden aşağı düşmesine izin veriyorum. Avucuma bir avuç şampuan alıp sabunu saçlarıma sürüyorum. Lavanta kokusu odayı dolduruyor. Şampuanı duruladıktan sonra işlemi saç kremiyle tekrarlıyorum. Saçima yedirdikten sonra yere oturup tıraş bıçağımı alıyorum. Bacaklarımı ve diğer tüm önemli kısımları tıraş ediyorum ve sonra tekrar ayağa kalkıp saç kremi yıkıyorum. Su soğumaya başlıyor, bu yüzden hızlıca vücut losyonu ile temizleniyorum ve musluğu kapatıyorum. Duştan çıktıktan sonra etrafıma bir havlu sarıyorum ve buğuyu gidermek için elimi aynanın üzerine koyuyorum.

Yansıma bakarken, bende neyin farklı olduğunu saptamaya çalışıyorum. Ne değişti?

Ne olduğundan çok emin değilim ama bir şeyler değişti. Çok yorgun olmama rağmen gözlerim daha canlı. Cildim neredeyse parlıyor. Dolabı açıp yüz peelingimi çıkarıyorum. Her tarafıma sürüyorum, yıkıyorum ve sonra çamur maskesi uyguluyorum. İhtiyacım olan şey buydu. Kızarımla bir gece ve sonra bu. Biraz bakım zamanı.

Bir kadeh şarap daha almak için mutfığa gidiyorum. Şarabım ve Kindle'ımla yatakta oturmayı planlıyorum. Şu an okuduğum kitabın bir bölümünü bile bitiremeden uyuyacağıma eminim. Buzdolabından şarabı çıkarıp bir kadehi ağzına kadar dolduruyorum ve yudum yudum içtikten sonra kadehi elime alıp yoluma devam ediyorum

yatak odama döndüm. Fincanı komodinin üzerine koydum ve ön kapımdan gelen sesle sıçradım.

Bu kızlardan biri olamaz çünkü: bir, kapımı asla böyle yumruklamazlar ve iki, hepsinin anahtarı var. Kapıma vuran, içeri girmek için çırpınan her kimse, belli ki anahtarı yok.

Yanımda uyuduğum beyzbol sopasını elime alıyorum ve sessizce sese doğru ilerliyorum. Gözetleme deliğinden bakarken diğer tarafta Alistair'i görünce rahatlıyorum. Kapıyı çekip açıyorum ve yumruğu havada duruyor.

"Burada ne halt ediyorsun? Lanet kapımı kırmaya falan mı çalışıyorsun?" Ona ateş püskürüyorum.

ON İKİ

Syine yaptı. Öğleden sonra ben uyurken çekip gitmiş. Boynuna lanet bir zil takmak üzereyim. Beni uyandırmadan kaçmayı nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yok. Beni uyandırmadan geçmiş hayatımda ninja olmuştum. Ya öyle ya da onu becermekten o kadar uyandım ki bir kere uyudum mu deprem bile beni uyandıramaz.

Uyandığımda hala orada olmasını istemenin çok fazla olduğunu düşünüyorum. Acaba geçmişteki tüm kadınlar yataklarından ayrıldığımda böyle mi hissettiler? Dani'den önce hiç bir kadının yanında uyanmak istememiştim. Ve uyandığımda görmek istediğim ilk kişi

beni görmek istiyor. Apartmanın önünde arabamda oturmuş oraya mı gitsem yoksa geri dönüp eve mi gitsem diye düşünüyordum.

Belki de gitmesi ikimize de bir iyilik yapıyordur. Ona çok alıştığımı hissedebiliyorum. Fazla bağlandığımı. Bir kadına bağlanmak, herhangi bir kadına, istediğim bir şey değil. Asla. Bu bilgiyle bile, kendimi arabamdan atlayıp caddeyi koşarak geçerken buluyorum.

Binasına girişte ne kilit ne de tuş takımı var. Kapıyı iterek açtım ve üç kat merdiven çıktım. Bu gece onun adresini bulmak için şirketin insan kaynakları kayıtlarına girmiş olabilirim. Bu benim en iyi anım değildi... Kabul ediyorum. Ama umutsuz zamanlar ve hepsi.

Yumruğum kapısına çarpıyor. Bu noktada tüm binayı uyandırsam da umurumda değil. Cevap vermedi, ben de tekrar vurdum. Hâlâ bir şey yok, ben de yumruğumu kaldırıyorum, kapı açılıp da karşımda çok sinirli bir Dani dikilince havada durduruyorum.

"Burada ne halt ediyorsun? Lanet kapımı kırmaya falan mı çalışıyorsun?" diye homurdanıyor sıkılmış dişlerinin arasından.

Gözlerim onun çıplak bacaklarında, külotunda geziniyor. Bir çift siyah dantel külot. Bakışlarım yoluna devam ediyor. Giydiği atlet teni sıkıyor, meme uçları kumaşın altında çakıllaşılıyor. Gözbebeklerim büyüyor.

Bu kıyafetle kapıyı açarak ne halt ediyor? Koridordaki tek kişinin ben olduğumdan ve kadın geri kalanının onun her şeyini görmediğinden emin olmak için arkama bakıyorum. Elim göğsünün ortasına geliyor ve dairesine girip kapıyı arkamızdan kapatırken onu nazıkçe geriye doğru itiyorum.

"Kapıyı bu kıyafetle açmamalısın," diyorum ona. "Sen de benim kapımı çalmamalısın" diyor.

Bir şey yere düşerken yüksek bir gümbürtü duyuyorum. Aşağı bakınca bir beyzbol sopasının yuvarlanıp gittiğini görüyorum. "O şeyle kafama mı vuracaktın?" diye soruyorum.

"Eğer yapsaydım bunu hak ederdin," diye homurdanıyor, topuğunun üzerinde dönüyor ve küçük bir koridorda yürüyor.

Arkamı dönüp onu takip etmeden önce ön kapının kilitli olduğundan emin oluyorum. Koridorda sadece iki kapı var. İlkine kafamı soktuğumda çok küçük bir banyo buluyorum, bu yüzden ikinci odaya giriyorum. Dani yatağının üzerindeki örtüleri çekiyor. Oturup yorganı üzerine çekişini izliyorum. Komodinden bir tablet alıyor, ardından da dolu bir bardak beyaz şarap.

"Susadın mı?" Kapı eşiğindeki pozisyonumdan ona soruyorum.

"Burada olmanın bir nedeni var mı, Alistair?" diye soruyor sıkılmış bir ses tonuyla.

Ona doğru yürüyorum, şarap bardağını elinden alıyorum ve yatağın başucuna koyuyorum. Sonra tableti alıp bardağın yanına koyuyorum. "Buradayım çünkü yalnız uyandım. Yine," diyorum ona, yatağın kenarına oturarak.

"Sen büyük bir çocuksun. Eminim uzun z a m a n d ır yalnız uyanıyorsundur," diye şımarıyor.

Ona kaşlarımı kaldırıyorum. "Uyudum ama birdenbire artık uyumak istemiyorum," diye itiraf ediyorum, yorganı geri çekerek. "Senin yanında uyanmak istiyorum." Elim kalçasından yukarı kayıyor. "Bunun yanında." Amını avuçluyorum.

"Yapacak işlerim vardı" diyor.

"Benim de yapmam gereken şeyler vardı ve o şeyleri yapamadım çünkü uyandığımda anahtar bileşen orada değildi," diyorum ona.

"Tamam."

Ayağa kalktım ve gömleğimi çıkardım. Kemerimi çözerek pantolonumun ilmeklerinden geçiriyorum. "Biliyorsun, bu gerçekten iyi değil. İsteksiz bırakılmaya alışık değilim Dani. Ve sen, küçük kız, beni hep daha fazlasını istemek zorunda bırakıyorsun. Sende ne var bilmiyorum ama her ne ise, ona ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var," diyorum ona. Ayakkabılarımı çıkarıyorum, kemerim bir elimden sarkıyor. "Dizlerinin üzerine çök. Arkanı dön ve ellerini sırtına koy."

Dani'nin gözleri şok içinde kocaman açılır.

"Ne?" "Dani, hemen diz çök!" Ses tonumu sertleştirerek söylüyorum.

Gözlerini kırıştırıyor ve sonra dizlerinin üzerine çöküyor. Söylediğim gibi bana sırtını döndü.

"Ellerini arkada birleştir. Birbirine kenetle."

"Emredersiniz efendim," diyor, komutu yerine getirerek.

"Gördün mü? Bu kadar iyi bir kız olabileceğini biliyordum Dani. Talimatları takip edebiliyorsun. Bu kadar iyi olduğun için seni ödüllendirmek istiyorum." Parmaklarım saçlarının dökülen tellerinin altından geçip bir omzunun üzerinden itiyor.

"O zaman beni ödüllendirmelisiniz, efendim."

"Sorun da bu küçük kız. Sana çok fazla ödül veriyorum ama yeterince ceza vermiyorum. Kendi kurallarını kendin koyabileceğini sanıyorsun. Bu işler böyle yürümüyor." Dudaklarım boynunun kenarını sıyrıyor.

"Mmmm, cezalardan hoşlanmıyorum. Efendim," diyor başını yana eğerek.

"Bunlar hoşlanmak için değil," diyorum ona.

Kemeri ellerinin etrafına sarıyorum, kayışı tokadan geçiriyorum ve sıkıca çekiyorum. Omuzları yatağa değene kadar onu ileri itiyorum. Kıcı havaya kalktı. Hiçbir uyarıda bulunmadan avucumu sağ yanağına indiriyorum. Tenin tene çarpma sesi odada yankılanıyor.

"Ah, acıttı," diye haykırıyor Dani.

"Öyle olması gerekiyordu. Başka ne acıttı biliyor musun?" Aynı şeyi sol yanağına yaparken soruyorum.

"Ah, lanet olsun. Hayır, efendim," diye inliyor.

"Uyandığımda seni gitmiş buldum. Yine." Sağ yanağına ikinci kez tokat attım. "Çok acıdı," diyorum bir tokat daha atarak.

"Argh, kahretsin. Özür dilerim. Bunu yapmak istememiştim," diyor. "Ama yaptın," diyorum ona.

Parmaklarım kıvrımlarında geziniyor. Şüphelendiğim gibi, çok ıslaktı. Parmaklarımı geri çekmeden önce iki parmağımı sertçe içine sokuyorum. Dudaklarıma götürüp emerek temizliyorum.

"Çok lezzetli," diye mırıldanıyorum. Sonra pantolonumu çıkardım ve sikimi serbest bıraktım. Dani'yi nasıl alacağımı düşünürken elimi sikimde aşağı yukarı kaydırıyorum. Onu olduğu gibi bırakabilirdim, bağlı, kıcı havada. Ama bu olmaz. Onun yüzünü görmek istiyorum. Ellerini çözdüm. "Arkanı dön," diyorum, o da dönüyor. Bacakları açıldığında sırttım. "Bana güveniyor musun, Dani?"

"Evet," diye yanıtlıyor.

"Aferin kızıma." Kalçalarından tutarak eğildim ve kemeri boynuna doladım. Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Çok ileri gitmeyeceğim. Güven bana," diye açıklıyorum kemeri daha sıkı çekerken, hava akışını daraltmaması için yeterince gevşek bırakıyorum.

Bana küçük bir baş selamı verdi.

Vücutunda aşağı doğru ilerleyerek bacaklarından birini kaldırıyorum, ayak bileğini omzuma yaslıyorum ve yavaşça içine itmeden önce sikimi girişiyle aynı hizaya getiriyorum. Elimdeki kemer hâlâ boynunda gevşek duruyor.

"Kahretsin, sikimi içine gömmenin güzel olacağını biliyordum. Ama her seferinde ilk seferki gibi. O kadar iyi ki," diye inliyorum içine dalarken.

"Mmm, çok iyi." Serbest bacağı sırtıma dolanıyor. Kalçaları yataktan kalkıyor ve dairesel hareketlerle dönüyor. Bu gösteriyi ele geçirmeye çalışıyor.

Evet, bu işler böyle yürümez. Kemeri çekiştiriyorum. Boynunu daha sıkı sarıyor. Nefes almasını kısıtlamaya başladığı anı hissedebiliyorum. Duvarlar

Kukusu sertçe kasılıyor ve daha da ıslanıyor. Amından sular fışkırıyor.

"Boğulmayı seviyorsun, küçük kız," diyorum ona. "Bundan ne kadar hoşlandığını hissedebiliyorum."

Tutarsız bir dizi kelime çıkardı. Eğildim ve kemeri gevşettim. Ani hava girişiyle göğsü yükseliyor. Belki de elimle başlamalıyım, ama lanet olsun, bu kemer onun güzel boynuna çok yakışıyor.

"İyi misin?" Ona

soruyorum. "Yine," diyor.

Ona sırtıyorum. "Nasıl istersen."

Onu becermeye başlıyorum, gerçekten içeri ve dışarı itiyorum. Bunu beklediğini, kemeri sıkacağım ve hava kaynağını keseceğim anı beklediğini söyleyebilirim. Yine de bunu onun için kolaylaştırmayacağım. Bekliyorum ve tam o sınırı aşmak üzere olduğunu hissettiğimde kemeri çekiştiriyorum.

Tüm vücudu altımda titriyor. Hâlâ orgazmın sancıları içindeyken çekiliyorum ve tohumlarım karnının her tarafına dökülüyor. Başka bir B Planı almak zorunda kalmasını riske atamazdım. Gerçekten daha kalıcı bir doğum kontrol çözümü üzerinde çalışmamız gerekiyor.

Eğilip kemeri gevşetiyorum ve boynundan çıkarıyorum. "İyi misin?" Ona soruyorum.

"İyiden de öte," diyor.

Başını yukarı kaldırıp boynunu inceliyorum. Biraz kızarmış. Cildine sürebileceğim bir merhemim yok. Ona bu kadar sert davranmamalıydım. Onu korkutmamak için kendimi tutuyordum. "Lanet olsun. Bunu yapmamalıydım," diyorum çenesini bir o yana bir bu yana hareket ettirerek.

"Evet, yapmalıydın. Hoşuma gitti," diyor. "Ve şimdi bir duşa daha ihtiyacım var." Ellerini göğsüme koyup beni itiyor.

Aşağı bakıyorum ve bileklerinin etrafındaki kırmızı izleri de fark ediyorum. "Özür dilerim." Bileklerini ağzıma götürüyorum ve hafif morluklara nazik öpücükler konduruyorum.

"Etmiyorum. Hadi, ortalığı sen dağıttığına göre duş almama yardım edebilirsin." Gülüyor.

"Tekrar B Planı almak zorunda kalmanı istemedim. Ve seni gerçekten doğum kontrolüne almamız gerekiyor."

"Ya da prezervatif kullanabilirsin" diye öneriyor.

"Ve tenimi kavrayan amının hissini kaybedeyim mi? Asla. Bunu kaybetmeye katlanmaktansa seni milyonlarca kez hamile bırakmayı tercih ederim," diyorum ve ayağına kalkıp onu da kendimle birlikte çekiyorum.

GÖZLERİMİ KISARAK AÇIYORUM, güneş perdelerin arasından sızıp beni kör ediyor. Yuvarlanarak bir kolumu uzattım ve soğuk, boş çarşaflardan başka bir şey bulamadım. Doğrudum. Onun yatağındayım.

"Dani?" Seslendim. Daire sessiz, çok sessiz. Yastıkların üzerine uzandım. "Ne oluyor lan?"

ON ÜÇ

| bunu yapmamam gerektiğini biliyordum. Onu uyandırıp işe gideceğimi söylemeliydim. Ona da kalkıp hazırlanmasını söylemeliydim. Neden yapmadığımı bilmiyorum. Aslında, evet, biliyorum. Onunla konuşmak istemediğini düşündüğü için

habersizce evime gelip iradesini bana dayatabilirdi. Ve onu ofise girerken gördüğüm anda sıçıp batırdığımı anladım.

Kapısını arkasından çarpmadan önce bana ters ters bakıyor.

Kahretsin. Üzüleceğini biliyordum ama bu kadar sinirleneceğini düşünmemiştim. Ne yazık ki gidip onunla yüzleşmek zorundayım. Bütün gün onu görmezden gelemem. Onunla çalışmam gerek. İşte bu yüzden yatağa girmek asla iyi bir fikir değil.

Patronunla. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Her zaman zeki olduğum için kendimle gurur duymuşumdur. Ama nedense Alistair'in yanındayken tüm beyin hücrelerim kızarmış gibi oluyor. Sadece tek bir şeye konsantre olabiliyorum.

Onu.

Ve bu bir sorun. Kendime, kariyerime odaklanmalıyım. Hunter olayından sonra başka bir erkeğin hayatımı ele geçirmesine izin vermeyeceğime yemin ettim. Ve Alistair'le geçirdiğim haftalardan sonra, onu yatağıma almak için her şeyi riske atıyorum. Ya da onun yatağında.

Patronumun yetişkin öfke nöbetiyle yüzleşmeden önce bir kahveye daha ihtiyacım olduğuna karar vererek mutfağa gidiyor, bir fincan hazırlıyor ve ofisime geri dönüyorum. Telefonum masamın üzerinde titreşirken oturuyorum. Neredeyse açmayacaktım. Huysuz bir Alistair Warner'la uğraşmaya hazır değilim, eğer arayan oysa. Telefona bakıyorum ve annemin fotoğrafının ekranda yanıp söndüğünü görüyorum. Yüzümde bir gülümseme belirliyor.

"Merhaba anne, nasılsın?" Onu selamlıyorum. "İyiym, iyiym. Bebeğim nasıl?" diye soruyor. "Pek bebek sayılmaz," diyorum ona.

"Sen her zaman benim bebeğim olacaksın, Danielle. Söyle bana, ne var ne yok? İş nasıl gidiyor?" diye sorar.

"Güzel. Meşgul ama seviyorum."

"Peki sana iyi davranıyorlar mı?" diye soruyor bana.

Düşüncelerim patronumun bana ne kadar iyi davrandığına kayıyor. Alistair'in üstümde, içime girip çıkan görüntüleri zihnimde uçuşuyor.

"Danielle? Hala orada mısın?"

"Evet, buradayım. Üzgünüm... sadece bir dava hakkında düşünüyordum," diye yalan söyledim. "Burada iyiler. Harika bir şirket" diyorum, çünkü öyle. Şehirdeki en iyi firma.

"Bunu duyduğuma sevindim. Peki ya erkek cephesi? Herhangi bir haber var mı?"

Rhonda Hutchinson umutsuz bir romantik. Kafasında tek büyük aşkı bulacağım düşüncesi var. Hunter'ı hiç önemsemedi. Eski sevgiliye tahammül etti çünkü onu ben seçtim.

"Pek sayılmaz," diyorum.

"Benden bir şey saklıyorsun Danielle. Bunu söyleyebilirim. Kim o?"

"Henüz seni ve babamı tanıştırmaya hazır olduğum biri değil," diye cevap veriyorum. "Peki, iyi mi?"

"Ne iyi mi?" Ona soruyorum.

"Seks mi?"

"Aman Tanrım, anne, az önce bana bunu sormadın," diye bağıyorum ona.

"Ne? Bu gayet mantıklı bir soru. Tanrı biliyor ya Hunter fiyaskoydu. İyi seks yapmayı hak ediyorsun, biliyorsun. Baban ve ben-"

"Anne, gitmem gerek. Kusura bakma. Bir toplantım var." Telefonu kapattım ve masama fırlattım. Duymak istediğim son şey annemle babamın seks hayatı. Cidden, iğrenç. İğrenç. Bu kadarcık şeyden sonra kulaklarımı diş ipiyle temizlemem gerekiyormuş gibi hissediyorum.

Kahve fincanıma uzanıyorum ve sıcak, aşırı tatlı demliği yudumluyorum. Fazladan şeker eklemiş olabilirim. Kendimi toparlamaya ihtiyacım var. Belki de bu hafta sonu eve gidip ailemle biraz vakit geçirmeliyim. Eskiden onları ayda en az bir kez ziyaret ederdim. Hunter olayından beri sadece iki kez gittim. O evde onunla ilgili çok fazla anı var. Beni o lanet mihrapta küçük düşürmeyi başarmakla kalmadı, çocukluk evimde bulduğum rahatlığı da mahvetti.

Ondan nefret ediyorum. Birinden eski sevgilimden nefret ettiğim kadar nefret etmenin mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim.

Hunter'ın bana yaptıklarına yeniden öfke duyarak Alistair'le yüzleşmek için iyi bir zaman olduğuna karar verdim. Eğer kızgın olmak istiyorsa, ben de onun ruh haline uyacağım.

Başımı dik tutarak ve omuzlarımı geriye iterek ofisten Alistair'in ofisine doğru yürüyorum. Terri'nin masasında duruyorum. "Merhaba Terri, Alistair müsait mi?" Ona soruyorum.

"Bir dakika," der ve telefonu açar. "Bay Warner, Bayan Hutchinson sizi görmek istiyor," diyor ahizeye doğru. Yanıtını duymuyorum ama telefonu kapatmadan önce Terri'nin kaşları iniyor. "İçeri girebilirsiniz ama şu anda pek iyi bir ruh halinde değil. Sadece uyarıyorum." Bana gülümsüyor.

"Teşekkür ederim." Ona başımı sallıyorum, derin bir nefes alıyorum ve Alistair'in kapısını açıp arkamdan kapatıyorum.

Bilgisayarında bir şeyler yazıyor. İçeri girdiğimde durup bana bakmıyor bile. Genelde tüm dikkatini bana vermek için her şeyi bırakır. Neden birden kendimi suçlu hissettim? Sanki yanlış bir şey yapmışım gibi?

Siktir et onu! Ben yanlış bir şey yapmadım. Eğer somurtmak istiyorsa, bu onun suçu. Benim suçum değil.

Karşısındaki sandalyeye oturdum. Bacak bacak üstüne atıp not defterimi masasına koyuyorum. Ve beklerim. Hiçbir şey söylemiyorum. Sadece sessizce oturup onun o lanet ekrana odaklanmasını izledim.

Nefes nefese kalıp bana dönene kadar geçen süre sonsuzmuş gibi geliyor. "Sizin için ne yapabilirim Bayan Hutchinson?" diye homurdanıyor.

Şimdi de Bayan Hutchinson mu oldum? Daha birkaç saat önce "küçük kız" ya da Dani'ydim.

"Jameson davası için istediğin notlar bende," diyorum ona, not defterimin altından manilla klasörü çıkararak.

"Bırakabilirsin," diyor küçümseyerek.

"Tamam, bugün üzerinde çalışmamı istediğin bir şey var mı?" Ona sordum.

Geçen hafta benden araştırmamı istediği her şeyi bitirdim.

"Bu sabah e-postalarınızı kontrol ettiniz mi, Bayan Hutchinson? Size gün sonuna kadar tamamlanmasını beklediğim görevlerin bir listesini e-posta ile gönderdim," diyor bana bakmadan.

"Tamam, ben hallederim o zaman." Ayağa kalktım, not defterimi aldım ve kapıya doğru yürüdüm.

"Bayan Hutchinson," diye sesleniyor arkamdan, ben tam kapı kolunu çevirmek üzereyken.

"Evet, efendim?" Onunla yüzleşmek için döndüm.

"Çıkarken kapıyı kapat," diye homurdanıyor.

"Elbette efendim," diyorum toplayabildiğim en tatlı sesle.

Kapıyı gereğinden sert kapatarak geçerken Terri'ye gülümsüyorum. Ofisime dönüp masama oturuyorum, e-postalarımı açıyorum ve aslında Alistair'den bir mesaj olduğunu görüyorum. Mesajı tıklayıp açıyorum ve görev listesini okuyorum. Hepsi büro işleri, Terri'nin genellikle onun için yaptığı şeyler. Şunun kopyasını çıkar, şunu yaz.

Gözlerimi deviriyorum.

Uzun bir liste ve muhtemelen bu konuda onunla kavga etmemi ya da her şeyi tamamlamamamı bekliyor. Eğer bir konuda başarısız olacağımı düşünüyorsa beni tanımıyor demektir.

E-postanın çıktısını alıp fotokopi odasına gidiyorum, zaten muhtemelen günün büyük bir kısmında orada olacağım. Bu düşünceyle dizüstü bilgisayarımın fişini çekip yanımda getiriyorum. Basılı e-postayı elime alarak listenin en başından başlıyorum. Önemsiz bir iş olabilir, ama bu elimden gelenin en iyisini yapmayacağım anlamına gelmiyor.

Fotokopi odasının köşesine yerleştim. Dizüstü bilgisayarımı yere koydum ve etrafıma bir yığın kâğıt yaydım. Ayıkladığım dosyaların içinde kendimi kaybediyorum. Kırk görevden oluşan listeden on tanesinin üstünü çizdim.

"Dani, ofisinde bir sorun mu var?"

Elimdeki kâğıttan başımı kaldırdığımda Nathan Miller'ın bana baktığını görüyorum.

"Ah, hayır, sadece bir yığın şeyi yazdırmam gerekiyordu ve bunu buradan yapabileceğimi düşündüm. Hareket edebilirim," diyorum ve bir yığın belgeyi toparlamakla meşgul oluyorum.

"Gerek yok. Sen iyi olduğun sürece," diyor.

"Ben iyiyim. Sadece odaklandım," diyorum ona.

"Pekala, ben sizi yalnız bırakayım o zaman." Başını sallar ve fotokopi odasından çıkar.

Sonraki birkaç saat boyunca kimsenin gelip gittiğini fark etmedim bile. Midemin gurultusuna aldırmadan öğle yemeği boyunca çalışıyorum. Açlığın beni bölmesine ya da engellemesine izin vermeyeceğim. Bunun aptalca olduğunu ve yemek için durmam gerektiğini biliyorum. Ama Alistair'e bana vereceği her şeyi yapabileceğimi kanıtlamaya kararlıyım. Onu kendi aptal oyununda yenmek istiyorum. Ki bunun önemsiz olduğunu biliyorum.

Şu anda bulunduğum nokta bu ve başladığıma göre rotamı değiştirmeyeceğim. Listenin yarısından fazlasını bitirdim. Bir maddeyi daha işaretledikten sonra boynumu çevirip saate bakıyorum. Öğleden sonra üç. On maddenin daha üstünü çizmek için üç saatim var ve sonra kazandım.

Tam olarak ne? Hiçbir fikrim yok.

Ayağa kalkıp kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. Buzdolabından bir enerji içeceği almak için mutfağa doğru yürüyorum. Odaklanmaya devam edebilmek için dinlenme odasındaki keklere kısa bir süre göz gezdirdikten sonra vazgeçiyorum.

ON DÖRT

T Kapım çalındı. Saate baktım. Saat 6'ya 10 var. Terri çoktan gitmiş olmalı. "İçeri gel," diye bağıryorum.

Kapı açılıyor ve Dani elinde bir yığın kâğıt ve dosyayla içeri giriyor. Daha önce hiç hissetmediğim bir suçluluk duygusu, ona verdiğim görev listesi yüzünden bütün gün içimi parçaladı. Başarılabilir bile değildi. Ona e-postayı gönderdiğimde bunu biliyordum. Çok kızmıştım, hala da kızgınım. Nedeni ne olursa olsun, lanet yatağında kalmıyor ve ertesi sabah benimle uyanmıyor. Acaba eski pislik sevgilisiyle bir ilgisi var mı? Onu unuttuğunu söylediğini biliyorum,

hayatına devam etti. Ama yaptığı şey... düğün günlerinde onu terk etmesi. Bu onu canlı canlı yiyor olmalı.

O pislik bir aptal. Dani gibi bir kadını bırakıp giden her erkek A sınıfı bir morondur. O tam bir paket.

Mükemmel. Ya da en azından bütün gece yatakta kalsaydı öyle olurdu.

"Dani?" Onu ofisime girerken gördüğümde sesimdeki şaşkınlığı gizlemeye çalışıyorum.

Bütün gün fotokopi odasında saklandığını biliyorum. Nathan ve Xavier'den azar işittim, ikisi de bugün öğle yemeğinde Dani'nin neden fotokopi odasında dosyalarla ve pisliklerle çevrili olduğu konusunda beni bombardımana tuttu. Yemin ederim ikisi, eskiden sokağımın karşısında yaşayan yaşlı kadın Bayan Stange'den daha meraklılar. Onu her zaman perdelerinden dışarı bakarken yakalardım ve ne zaman annemle babam kavga etse, ertesi sabah sırf içeriden bilgi almak için annemi görmeye gelirdi. Yaşlı yarasanın buna ihtiyacı olduğundan değil. Tüm mahalle ile birlikte o da annemle babamın tartışmalarını duyabilirdi. Bu konuda pek de sessiz değillerdi.

Dani elindeki dosya yığınına masama bırakarak, "Listendeki her şey bende var," diyor.

"Her şey mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. Her şeye sahip olmasına imkân yok.

"Evet, *her şey*," diye onaylıyor omuzlarını düzeltirken. Gözleri benimkilerle birleşiyor; başka tarafa bakmıyor.

"Tamam o zaman." Ne demem gerekiyor? Bütün gün çalıştı ve başarılamayacak işler listesini tamamlamayı başardı.

Bilgisayarıma dönüp ona bir e-posta daha yazıyorum.

Gönderen: Alistair Warner

Konu: Günün en önemli görevi Sevgili Bayan

Hutchinson,

Bu sabah size verdiğim listeye eklemeyi unuttuğum bir görev vardı. Soyun. Şimdi soyun!

**Saygılarımla,
Alistair**

Gönder tuşuna basıyorum ve Dani'nin ofisten çıkmak üzere olduğunu görmek için başımı kaldırıyorum. "Kapıyı kapat ve kilitle," diyorum ona.

Arkasını döndü ve bana baktı. "Şu anda ciddi olamazsın." Sözleri bana doğru tısladı.

"Çok ciddiym, küçük kız. Kapıyı kapat ve kilitle." Masamın üzerindeki, ofisimin camlarını buğulandıran düğmeye bastım.

Dani ayağını yere vuruyor ama mükemmel bir küçük itaatkâr gibi komutu yerine getiriyor.

"Aferin kızıma." Onu övüyorum. "Şimdi, listende bir şey daha vardı. E-postalarını kontrol et," diyorum ona. Cebinden telefonunu çıkarıp e-postalarını açmasını bekliyorum. Okuyor ve başını sallıyor.

"Hayır," diyor, doğrudan bana bakarak.

"Ne demek *hayır*?" Ayağa kalkıyorum ve ona ters ters bakıyorum.

"Aynen öyle. Benden bu kadar. Eve gidiyorum," diyor.

"Ben bitti diyene kadar bitmedi. Soyun Dani, hemen!" Masamın etrafından dolaşıp ona doğru yürüdüm.

"Hayır!" diyor tekrar, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

"Sana verebileceğimi bildiğin şeyi gerçekten kendinden mahrum mu bırakacaksın?" Çenesini parmaklarımın arasına alarak ona soruyorum.

"Senden hiçbir şey istemiyorum," diyor.

"İhtiyacın olmayabilir ama istiyorsun," diyorum ona. "Gerçekten buradan bir görevi tamamlamadan mı ayrılacaksın?" Bunun onu etkilediğini biliyorum. İnsanları memnun etmeyi çok seviyor, en iyinin de iyisi olmak istiyor. Onu bugün o saçma listedeki her şeyi yapmaya iten de buydu. Hiçbir şeyde başarısız olmayı kabul etmiyor.

"Hayır," diyor bluzunun düğmelerini açmaya başlarken.

Karnından iğrenç bir ses geliyor. Ona bakıyorum. "Orada büyüyen bir uzaylı falan mı var?" Ona soruyorum.

"Umarım değildir. Öğle yemeğini atladım. Sadece açım," diyor.

Parmaklarının bir düğmeyi daha çözmesini engelliyorum. "Neden öğle yemeğini atladın ki?"

"Çünkü patronum bana bugün tamamlamam gereken imkansız bir görev listesi veren bir pislik" diye karşılık veriyor.

"Haklısın. Patronun tam bir göt. Siktir, Dani." Bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Özür dilerim. Öğle yemeğini atlamamalıydın." Masama geri dönüp cüzdanımı, telefonumu ve anahtarlarımı alıyorum. "Hadi gel." Elini tuttum ve onu ofisimden dışarı çıkardım.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

"Yemek için," dedim ona. Aptal görev listemi tamamlamak için mola vermekten vazgeçtiği için kendime çok kızdım. Yemek yediğinden emin olmalıydım.

On beş dakika sonra, McDonald's'ın otoparkında durdum.

"Vay canına, her şeyini ortaya koyuyorsun. Beni bir randevuya götürceğini düşündüğüm ilk yer burası değildi ama işe yarıyor." Gülüyor.

"Bu bir randevu değil. Sadece yemek yiyoruz." "Doğru, çünkü sen çıkmıyorsun," diyor.

"Hayır, çünkü seni bir randevuya götürdüğümde, bu bir fast-food restoranına olmayacak." Onu düzeltiyorum. "Ve sen ve ben, biz çıkıyoruz, Dani." Arabadan inerken bunu havada bırakıyorum.

İçeri girdiğimizde Dani sessizdi. Self servis menüyü inceliyorum ve muhtemelen yemeyeceğimiz bir yığın şey sipariş ediyorum. Ama ihtiyacı olduğu kadarını aldığından emin olmak istiyorum. Ödemeyi yaptıktan sonra onu bir kabine götürüyorum ve yanına kayıyorum.

"Özür dilerim," diyorum
ona. "Sorun değil." Omuz
silkiyor. "Hayır, değil. Pislik
gibi davrandım."
"Biliyorum."

Genç bir çocuk tepsimizi getirdi ve her şeyi masaya koyup gitmeden önce yığılmış siparişimizden bize baktı.

"Bir orduyu beslediğini mi sanıyordun?" Dani soruyor.

"Sadece ye," diyorum, bir çizburgerin paketini açıp ona uzatırken.

Isırıklar arasında patates kızartması seçerken neredeyse içine çekiyor. "Bu çok güzel," diyor.

"Siktir, Dani, Yapma. yapmak senin seks sesler ne zaman Biz içinde "McDonald's'agidelim" dedim.

"Neden olmasın?"

"Çünkü seni bu masanın üzerine yatırıp istediğim gibi beceremem, işte bu yüzden." Başımı sallıyorum.

"Sana izin vereceğimi nereden çıkardın?" diye karşı çıkıyor bir tavuk nugget'ına uzanırken.

"Bana izin verirsin çünkü bunu düşünmek bile seni ıslatıyor," diyorum.

Onu

"Hayır, Sahra Çölü kadar kuruyum," diye yalan söylüyor.

"Bunun üzerine bahse girmek ister misin?" Ona soruyorum.

"Ne şekilde?"

"Eğer doğruyu söylüyorsan ve ıslanmadıysan

Yarın sabah yine sensiz uyanacağım. Eğer haklıysam ve seni bu masanın üzerinde domaltıp buradaki herkesin önünde becerme düşüncesi amını ağlatıyorsa, o zaman sabah ikimiz de uyanana kadar yatağımda kalacağına söz vermelisin," diye öneriyorum.

Sırıttıyor. "Anlaştık. Ama tam olarak nasıl kontrol etmeyi planlıyorsun?" Başka bir külçe alırken gülüyor.

Elim eteğinin altından kalçasına doğru ilerlerken, "Kontrol ediyorum," diyorum.

"Bir fast-food restoranındayız," diyor.

Parmaklarım külotunun altından kayarken ona "Farkındayım," diyorum. "Ve ben kazandım." Yarığını ıslak bulduğumda zaferle sırtıttıyorum, parmağım açıklığına doğru itiyor. Bacaklarını daha geniş açarak bana daha iyi erişim sağladı.

"Mmm, burada kazanan benmişim gibi hissediyorum," diyor parmaklarımı ıslak amına sokup çıkarırken.

"Hayır, kazanan hâlâ benim." Eğildim ve boynunun yan tarafını öptüm. "Tam burada, hemen şimdi boşalmanı istiyorum," diyorum ona. Parmaklarım içeri ve dışarı pompalamaya devam ederken başparmağım klitorisini daire içine alıyor. "Kukun çok iyi hissettiriyor, küçük kız. Seni eve götürmek ve sikimi içine sokmak için sabırsızlanıyorum."

"Oh, kahretsin!" diye mırıldanıyor, avucuyla ağzını kapatmadan önce. Parmaklarımın etrafında kenetleniyor ve boşalırken kalçaları elimin etrafında sıkıca kapanıyor.

Kolumu çektiğimde parmaklarımı yalayarak temizlememi izliyor.

"Buna gerçekten ihtiyacım vardı," diyor.

"Yemek mi orgazm mı?" Ona

soruyorum. "İkisi de," diyor.

"Yemeğini ye ki eve gidip daha fazla yiyebilelim," diyorum ona.

ON BEŞ

Yuvarlanıp yatakta görünmeyen Alistair'e uzanmadan önce kollarımı başımın üzerine uzatıyorum.

Ne oluyor be? Gerçekten bütün gece yalnız mı uyandım?

Mutfaktan gelen vurma ve çınlama sesleri bana
Burada bir yerde olduğunu biliyorum. En azından hâlâ dairede.

Gözlerimi kapatıyorum. Belki beş dakika daha uyuyabilirim. Tam uykuya dalmak üzereyken alarmım beni korkutuyor.

"Lanet olsun." Elimi komodine doğru uzatıyorum ve telefonumu alıyorum.
Sabah beşte kalkıp işe gitmek için hazırlanmalıyım.

Gerçi dünden sonra uzun zamandır ilk kez hasta olduğumu söylemek istiyorum. Yorganı geriye iterek kalkıyorum ve Alistair'in bana aldığı bornoza uzanıyorum. Kravatı belime doluyorum ve onu elinde spatulayla ocağın başında bulmak için mutfığa gidiyorum.

"Günaydın."

Alistair arkasını döner. "Günaydın. Sana yatakta kahvaltı getirecektim," diyor.

"Oh, geri dönüp beklememi ister misin?" Ben sorarım.

"Hayır, şimdi ayaktasın. Otur bakalım. Sana bir tabak getireyim."

"Bana kahvaltı hazırlamana gerçekten gerek yoktu. Teşekkür ederim," diyorum kendimi beceriksizce sandalyeye bırakırken. Genelde bu yüzden giderim. Ertesi sabah nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bu çok samimi görünüyor.

Alistair önüme bir tabak dolusu krep, pastırma ve yumurta koyuyor. "İyi misin?" diye soruyor, gözlerini bana doğru çevirip yüz hatlarımı tararken kaşlarını indiriyor.

"Peki," diyorum.

"İyi değilsin. Neyin var?" Tezgâhın etrafından dolaşıp yanıma oturdu.

"Bilmiyorum. Sence de bu garip değil mi?" Ona sordum.

"Sana kahvaltı hazırlamam garip mi?"

"Evet. Hayır. Bilmiyorum. Sadece... sabah ilk iş beni görüyorsun. Birlikte kahvaltı etmek. Hepsi çok evcil, samimi." Omuz silkiyorum.

"Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, o yemeği bitirir bitirmez seni bu tezgâhın üzerine yatırıp en az üç kez boşalana kadar sikmeyi planlıyorum." Sırıttırıyor.

"Bu... kötü bir fikir değil," diyorum, bıçağımı ve çatalımı elime alarak.

"En iyi fikir bu. Ye," diyor. Birkaç dakika sessizlik içinde yemeğimize devam ediyoruz. "Bunu daha önce yapmamıştım. Bir kadınla kahvaltı ettim. Kaldığınız için teşekkür ederim" diyor.

"Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim." Gülümsüyorum.

"Davet açık bir davet Dani. Bunu sevdim."

Buna ne diyeceğimi bilemediğim için hiçbir şey söylemiyorum. Başka bir şey yiyemeyecek hale gelene kadar yiyorum. Kalçalarım birbirine kenetlenmiş, zihnim beni bu tezgâhın üzerinde becerdiği görüntüye dönüp dururken ıslaklık onları kaplıyor.

Tabağımı kendimden uzağa itiyorum. "Daha fazla yiyemem. Çok güzeldi," diyorum ona.

"Beğendiğinize sevindim. Ama senin için başka bir şeyim var." Eli yanağımı kavıyor, başparmağı aşağı yukarı okşuyor. "Dizlerinin üzerine çök, küçük kız," diyor sevmeye başladığım o emredici ses tonuyla.

"Evet, efendim." Sandalyeden atlayıp önünde dizlerimin üzerine çökerken gülümsüyorum. Diğer talimatları bekliyorum. Alistair'in oynamayı sevdiği oyunları ve kuralları biliyorum. Kurallara göre önce talimat almadan hiçbir şey yapmam.

Alistair pijama pantolonunun kemerine uzanıyor ve sikini çıkarıyor. Serttir; ucundan prekum sızar. "Ağzını aç," diyor.

Emriyle çenem düştü. "Dilini çıkar."

Ben itaat eder etmez, Alistair sikinin ucunu tepeme yerleştiriyor ve dilimin genişliği boyunca aşağı yukarı sürüyor. "Tadına bak, küçük kız. Bana bunu yapıyorsun. Sadece sana," diye inliyor. "O güzel küçük dudaklarını sikimin etrafına sar."

Bir kez daha, bana söyleneni yaptım ve bekledim.

"Ağzını sikeceğim ve sen de benim her şeyimi alacaksın. Kıpırdama," diyor ayağa kalkarken. Elleriyle yüzümün iki yanını kavıyor ve hiçbir uyarıda bulunmadan sikini gırtlığıma sokuyor. Öğürüyorum, gözlerim sulanıyor ve sonra geri çekiyor. "Çok güzel," diyor ağzıma girip çıkarken. İlk seferki kadar değil ama yine de gözlerimi sulandıracak kadar. "Ağzını çok seviyorum Dani. Siktir!" Alistair beni kendi zevki için kullanmaya devam ederken inliyor.

Amım ağrıyor. Aşağı uzanıyorum ve parmaklarımı klitorisimin üzerine sürüyorum. Şaftının etrafında inliyorum. Alistair bornozumun kemerini çekiştirmeden önce bana bakıyor.

"Parmaklarını becereceksen, görebilmek istiyorum," diyor.

Başımı sallıyorum. Bir şey söyleyemiyorum. Ağzım hâlâ dolu. Parmaklarımı aşağı indirip açıklığıma doğru kaydırıyorum. Çok ıslağım.

"Çok iyisin Dani. Sikeyim." Alistair geri çekildi, eğildi ve beni yerden kaldırdı. Parmaklarımı ağzına götürüp her birini emerek temizlerken parmaklarım amımdan düşüyor. Sonra beni döndürüyor ve yüzüstü tezgâhın üzerine itiyor. Ayağıyla bacaklarımı ayırıyor.

Aleti içime girmeden önce herhangi bir uyarı almadım. "Siktir," diye bağıriyorum, parmak uçlarıma yükseliyorum.

Beni arkadan sikerken elleriyle kalçalarımı tutuyor. Her dibe vuruşunda, sanki sadece onun nasıl bulacağını bildiği o sihirli noktaya vuruyor. İnan bana, ben de bulmaya çalıştım. Orada değildi. Ama Alistair içimdeyken, beni her becerdiğinde, sihirli bir şekilde ortaya çıkıyor.

Ve bu sihir.

"Kahretsin, boşalacağım!" Haykırıyorum.

"Evet, öylesin," diye homurdanıyor Alistair. Göbeğim kasılıyor ve onun etrafında doruğa ulaşırken tüm vücudum sıkışıyor. Alistair içimden çıkıyor ve sonra sikini kıcımda hissediyorum. Boşalırken ucunu biraz içeri itiyor ve tohumlarını göt deliğime boşaltıyor. "Sikimi sonuna kadar buraya sokmak için sabırsızlanıyorum" diyor.

Ondan uzaklaşıyorum ve arkamı dönüyorum. "Bir süre bekleyeceksin," diyorum ona.

"Hayır, yapmayacağım. Hadi, duş alalım." Öne doğru eğiliyor, beni kaldırırken omzunu karnıma bastırıyor.

"Ne oluyor be! İndirin beni!" Çığlık atıyorum.

Avucu yukarı kalktı ve çıplak kıcımı tokatladı. Beni çırılçıplak soyduğunu bile hatırlamıyorum, kendimi ona o kadar kaptırmıştım. Banyoya ulaştığımızda Alistair beni ayaklarımın üzerine yatırdı. Duşu açıyor ve beni suyun altına çekiyor.

Sonra lif kabağına uzanıyor, üstüne vücut losyonunu fışkırtıyor ve yavaşça cildimin her santiminde gezdiriyor. "Belki de bugün hasta olduğumuzu söylemeliyiz," diye öneriyor.

Yani, bu fikir aklıma gelmişti.

"İsterdim ama patronum pislüğün teki." Gülüyorum.

"Biliyorum. Xavier bazen huysuz bir piç olabiliyor," diye karşı çıkıyor Alistair. "O patron değil. Diğerlerinden biri."

"Nathan o zaman? Evet, onun da tam bir hıyar olduğunu duymuştum." "Hayır, aslında üçü arasında en kibar olanı o."

"En iyisi mi? Gerçekten mi Dani, ben sana akıllara durgunluk veren orgazmlar yaşıyorum ve Nathan en kibar mı?" Alistair onu yaralamışım gibi elini göğsüne götürüyor.

"Evet."

"Vay canına. Yaralandım," diyor.

"Oh, pekala. Hayatta kalacaksın. Bundan eminim."

"Belki de daha çok denemeliyim." Önümde dizlerinin üzerine çöktü. Dili kıvrımlarımın arasından kayıyor.

"Mmm, bu iyi bir başlangıç," diyorum parmaklarımı ıslak saçlarına dolayarak.

Sırtımı duvara dayadım. Alistair'in bir eli karnımda, beni sabit tutuyor. Diğeri açıklığı buluyor, parmakları içeri itiyor. Ağzı klitorisime yapışıyor ve pompalayan parmaklarıyla aynı ritimde emiyor.

Ve birkaç dakika içinde, bu sabah ikinci kez geliyorum.

"AYRI AYRI GIRMELİYİZ. Ben on dakika bekleyip seni takip edeceğim," diyorum Alistair'e, arabasını üzerinde ismi yazılı olan yere park ettiğinde.

"Neden ayrı ayrı girelim ki?" diye soruyor.

"İnsanlar birlikte geldiğimizi bilmesin diye."

"Ama seninle bir araya gelmeyi seviyorum." Dudakları bir sırtıya dönüşüyor. "Demek istediğim bu değil," diyorum.

"Bilmelerini neden umursuyorsun?"

"Çünkü ofis dedikodularına neden olmak istemiyorum," diyorum ona.

"İnan bana, Xavier ve Shar bu ofisin her yerinde Bina herkese konuşacak fazlasıyla şey verir. Birlikte yürüdüğümüzü kimse fark etmeyecek."

"O ikisi hakkında çok şey duydum aslında. Ama yine de sen git. Bir dakika içinde kalkacağım. Zaten annemi aramam gerekiyor," diye yalan söylüyorum.

"Annene benden selam söyle." Alistair arabadan inip uzaklaşmadan önce dudaklarımı kısa bir süre öpüyor.

Telefonumu çıkardım. Kızlardan gelen milyonlarca mesaj var. Şu anda hepsine bakacak vaktim yok ama onlara hâlâ hayatta olduğumu bildirmem gerekiyor.

BEN:

Henüz orgazmdan ölmedim. Hala hayatta ve tekmeliyor.

ELOISE:

Tanrıya şükür!

DAISY:

Öldüğümde, bunun orgazmdan olmasını istiyorum.

CLAIRE:

Kocam yanımdayken uykumda ölmek istiyorum. Yaşlı, gri ve buruşuk olduğumuzda birlikte öleceğiz.

BEN:

Ryan Gosling'le evlenmeyeceksin Claire.

CLAIRE:

Notebook fantezilerimi mahvetme, patron sikici!

BEN:

Kuru bir dönem geçirdiğin için kıskanıyorsun. Ayrıca, o patron gerçekten çok iyi sikişiyor.

ELOISE:

Tamam, gerçekten çok iyi sikişen bu patronla tanışmalıyız!!!

BEN:

Bir gün, ama o gün bugün değil. Gitmem gerek. İşten arıyorlar.

DAISY:

Yani seksi patron adam arıyor.

Telefonumu çantama tikiştirip dışarı fırlıyorum ve asansöre yöneliyorum. Arkamdan kilitleniyormuş gibi bir bip sesi çıkardığında arabaya dönüp bakıyorum. Garip, çünkü anahtarım yok. Ama bu şu Tesla'lardan biri - her şey *Jetgiller*'den fırlamış gibi.

ON ALTI

■ Dani'nin bütün gece benim dairemde kalmasının üzerinden bir hafta geçti. Bu gece onun evindeyiz. Eve gelip çiçeklerini falan sulaması gerektiği konusunda ısrar etti. Etrafa bakıyorum. Hiçbir şey yok. görünürde bitkiler.

Onun yanında uyuduğum ve sabah aynı şekilde uyandığım sürece nerede olduğumuzun benim için pek bir önemi yok. İkimize de birer kadeh şarap dolduruyorum. Dani bensiz duş almakta ısrar etti. Bir parçası olmak istemediğim bir bakımla ilgili bir şey. Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Ama bensiz duşta, çıplak, ıslak olduğunu bilmek... Hoşuma gitmiyor. Bir şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum.

Kaçırdığının farkındayım.

Dairesinin kapısı açılıyor ve ben davetsiz misafirlerimize saldırmaya hazır bir şekilde etrafımda zıplarken üç kadın ağızları açık bir şekilde bana bakıyor. Birinden diğerine bakıyorum. Bunların Dani'nin bana hakkında çok şey anlattığı arkadaşları olduğunu tahmin ediyorum.

"Merhaba," diyorum.

"Evet, bunlardan birine ihtiyacımız olacak," diyor uzun boylu sarışın bana, tezgahın üzerinde duran iki kadeh şarabı işaret ederek.

Dani'nin dairesi küçük. Ön kapı mutfak ve yemek alanına açılıyor, onun hemen ötesinde de oturma odası var. Bir yatak odası ve bir banyo var. Ama buna aldırmiyorum. Burada olmak Dani'yle çevrili olmak gibi. Her yer onun kişiliğini ve karakterini yansıtıyor.

Kadınlardan bir diğeri düşüncelerimi bölerek, "Her biri," diye açıklık getiriyor. "Hepiniz burada ne halt ediyorsunuz?" Dani'nin sesi dışarıdan geliyor.

Koridorda. "Ve *sen...*" Beni işaret etti. "Arkadaşlarıma kalp krizi geçirtmeden önce git üzerine bir tişört giy."

Kendime bakıyorum ve üst düğmesi açık iş pantolonumdan başka bir şey giymediğimi fark ediyorum. "Doğru, özür dilerim hanımlar." Onlara, kadınlardan istediğimi elde etmek için her zaman takındığım alametifarikam olan gülümsememi veriyorum.

Koridorda yanından geçerken Dani karnıma bir tokat atıyor. "Onlara o sırtışı yapma. Tanrım, artık onlardan asla kurtulamayacağız," diyor.

"Doğal cazibeme engel olamıyorum, bebeğim." Bir tokat daha atlatıp banyosuna giriyorum ve duş almak için en uygun zamanın bu olduğuna karar veriyorum. Onun evinde sadece hazırlanmak için durmuştuk. Bu gece için planladığım bir randevum var.

Hafta içi olduğunu biliyorum ama siktir et. Dani sayesinde iş yüküm şaşırtıcı bir şekilde hafifledi. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi avukat yardımcısı. Neden hiç hukuk fakültesine gitmedi anlamıyorum. Acaba eninde sonunda yapmak isteyeceği bir şey mi? Lisede daha büyük hedefleri olduğundan bahsetmişti ama bunun yerine onları sınırlamayı seçti. Bana nedenini hiç söylemedi.

Duştan çıktığımda yatak odasına girdiğimde onu çoktan giyinmiş buluyorum. Üzerinde bir kot pantolon, daracık bir kot pantolon ve siyah bir kazak vardı.

"Şu an görüldüğün kadar iyisin Dani. Sana etek ya da elbise giydirmeliyim.

Eksi külot," diyorum ona.

"Ne?"

"Etek ya da elbise giymeni istiyorum. Ve külot giymeyeceksin," diye bu sefer daha yavaş tekrarlıyorum.

"Bana sürekli külot giymemi söyleyen sen değil miydin?" diye itiraz ediyor.

"Kuralları ben koyarım. Onları değiştirebilirim." Havlumu yere bırakıyorum ve sandalyenin üzerindeki çantama doğru yürüyorum. Külotumu çıkarıp bacaklarımdan yukarı çekiyorum ve arkamı döndüğümde Dani'nin hâlâ orada durup bana baktığını görüyorum. "Küçük kız? Giyinmek için yardıma ihtiyacın var mı?" Ona sordum.

"Hayır, ama önümde çıplak durduğunda izlemek isteyeceğim." Topuklarının üzerinde dönüyor ve dolabını açıyor.

"Arkadaşların gitti mi?" diye sordum.

"Evet. Onlarla yarın akşam yemeği yiyeceğime söz verdikten sonra." Omuz silkiyor.

"Onları benim evime davet etmelisin. Yarın orada olacaksın." "Ah, hayır."

"Neden olmasın?" Ben soruyorum.

"Çünkü arkadaşlarımı senin evine davet etmiyorum."

"Yemek yapabilirim," diye teklif ettim.

"Bunu düşüneceğim," diyor kot pantolonunu çıkarıp yerine etek giyerken.

Külotunu bacaklarından aşağı kaydırıp tekmeleyerek çıkarmasını izliyorum. Gerçekten çok iyi dinliyor.

"Aman Tanrım, burada ne işimiz var? Bu şeye hiç binmemiştim." Dani, Melbourne Yıldız Gözlem Tekerleği'ne bakarken başını yukarı kaldırıyor.

"Ona bineceğiz. Ve seni o cam vagonlardan birinde becereceğim," diyorum ona.

"Ne? Hayır. Alistair, hayatta olmaz. Bu güvenli mi ki? Ya insanlar görürse?" diye fısıldar.

"Hadi gel." Onu görevlinin yanına götürdüm ve iki bilet aldım. Ve çok geçmeden vagonun içine kilitleniyoruz. Dani bütün pencerelerden etrafa bakıyor. Bu şeyin altı bile cam. "Biliyor musun, seninle ilk tanıştığımızda belirli bir sahneyi izlerken tahrik oluyordun," diyorum ona.

"Hatırlıyorum," diyor.

"Peki, seni tahrik eden sadece izlemek mi Dani? Yoksa izlenme fikri de seni aynı şekilde ıslatıyor mu?" Yolculuk başladığında ona soruyorum.

"Bilmiyorum," diyor.

"Bence biliyorsun. Birinin seni her an yakalayabileceğini bilmek hoşuna gidiyor." Araba havada yükselirken kot pantolonumun düğmesini açıp fermuarını indiriyorum.

"Ne yapıyorsun sen? Tanrım, ciddi misin?" diye soruyor.

"Sikişmekle ilgili şaka yapmam, Dani. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın."

"Sanmıyorum..." diye söze başladı, ben birkaç kez çekiştirirken gözleri sikime yapışmıştı.

"Düşünme, küçük kız. Buraya gel ve sikimin üzerine otur," diyorum ona. "Hazır olduğumu nereden çıkardın?" diye soruyor.

"Sen her zaman hazırsın. Seni burada becereceğimi düşünüp ağzının sulanmadığını söyle bana."

"Bunu yaptığımı inanamıyorum," diyor ayağa kalkarken.

Önümde durduğunda, onu kucağıma çekiyorum ve sikimi girişine yerleştiriyorum. Üzerine çökerken inliyor. "Siktir. Islak olacağını biliyordum," diyorum, ellerim kalçalarında, onu şaftımda yukarı ve aşağı yönlendirirken.

"Eğer aleni ahlaksızlıktan tutuklanırsam, Xavier'in avukatım olmasının faturasını sen ödeyeceksin," diyor bana.

"Ben de bir avukatım, biliyorsun."

"Boşanma avukatı, suçlu değil."

"Hâlâ bir avukatım. Hapse girmene asla izin vermem Dani. Sen hapse girersen ben kimi beceririm?" Ona soruyorum.

"Oh, lanet olsun!" diye inliyor. "İyi olacağına eminim."

"Hayır. Aletim kullanılmadığı için düşer." Hızımı artırdım, içine girdim. "Zirveye ulaştığımızda boşalmanı istiyorum. Aşağı bak, küçük kız, ve aşağıdaki şehri gör."

Kendisine söyleneni yapıyor, bakışları alttaki cam döşemeye kayıyor.

Biz.

"Aşağıdaki tüm insanların seni görebildiğini, ne olduğunu bildiklerini hayal et.

Burada ne yapıyorsun?"

Arabamız tam tepeye ulaştığında kenardan düşerken amı etrafımda kenetleniyor. Kahretsin, tohumumu içine dökmeden önce onu üzerimden kaldırıyorum. Durdurmak için amının etrafımdaki hissinden başka bir şey düşünmeye çalışıyorum.

Kendimi gelmekten alıkoydum. Dani bana baktı. Sonra arkasını döndü ve önümde diz çöktü. Ağız sikimin etrafını sarıyor ve emiyor.

"Lanet olsun, hepsini yutmak zorunda kalacaksın küçük kız," diyorum ona.

Başını sallıyor ve daha sert emiyor. Saniyeler sonra, boğazından aşağıya ipler halinde boşalıyorum. Hepsini yuttu. Dudaklarından tek bir damla bile dökülmüyor.

"Siktir, Dani!" Sikim ağzından çıkarken tıslıyorum. Onu yerden kaldırıyorum ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve kendimi bu öpücükte kaybederken, sahip olduğum her şeyi bu kadına verirken aklımdan tek bir düşünce geçiyor.

Bu düşünüş çok can yakacak.

Çünkü bu kadar iyi olan hiçbir şeyin sonsuza dek sürmeyeceğini bilecek kadar akıllıyım. Bir son olacak. Ve bu gerçekleştiğinde, benim ve Dani'nin hikayesi sona erdiğinde, bunun benim de sonum olacağını biliyorum.

YEDİ

bulutların üzerinde yaşıyordum. Alistair'in özenli olduğunu söylemek hafif kalır. Geçen hafta ilişkimizin farklı bir alana girdiğini hissediyorum. Melbourne Star'daki randevumuzdan beri farklıydı. Ne olduğunu tam olarak kestiremiyorum - ya da belki de değişen sadece benimdir?

Kim bilir? Ama her neyse, hoşuma gitti.

Hunter fiyaskosundan sonra başka bir erkeğe karşı bu şekilde hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Kız kurusu bir ihtiyar olarak öleceğimi düşünmüştüm. Elbette henüz erken ama Alistair'de bir şeyler var.

Bu, cinsel kimyadan daha fazlası; her ne kadar çılgınca olsa da. Vahşiden bahsediyorum. Onunla yaptığım şeyler, diyelim ki, yapmayı asla hayal edemeyeceğim şeylerdi. Bu şeylerden zevk alacağımı da hiç düşünmezdim. Kontrolü ona bırakmak, yatak odasında bana hükmetmek, hiç beklemediğim bir şekilde özgürleştirici. Sadece olabilirim. Anı takdir edebiliyorum. Bunun için yaşıyorum. Her zaman bir sonraki seferimizi bekliyorum.

Şu anki gibi. Cuma öğleden sonra saat beş ve Alistair'in bu gece bizim için bir şeyler planladığını biliyorum. Bu beklenti beni öldürüyor. Bana ne yapacağımızı söylemiyor. Verdiği tek ipucu bir gösteri izlemeye gideceğimizdi.

Belki sinemaya gidiyorduzdur? Tiyatroya mı? Konsere? Keşke bana şimdiden söyleseydi.

Telefonum masanın üzerinde yanıyor ve ekranda Eloise'in adı yanıp sönüyor. Açıyorum. Genelde iş saatlerinde beni aramaz. Kendisi her zaman çok meşguldür.

"Hey, her şey yolunda mı?" Ona sordum. "Evet, öğle yemeği için müsait misin?" "Senin için, her zaman," diyorum.

"Harika, sana bulunduğum kafenin adresini gönderirim. Yakında görüşürüz." Telefonu kapatıyor.

"Tamam, beni neden buraya sürükledin?" Eloise beni kucaklayarak karşıladığında ona soruyorum. Neden şehrin otuz dakika dışında bir kafe seçtiğine dair hiçbir fikrim yok. Ofisten bu kadar uzun süre uzak kalmamalıydım. Öğle yemeği için buluşmak istediğinde, yakınlarda bir yerde olmasını beklerdim.

"Son iki aydır biriyle görüşüyorum," diye ağzından geçiriyor beni bırakmadan önce.

Geri çekilip ona bakıyorum. "Sen ne?"

"Oturun." Masaya bir el sallıyor. "Biriyle tanıştım ve sana ondan bahsedecektim ama bahsetmedim. Ve şimdi kendimi bu korkunç çifte hayatı yaşıyormuş ve sır saklıyormuş gibi hissediyorum ve-ah tanrım, ben berbat bir arkadaşım," diye saçmalıyor.

"Eloise, dur. Sorun yok. Baştan başla. Bu kişiyle nerede tanıştın?" Ona sordum.

"Ona bir mülk sattım."

"Oh, tamam. Yani varlıklı biri."

"Ölçülemeyecek kadar." Omuz silkiyor.

"Bir adı var mı?"

"Var ama sana söylersem onu Google'da aratmayacağına dair bana söz vermelisin" diyor.

"Neden onu Google'da arayayım ki? Aslında, neden Google'da aratmayayım ki?" diye sordum.

"Size söyleyemem ama onun işi... alışılmadık," diyor gizemli bir şekilde.

"Ne iş yapıyor? Tetikçi mi?"

"Tam olarak değil..."

"Tam olarak değil mi? Başın belada mı, El? Seni saklamamı ister misin?" Yarı şaka yarı ciddiğim.

"Hayır, sevmiyorum. Sadece... Onu gerçekten seviyorum, Dani. Baştan aşağı,

onun için bir kurşunu bile göze alabilecek türden bir aşk."

"Umalım da iş o noktaya gelmesin. Birlikte yaşlı dullar olma planlarımız var, unuttun mu?"

"Huzurevinin hayatı biz olacağız." Gülüyor.

Garson kız geldi ve siparişlerimizi aldı. "Peki neden bana söylemek istemedin?" Tekrar yalnız kaldığımızda Eloise'e soruyorum.

"Hayal kırıklığını görmek ya da beni onunla birlikte olmaktan vazgeçirmeye çalışmanı istemedim."

"Eğer sizi mutlu ediyorsa ve yaptığı her şeyi onaylıyorsanız, benim için önemli olan tek şey bu."

"Yaptığı işi onayladığımdan değil. Sadece onu o olduğu için kabul ediyorum." "El, tam olarak ne iş yapıyor?" Tekrar zorluyorum.

Daha yakına eğiliyor. "O bir mafya babası," diye fısıldıyor.

Yüksek sesle güldüm. "Tabii ya, gidip kendini mafyaya bulaştırmışsın. Tamam." Yüzüne baktığımda ve ciddi ifadesini gördüğümde kahkahalarım kesiliyor. "Kahretsin, sen ciddisin," diyorum.

"Öyleyim," diye itiraf ediyor. "Siktir. Hiçbir şey bilmiyormuş gibi davran. Sana hiçbir şey söylemedim Dani. Söz ver bana," diye fısıldıyor omzumun üzerinden bir şeye bakarken.

"Tamam, dudaklarım mühürlü."

"Ellie, burada olacağını bilmiyordum," diyor derin bir ses arkamdan. "Gio, bu arkadaşım Dani. Dani, Gio, benim..."

"Erkek arkadaşım," diyor adam, bana elini uzatırken cümlesini bitiriyor. "Sonunda seninle tanışmak bir zevk Dani. Senin hakkında çok şey duydum."

"Merhaba. Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim ama hakkınızda hiçbir şey duymadım." Kibarca gülümsüyorum ve selamına karşılık veriyorum.

Gio eğilip kimse izlemiyormuş gibi Eloise'i öpmeden önce, "Ben sizi yalnız bırakayım da arayı kapatın," diyor. İkinin yakın zamanda durmayacağını düşündüğümde boğazımı temizliyorum. Gio doğruldu ve uzaklaştı. *Sadece personelin* girebildiği kapıdan çıkışını izliyorum.

"Şeytanın kendisinden bile daha ateşli olduğunu söylemeyi unuttun, El. Bununla başlamalıydın. Tanrım, ikinizin öpüşmesini izlerken neredeyse yanıyordum," diyorum ona.

"Çünkü izlemekten zevk alıyorsun." Sırıttıyor.

Omuz silkiyorum. Haksız değil. "İstedığinin bu olduğuna emin misin?" Soruyorum

Onu

"Onu istiyorum," diyor.

"Tamam."

"Beni yargılamadığın için teşekkür ederim."

"Seni asla yargılamam, El. Asla. Her zaman senin için burada olacağım" diyorum ona.

Eloise'i kafede bıraktığımdan beri zihnim yeniden işe odaklanamadı. O iyi görünüyor. O iyi. Kendime onun akıllı olduğunu söyleyip duruyorum. Yapmak istemediği bir şeyin içine körü körüne düşmezdi.

Yine de en iyi arkadaşım bir mafya babasıyla çıkıyor.

Bu tür şeyler sadece kitaplarda ya da filmlerde olur. Mafya neden Melbourne'da olsun ki? Yani, burası *Melbourne*. Mafyanın buralarda olabileceğini hiç düşünmemiştim.

"Seni bu kadar düşüncelere daldıran nedir?" Alistair sorar.

Zıplıyorum. İçeri girdiğini fark etmemiştim bile. "Lanet olsun, ne zamandır orada bir sürüngen gibi dikiliyorsun?" Onu sorguladım.

"Aklındakinin ben olmadığımı bilecek kadar uzun zamandır," diyor. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü ben olsaydım, meme uçların sertleşir, tenin kızarır, göğsün daha hızlı yükselirdi... **T a h r i k** olurdun," dedi.

gerçekmiş gibi açıklıyor.

Kahretsin, daha önce tahrik olmadıysam bile şimdi oldum. Lanet olası bayan Viagra, sana söylüyorum. Bu adamın tek yapması gereken bana doğru nefes almak.

"Gördün mü? Seni masanın üzerine yatırsam ve panjurlar açıkken herkesin görebileceği şekilde siksem ne kadar iyi hissedeceğini düşünüyorsun."

"Değildim ama artık öyleyim," diye itiraf ediyorum.

"Gel hadi. Bu akşam için planlarım var. Geç kalamayız."

"Doğru ya, gösteri." Bilgisayarımı kapattım ve her şeyi çantama yerleştirdim. "Yine neredeydi?" Ona sordum.

"İyi denemeydi." Gülüyor.

"Denemeye değdi." Başımı sallıyorum ve somurtuyorum.

"Bahsettiğin gösterinin bu olduğuna İNANAMIYORUM," diye fısıldıyorum Alistair'e.

"Burası seni ilk gördüğüm yer. Daha iyi ne olabilir ki?" diyor.

Tanıştığımız aynı izleme odasında oturmuş, pencereden bir kadın ve erkeğin olduğu bir sahneyi izliyoruz. Adamın elinde elektrikli değnek gibi bir şey var ve kadının tüm vücuduna sürüyor.

"Bunu gerçekten seviyor," diye gözlemliyorum. "Sen de bayılırsın. Deneyeceğiz."

"Ne? Şimdi mi?" Ona soruyorum.

"Şu an düşünmüyordum. Ama istersen seni şu odalardan birine götürebilirim, insanlar bizi izlesin. Onlara bundan çok daha iyi bir gösteri sunabiliriz" diyor.

"Aman Tanrım, sen ciddisin." Ona döndüm.

Gerçekten onun teklifini düşünüyor muyum?

"Hadi gidelim," diyor beni ayağa kaldırıp arkasından çektiirmeden önce.

Alistair'i koridorda takip ederken midemde kelebekler uçuşuyor. Bana loş kırmızı ışıkla aydınlatılmış bir odaya kadar eşlik ediyor ve kapıyı hızla arkamdan kapatıyor. "Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun Dani."

"Bunu da yapmak zorunda değilsiniz efendim," diye cevap veriyorum.

Alistair kıkırdar. "Seni buraya getirmeyi ne kadar istediğimi tahmin bile edemezsin," diyor. "Gel." Bu tek kelime tüylerimi diken diken etti.

Omurga. Bu birden fazla şekilde yerine getirmek istediğim bir emir. Alistair beni tahta bir sandalyeye götürüyor. "Otur," diyor o otoriter ses tonuyla.

"Evet efendim," diye cevap veriyorum, oturuyorum.

"Ellerinizi sandalyenin arkasına uzatın" diye talimat veriyor.

Ellerimi arkamda birleştiriyorum ve Alistair'in uzak köşedeki bir banka doğru yürümesini izliyorum. Küçük siyah bir ip alıyor. Sonra ipi bileklerime sararken nefesi enseme gıdıklıyor.

"Şu önünüzdeki pencereye bakın. İnsanlar orada oturuyor. İzliyorlar. Hepsi izliyor olacak Dani," diyor.

Elleri omzuma uzanıyor ve bluzumu tutup yırtarak açıyor. Düğmeler her yere uçuşuyor. Alistair parçalanmış kumaşı kollarımdan aşağı çekiyor. Sütyenimin ön kopçasını çözerken göğsüm daha hızlı inip kalkıyor. Askıları omuzlarımdan üzerinden iterken göğüslerim dantelden düşüyor. Sonra göğüslerimi elleriyle kavıyor, parmakları meme uçlarımı çekiştiriyor ve çimdikliyor.

"İslandın mı, Dani? Herkesin izlediğini bilmek amını ağlatıyor mu?" Sesi kulağımda boğuklaşıyor.

"Evet."

"Aferin kızıma. Kıpırdama." Başımın tepesini öpüyor, bu şefkatli jest şu anda kendimi ne kadar açıktaki hissettiğimle bir çelişki oluşturuyor.

Odanın tepe ışıkları yanıyor. Pencere açılıyor ve onları görebiliyorum. Beni izleyen insanları. Üç çift var, hepsi de kendilerine ait küçük özel kabinlerde. Hepsi bana bakıyor. Hayatımda hiç bu kadar korunmasız hissetmemiştim. Daha heyecanlı. Daha canlı. Yine de bana böyle hissettiren seyircilerimiz değil. Alistair. Bana doğru yürürken gözlerindeki bakış.

İpek bir kumaş tutuyor. "Gözlerini bağlayacağım. Seni boşaltırken benden başka kimseyi görmeni istemiyorum," diyor.

"Sadece sen varsın," diyorum ona.

"O kadar mükemmel ki," diyor gözlerimi kapatarak. "Şu anda benim için bağlı ve gözlerin bağlıyken ne kadar iyi görüldüğün hakkında hiçbir fikrin yok." Çenemi tutuyor ve dudakları benimkilerle birleşiyor. "Mmmm, sanırım daha fazla tadına bakmam gerekiyor," diye inliyor çekilmeden önce.

Ellerim bağlarıma karşı mücadele ediyor. Uzanmak istiyorum. Ona tutunmak ve onu kendime çekmek istiyorum.

SEKİZ

tekrar karartmadan önce ışıklara doğru yürüyorum. Sonra cam pencereyi karartmak için düğmeye basıyorum. Başka kimsenin onun boşalmasını izlemesine izin vermeye niyetim yok. Öyle olduklarını düşünmesine izin vereceğim. Bu onun fantezisi.

Her şeyden sonra. Ama Dani'yle en fazla bu kadar ileri gidebilirim. Daha önce röntgencilikle ilgili bir sorunum olmamıştı. Ve dürüst olmak gerekirse, izleme odasındaki insanların kızıma aval aval baktığını görene kadar, devam etmelerine izin vermeye niyetliydim.

Ancak, her şey değişti. Onu kimseyle paylaşmak istemiyorum. Onu paylaşmayacağım. Ayrıca onu asla bir kadının zevklerinden mahrum bırakmam.

onun sapkınlıklarından biri. Tabii ben olmayan birini içermediği sürece - bu saçmalığı son nefesimi verene kadar inkar edeceğim.

Siktir, odaklanmam lazım. Sonsuzluk düşünceleriyle kafamı kaybetmeyi göze alamam. Yavaşlamalı ve şimdiki zamana odaklanmalıyım. Ve şu anda, neredeyse çıplak bir Dani var, bağlı ve beni bekliyor.

"Benim için ıslandın mı, küçük kız? Bacaklarını aç ki görebileyim," diye emrediyorum önünde diz çökerken. Bacaklarını, külotundan sızan ıslaklığı görmem için yeterince geniş açıyor. Parmağımı yarığının ortasında gezdiriyorum. "Çok ıslak. Bütün bu insanların seni izlemesi seni ıslatıyor mu?" Ona soruyorum.

"Hayır, sen biliyorsun" diyor.

"Aferin kızım." Parmaklarımı yanlardan geçirerek dantel külotunu çekiştiriyorum. Dani poposunu sandalyeden kaldırarak kumaşı bacaklarından aşağı çekmeme izin verdi. Kalçalarını kavıyorum ve dilimi ıslak kıvrımlarından geçirip sert küçük tomurcuğunun etrafında dolaştırırken onları açık tutuyorum. "Mmm, tadın sarhoş edici."

Dilimi onun açıklığına itiyorum ve klitorisine daha fazla ilgi göstermek için geri dönmeden önce etrafında döndürüyorum. İki parmağımı sokuyorum, onları birleştiriyorum ve klitorisini emerken onu çıldırtan o noktayı ovuyorum. Zevk onu ele geçirirken bacakları başımın etrafında kenetleniyor. O mutluluğa düşmeden önce, ayaklarımı itiyorum ve sikimi dudakları boyunca ovuyorum. Dani ağzını açarak beni içeri davet ediyor, ben de kendimi ondan uzaklaştırıyorum. Acele etmeyecektim, onunla bütün bir sahneyi oynayacaktım, ama içine girmek için çok çaresizim.

Kıçını avuçlayarak onu sandalyeden kaldırdım ve kollarını arkaya doğru kaydırdım. Sandalyeye otururken bileklerini bağlı tutuyorum, Dani'yi üzerime yerleştiriyorum ve yavaşça onu sikimin üzerine indiriyorum.

"Kendini sikimin üzerinde aşağı yukarı zıplatmanı istiyorum," diyorum ona, bir elimi boğazına sararken diğer elimi kalçasının etine sokuyorum.

"Evet, efendim," diyor ve ayaklarını kullanarak kendini yukarı itiyor ve sonra tekrar yere çarpıyor.

"Sikeyim. Evet. Aynen böyle," diyorum. Dani işlemi tekrarlıyor, shaftımın üzerinde kendini becerirken hızını artırıyor. "Hepsi seni görebiliyor, küçük kız. Hepsi burada olmak, bu sandalyede oturmak istiyor. Seni becermek istiyorlar," diyorum ona.

Aminin etrafımda sıkıldığını hissediyorum. Ve sikimin üzerinde zıplamaya devam ederken başı geriye düşüyor. Tam boşalmak üzereyken, onu üzerimden kaldırıyorum, dizlerinin üzerine itiyorum, sikimi elime alıyorum ve yüzüne sperm ipleri fışkırtmadan önce birkaç kez çekiyorum.

"Çok güzel," diyorum ona, eğilip elindeki ipi çözerken.

Sonra onu kucağıma alıyorum, bir battaniye alıyorum ve kapıdan çıkmadan önce üzerini örtüyorum.

Eskiden işim için yaşıyordım. Yaptığım her şey bu şirket içindi. Tüm enerjimi bugünkü halini almak için harcadım. Şimdi burada oturmuş Bayan Dalmore'un eski kocası hakkında ileri geri konuşmasını dinlerken tek düşünebildiğim, Dani'nin saatlerce benimle arkadaşları, çocukluğu, memleketi hakkında konuşmasını dinlemeyi ne kadar çok tercih edeceğim...

"Bitkin görünüyorsun, Alistair," diyor Bayan Dalmore.

Boğazımı temizliyorum. "Geç bir geceydi. Özür dilerim," diyerek özür diliyor ve masamdaki kâğıtları karıştırıyorum. Onun boşanmasına odaklanmam gerekiyor. Bu kadın, kurduğu tüm işi, son beş yıldır onu sömüren kocasına kaptırmaması için bana en yüksek parayı ödüyor.

"Bu kadar çok çalışmamalısın," diyor, sesi daha boğucu bir tona dönüşüyor. Oturduğu yerden kalkıp masamın etrafında dolaşmasını izliyorum. Elleri omuzlarıma iniyor. "Eminim gerginliğini biraz olsun azaltabilirim."

"Ah... Ben aslında iyiyim. Lütfen oturun." Aramıza mesafe koymak için ayağa kalktım.

İlk kez bir müşterim bana asılmıyor. Daha önce hiçbirinin pek de ince olmayan tekliflerini kabul etmedim. Ve şimdi de başlamayacağım. Aletim Dani'ye bu kadar bağlı olmasaydı bile, asla bir müşteriyle yatmazdım. Bu sadece kötü bir iş olur ve asla ayak basmak istemediğim çizgileri aşar.

Kitaplığa doğru ilerliyorum. "Lütfen oturun Bayan Dalmore, yoksa başka bir zamana erteleyebiliriz," diyorum ona, bana doğru ölçülü adımlar atarken.

"Çekinglen olma, Alistair. İkimiz de yetişkiniz. Kimsenin bilmesine gerek yok. Aramızda kalabilir. Ayrıca, kimseye bir şey söylemeyecek kadar ağzımın dolu olmasını planlıyorum."

Bayan Dalmore önümde diz çökerken çenem çok içinde düşüyor. Elleri kemerimin tokasına yapıştı. Bileklerine uzanarak kadını üzerimden kaldırmaya çalışıyordum ki kapı açıldı ve Dani'nin eşikte durduğunu görmek için döndüm.

"Ah, özür dilerim... Düşündüm de... Sen bu kadar... meşgul olmadığında geri gelirim," diyor topuklarının üzerinde dönüp kapıyı çarpmadan önce.

"Siktir. Dani, bekle!" Hâlâ pantolonumu pençeleyen kadından uzaklaşarak bağıyorum.

"Alistair, dur. Bırak sana yardım edeyim! Yardım etmek istiyorum." Ben etrafından dolanmaya çalışırken Bayan Dalmore kemerimi çekiştirmeye devam ediyor.

"Kalk, eşyalarını topla ve ofisimden defol. Bu kabul edilemez bir davranış Bayan Dalmore. Kendinize yeni bir avukat bulun," diyorum kapıdan çıkmadan önce. Doğruca Dani'nin ofisine gidiyorum ama orayı boş buluyorum.

Sikeyim.

Onu aramak için çeşitli koridorlarda koşuyor, fotokopi odasını ve diğer ortak alanları kontrol ediyorum. Hiçbir yerde yok.

"Senin neyin var böyle?" Nathan elini göğsüme götürerek beni durdurdu.

"Dani, onu bulmam gerek. Onu gördün mü?" Ona sordum.

"Evet, az önce Xavier'in ofisinden çıktı," diyor.

O tarafa yöneldim ve kapıyı çalmadan içeri daldım. "Nereye gitti?" Xavier'e sordum.

"Siz iki salağın derdi ne bilmiyorum ama iyi personelin beni yüzüstü bırakmasından cidden sıkılmaya başladım," diye bağıyor içeri girdiğim anda.

Geçen ay Bentley, patronuyla yatan kişi olmak istemediği için istifasını verdi. O patron Nathan'dı. Bir şekilde onu tutmayı başardık, ki bu harika çünkü o çok iyi bir avukat.

"Sen neden bahsediyorsun?" Xavier'e soruyorum.

"Ne yaptın sen? Boş ver. Bir önemi yok. Her ne yaptıysan düzelt çünkü Dani az önce istifa etti," diye inliyor.

"Ben hallederim," diyorum hissettiğimden daha büyük bir güvenle ve dışarı çıkıyorum.

Çok geçmeden ofisimin kapısını tekrar zorluyorum. Odayı boş buldum. Neyse ki Bayan Dalmore gitti, çünkü hâlâ burada olsaydı, şu anda yaşadığım hayal kırıklığının tüm boyutlarını yaşıyor olacaktı. Elime

anahtarlar ve telefon, sonra asansöre doğru yol alıyorum. Dani'nin evine gidip bu işi halletmeliyim. Ne gördüğünü sandığını biliyorum ama bunu ona asla yapmayacağımı bilmesi gerek.

Yani, bana inanmak zorunda, değil mi?

NINETEEN

■ Bugün öğle yemeği planımız olmadığını biliyorum ama ondan bir şey istiyorum. Öğle yemeğinde işe gitmeden önce kısa bir merhaba bile olsa. Gerçekten Alistair'i suçluyorum. Yani, nasıl olur da benden bağımlı olmamamı bekleyebilir?

Bayan Viagra'sına?

Bu herkes için imkansız bir başarı olurdu. Bırakın beni. Ondan önce tatmin edici bir seks hayatım olmadı. Olduğunu sanıyordum. Hunter'la aramızdaki harika olduğunu düşünmüştüm. Yanlış düşünmüşüm.

Huh...

Birden, son birkaç haftadır Hunter'ı pek düşünmediğimi fark ettim. Sanırım, bir bakıma, Alistair beni

eski sevgilime olan takıntım. Artık onun sosyal medya hesaplarını takip etmiyorum ya da günlük hayatının ayrıntılarına aşırı odaklanmıyorum. Gerçekten sadece mükemmel hayatının yüzüne patlamasını bekliyorum. Düşün günümüzde beni terk ettiğinde benim kadar mutsuz olmasını istedim. Acı çekmesini istedim.

Şimdi, o kadar da değil. Ondan hâlâ nefret ediyorum. Ama düşündüğüm gibi bir intikama ihtiyacım yok. Bir hafta sonu ailemi görmek için eve gitme zamanım gelmiş olabilir. Belki Alistair'i benimle gelmesi için ikna edebilirim.

Henüz *ailelerle tanışma* aşamasına gelmedik mi? Emin değilim.

Ofisinin kapısını açınca olduğum yerde donakaldım. Bu soruya cevap oldu. Şu anda önünde diz çökmüş, elleri kemerinde bir kadın olduğu gerçeği bana kesinlikle *ebeveynlerle tanışma* aşamasında olmadığımızı söylüyor. Hiçbir aşamada değiliz.

"Ah, özür dilerim... Düşündüm de... Sen bu kadar... meşgul olmadığında geri gelirim," diye mırıldanıp kapıyı niyetlendiğimden daha sert bir şekilde çarpıyorum.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Ne yapacağım ben?

Buradan çıkmam gerek. Bunun olacağını bilmeliydim. Masama geri dönüyorum, çantamı alıyorum ve doğruca Xavier'in ofisine girip kapıyı arkamdan kapatıyorum. Klik sesini duyunca bilgisayarından başını kaldırdı.

"Dani, iyi misin?" diye sordu bana.

"Evet, tamam," diye yalan söyledim. "Sadece bu fırsat için teşekkür etmeye geldim ama istifa ediyorum. Resmi istifamı size e-posta ile göndereceğim ama şahsen söylemek istedim."

"Alistair her ne halt ettiyse, bunun için işini bırakma. Düzeltmesini sağlayacağım" diyor.

"Onun yüzünden değil. Ben sadece... Gitmem gerek. Özür dilerim." Aceleyle kapıdan çıkıp asansörlere doğru ilerledim. Alistair'in ofisinin olduğu yöne bakmadım.

Yapamam.

Herkesin önünde gözyaşlarına boğulmamak için elimden geleni yapıyorum. İhtiyacım olan son şey bu. Başka bir toplum önünde aşağılanma. Binadan çıkar çıkmaz ilk köşeden sıvışıp Eloise'i arıyorum.

"Hey, bebeğim," diye cevap veriyor.

"El, gelip beni alabilir misin? Lütfen," diye rica ediyorum.

"Tabii ki yapabilirim. Neredesin ve neyin var?" Sesindeki endişeyi duyabiliyorum, ardından ayak sesleri ve anahtar şingirtıları geliyor.

"İşten yeni çıktım. Caddenin karşısındaki kafede olacağım. Buradan çıkmam gerek," diyorum telefonu kapatmadan ve küçük kafeye girmeden önce.

Arkada bir yer buldum ve Eloise'i bekledim. Fazla uzun sürmüyor. On dakika içinde kapıdan içeri giriyor. "Hey, sorun ne?" diye soruyor masaya ulaştığında.

"Hiçbir şey. Hadi, buradan çıkmam lazım," diye tekrarlıyorum.

Arabasına bindiğimizde ve şehir trafiğinde bir o yana bir bu yana savrulurken bana döndü. "Seni evine bırakmamı ister misin?"

"Hayır, orada ortaya çıkacaktır." Başımı sallıyorum. Alistair'den aldığım milyonlarca telefon ve mesajdan sonra, beni aradığını tahmin ediyorum. Muhtemelen gördüğüm şeyin görüldüğü gibi olmadığına beni ikna etmeye çalışmak için.

Ama öyleydi. Başka ne olabilirdi ki? "Kim? Alistair mi?"

"Sadece... senin evine gidebilir miyiz?" Yalvarıyorum.

"Her zaman." Bir köşeyi dönüyor ve otoyola girerek şehrin dışına doğru ilerliyor. "Ben... ah... Gio'nun yanına taşındım," diyor bir anlık sessizlikten sonra.

"Ne yaptın? Ne zaman?" Ses tonumdaki şaşkınlığı gizleyemiyorum. Eloise daha önce hiç erkek arkadaşıyla yaşamamıştı. Asla.

"Üç hafta önce." Göz ucuyla bana bakıyor.

"Oh, tamam." Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Erkek arkadaşını kendine sakladı. Onun yanına taşındığı gerçeğini de kendine sakladı. "Yanlış bir şey mi yaptım?" Ona sordum.

"Hayır, neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü bana bir şeyler söylemiyorsun. Önemli şeyleri mesela: *Oh, hey, Dani, erkek arkadaşımı tanıyor musun? Yanına taşınmamı istedi.* Bu tür önemli şeyler" diyorum.

"Senin yüzünden değil. Sıkıştığından emin olmak istedim. Hepsi bu," diyor, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Yirmi beş dakika sonra bir siteye giriyoruz ve o da kapıya bir şifre giriyor. "Burada mı yaşıyorsun? Kahretsin El, ben de buraya taşınırdım," diyorum eve bakarak. Hayır, bu bir ev değil. Bir malikânenin üstünde lanet olası bir malikâne.

"Sadece bir ev." Omuz silkiyor. "Gel hadi. Gözlerini dikme. Gördüğün herkes yokmuş gibi davran. Onları görmezden gel," diyor arabadan inmeden önce.

Ön kapıdan geçip koridorda yürümeye başladığımızda ne demek istediğini anladım. Bu evde bir sürü insan var. Hepsi Eloise'e kibarca gülümsüyor ve bana davetsiz bir misafirmişim, kesinlikle burada olmaması gereken biriymişim gibi bakıyorlar. Eloise bir odanın girişinde duruyor ve kapıyı açıyor.

Siyah takım elbiseli bir adam bana yaklaşarak, "Hanımefendi, arkadaşınızı eve getirmeden önce kontrol etmem gerekiyor," dedi.

Eloise kollarını göğsünde kavuşturarak, "Hayır, yok," diye karşı çıkıyor.

"Ben yapıyorum. Patronun emri." Adam omuz silkiyor.

"Patronun emirleri mi? Gerçekten mi?" Eloise elimi tuttu ve bizi koridorda yürüttü.

"Ah, patron meşgul," diyor takım elbiseli, aynı derecede iri yarı başka bir adam, Eloise'i kapalı bir kapının önünde durdurmak için avucunu kaldırırken.

"Daha da meşgul olmak üzere." Eloise adamı iterek yoldan çeker ve kapıyı iterek açar. "Gio De Bellis, yemin ederim, arkadaşlarım beni ziyaret etmek için aranmak zorunda kalırsa, taşınırım," diye bağırıyor Eloise odanın içinde.

Beş adam dönüp ona bakıyor. Masanın arkasındakinin gözleri Eloise'den bana kayarken şok olmuş gibi görünüyor. Geçen gün onunla öğle yemeğinde buluşmak için işten ayrıldığımda da aynı adamdı. "El, kuralların hepimizi güvende tutmak için olduğunu biliyorsun," diyor ayağa kalkıp takım elbise ceketinin düğmelerini iliklemeden önce.

"Gerçekten mi, Gio? Ondan korkuyor musun? Dani'den mi? Ezelden beri en iyi arkadaşım? Küçük Dani mi? Ne var biliyor musun? Sorun değil. Hadi Dani, dairem hâlâ bende. Bazı eşyalarımı alıp gerisini sonra getiririm," diye homurdanıyor Eloise ve topuğunun üzerinde dönüyor.

"Onu arayacağım. Hatta bunu eğlenceli hale getireceğim," diyor içeridekilerden biri. Ona bakıyorum ve başımı eğiyorum. Yakışıklı, son derece yakışıklı. "Ona dokunursan aletini keserim. Ona ne kadar düşkün olduğunu biliyorum,

Gabe," diye azarlar Eloise onu. İri adam buna sadece güler.

"Yeter. Eloise, konuşalım," diye araya giriyor Gio, Eloise'e doğru yürürken. "Dani'yi burada vahşi hayvanlarla bırakmayacağım," diye karşı çıkıyor.

Gio döner ve omzunun üzerinden onlara, "Ona dokunursanız parmaklarınızı kendim keserim," der. "Mutlu musun?" diye sorar Eloise'e.

"Hayır, yakınından bile geçmiyor," diyor garip bir şekilde tatlı bir sesle. Bu sesin onun mutlu olmadığı anlamına geldiğini biliyorum. Eloise bana bakıyor. "Ben iki olacağım

dakikalar. Bu fedailer Gio'nun kardeşleri. Çoğunlukla güvendeler. Gitme," diyor bana.

Ve burada oturup nereye gittiğimi düşündüğünü merak etmekten kendimi alamıyorum. Gidecek başka bir yerim yok.

Kapı kapanır kapanmaz Gio'nun kardeşlerinden biri bana "Tamam, kendini kim öldürdü?" diye soruyor.

"Affedersiniz?" Yüzümü ona döndüm.

"Biri kendini öldürmüş gibi görünüyorsun. Ya öyle ya da erkek arkadaşın çuvalladı," diyor hafifçe omuz silkerek. "Az önceki tepkine bakılırsa, ikinci seçenek olduğunu tahmin ediyorum. O her kimse, tam bir salak. Sen de onluksun. Erkekler onlukları çöpe atmamalı."

"Ah... teşekkürler," diye tereddütle cevap veriyorum.

"Ben Santo. Bunlar Gabrielle, Marcello ve Vincenzo." Odadaki diğer adamların her birini işaret ediyor.

"Merhaba, ben Dani," diye kendimi tanıtıyorum.

"Biliyoruz. Kardeşimizin yakın çevresinde kimlerin olduğunu bilmeyi alışkanlık haline getirdik," diyor Vincenzo.

"Abla mı?" Kaşlarım çatılmış bir halde soruyorum. Tanrı aşkına, eğer Eloise bensiz gidip evlenirse, onu kendim öldürürüm.

Marcello, "Henüz değil ama olacak," diye yanıtlıyor.

Kapı açılır ve Eloise yüzünde bir gülümsemeyle içeri girer. Gio kaşlarını çatmış bir şekilde arkasından yaklaşıyor. "Hadi, kız kıza bir gece geçiriyoruz. Claire ve Daisy gelmek üzereler." Eloise elimi tutuyor ve beni ofisten dışarı sürüklüyor.

"El, sen de kimsin ve arkadaşına ne yaptın?" De Bellis kardeşlerin duyma mesafesinden çıktıktan sonra ona soruyorum.

"Kapa çeneni. Sadece onların yanında biraz daha iddialı olmayı öğrendim. Eğer onlara izin verirsen, seni ezip geçerler. Ama zararsızlar... çoğunlukla," diyor.

"Bu güven verici," diye mırıldanıyorum, beni ofise girmeden önce dışarıda durduğumuz odaya geri götürürken etrafıma bakıyorum. Şimdi bir oturma odası olduğunu görebildiğim yere girerken bu kez kimse bize bakmıyor. "Burada olmamın sorun olmayacağından emin misin? Sorun çıkarmak istemiyorum," diyorum ona. Dürüst olmak gerekirse, bilinen bir gangsterin evinde olmaktan yüzde yüz rahat değilim.

Ne düşünüyordum ki ben?

"Sorun değil. Burası artık benim evim Dani. Buna alışmak zorundayız," diyor. "Şimdi bana, onca insan varken neden günün ortasında işten çıktığını söyle."

"İşimden ayrıldım," dedim ona.

"Sen ne?" Bu Eloise'den gelmiyor. Gio'nun kardeşlerinden birinin eşliğinde odaya girmekte olan Claire ve Daisy'den geliyor.

"Teşekkürler, Marcello. Ve siz bir şey önermeden önce, cevabım hayır," diyor Eloise.

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorsun." Marcello suratını asar. "Yine de hayır," diye ısrar ediyor.

"Bütün eğlencemi mahvediyorsun, El. Cidden, ateşli arkadaşlarını beceremeyeceksem bir kız kardeşim olmasının ne anlamı var?" diyor külot eriten bir sırıtışla.

"Şey, yapamayacağınızı söyleyecek kadar ileri gitmezdim..."

Daisy sırıtıyor. "Daisy, hayır," diye onu azarlar Eloise.

"Tamam, yasak bölge. Anladım." Daisy ellerini teslimiyetle kaldırırken gülüyor.

Marcello odadan çıkmadan önce ona, "Pekâlâ, fikrini değiştirirsen ben buralarda olacağım güzelim," diyor.

"Gerçekten El, onunla biraz oynayamaz mıyım?" Daisy suratını asar, gözleri Marcello'nun geri çekilen formuna yapışmıştır.

"Hayır. Oraya gitme. Şimdi, neden işinden ayrılmak istiyorsun?" Eloise sert bakışlarıyla bana döndü.

"Bugün Alistair'in yanına gittim. Müşterisi olduğundan emin olduğum bir kadına oral seks yapmak üzereydi." Sesimi nötr tutuyorum, sanki önemli bir şey değilmiş gibi.

"O ne?" Eloise çığlık atar. "Onu öldüreceğim. Aslında Gio'ya onu öldürteceğim," diyor parmağını dudaklarına götürüp düşünerek.

Gülüyorum ve yüz ifadesinden şaka yapmadığını anlayınca duruyorum. "Lanet olsun, ciddisin, değil mi?" Ona soruyorum.

"Birini ortadan kaldırmasını isteyemeyeceksem Gio De Bellis'le çıkmamın ne anlamı var?" Omuz silkiyor.

"Hayır. Onun yok olmasını istemiyorum. Görselliğin yok olmasını istiyorum," diyorum, gözlerim yaşıyor. Sonunda, hayatımın boktan zamanlarında bana destek olmak için her zaman yanımda olacak kızlarla çevrili bir şekilde düşmelerine izin verdim. "Ben sadece... Ben gerçekten..." Hıçkırıklarımın arasında hıçkırıyorum.

"Biliyorum," diyor Claire, beni göğsüne çekerek. "Belki taşaklarını koparabiliriz?"

"Belki." Şu anda yapmak istediğim en son şey olmasına rağmen gülümsüyorum.

"Demek istediğim, buralarda dolaşan bir sürü ateşli erkek var. İntikam seksi iyi sekstir," diyor Daisy.

"Daisy, libidonu kontrol et," diye azarlıyor Eloise onu.

"Ne var? Neden? Ve cidden, bizi buraya daha önce nasıl davet etmedin? Yani, hadi ama, El, bu ev? Bu adamlar? Hep saklıyordun."

"Benimle konuşmayı keseceğinizden korkuyordum," diye itiraf ediyor Eloise.

Başımı kaldırıyorum ve ıslak yanaklarımı siliyorum. "Asla," diyorum ona. "Hiçbir şey beni seninle konuşmaktan alıkoyamaz. Asla."

YİRMİ

bir kağıt ağırlığı alıp ofisime fırlatıyorum. Minibara çarptı. Çok sayıda şişe kırılıp yere düşüyor, kehribar rengi içkiler dökülüp halıyı lekeliyor.

"Siktir!" Bağırıyorum. Bir hafta oldu, koca bir hafta ve ben hiç Dani'nin nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Yaralandı mı bilmiyorum? Ya hastaysa? Başına akla hayale gelmeyecek bir şey geldiyse.

Her gün onun dairesine gittim. İçeri girdim -sonuçlarına katlandım- ve o geri dönmedi. Geçen hafta boyunca her saat başı onu arayıp mesaj bıraktım. Gönderdiğim tek bir şeyi bile okumadı. Bütün hastaneleri aradım.

Onlardan birinde olmadığından emin olmak için şehri araştırıyorum. Burada kimse ondan haber almamış. Onu bulmam lazım. Geri gelmesini istiyorum.

Düşündükçe daha da sinirleniyorum. Benimle konuşmadan, bana açıklama şansı vermeden çekip gitti. Onu aldatacağıma inanmaktansa bana daha çok güvenmesi gerekirdi.

"Siktir et onu!" diye bağıriyorum ve iMac'imi alıp odanın diğer ucuna fırlatıyorum. Duvara çarpmadan hemen önce kablosu arkadan kopuyor.

"Daha iyi hissediyor musun?" Xavier kapı çerçevesine yaslandığı yerden bana soruyor.

"Hayır. Siktir git. Hiç havamda değilim," diyorum ona.

"Çok kötü. Çünkü bu ofisi daha fazla mahvetmene izin vermeyeceğiz. Küçük öfke nöbetiniz size sonuç getirmeyecek. Personelin geri kalanı için de iyi bir örnek oluşturmuyorsun," diyor Nathan, içeri girip kapıyı kapatarak.

"Siz anlamazsınız," diyorum onlara.

"Haklısın. Anlamıyoruz çünkü en başta aranızda ne olduğunu bize anlatmıyorsunuz." Xavier kanepeden bir yığın kâğıt alıp oturuyor.

Bir zamanlar kusursuz olan ama şimdi darmadağın olan ofisime bakıyorum. Lanet olsun. İşte bu yüzden kendimi birilerine fazla kaptırmamam gerektiğini biliyordum. Her zaman biter ve bittiğinde de hiç güzel olmaz. Acaba annem durup dururken onu terk ettiğinde babam da böyle mi hissetmişti?

Evlendikleri zamanki adamın bir kabuğuna dönüştü. Kadın onu aldattı. Parasının, işinin yüzde yetmişini aldı ve temelde öz değerini yok etti.

Onun hatalarından ders almam gerekiyordu. Onun hatalarından ders almalıydım. Ben bundan daha zekiyim. Bir kadının -herhangi bir kadının- içeri girip beni mahvetmesine izin vermeyecek kadar zekiyim. Finansal özgürlüğümü elimden almamış olabilir ama kalbimin içten dışa doğru paramparça olduğunu hissetme işkencesine katlanmaktansa ona her kuruşumu vermeyi tercih ederim.

Çok acıyor. Berbat bir şey. Şimdiye kadar hissettiğim hiçbir acıya benzemiyor.

Dani bir şekilde hayatıma, derimin altına sızdı ve kendini kan dolaşıma enjekte etti. Onsuz, tüm vücudum kapanıyor gibi hissediyorum. Öyle olmadığını biliyorum. Dramatik davranıyorum. Ama, lanet olsun, o lanet kapıdan geri dönmesini istiyorum. Onun o masum gözlerinin

Sanki nefes alma sebebi benmişim gibi bana bakıyor, daha bir hafta önce olduğu gibi.

"Tamam, söyle bakalım. Ne yaptın sen?" Nathan duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve gözleri lazer gibi bana odaklanmış bir halde soruyor.

"Benim yaptığımı düşündüren ne? Onun olmadığını nereden biliyorsun?" Ben de karşı çıktım.

"Öyle miydi?" Xavier soru sormak için kaşlarını kaldırır.

"Hayır, bir yanlış anlaşılma oldu," diye homurdanıyorum, ellerim kendiliğinden saçlarımı karıştırıyor.

"Ne tür bir yanlış anlaşılma?" Nathan zorlar.

"Bayan Dalmore bana sakso çekmeye çalışırken içeri girdiği türden," diye homurdanıyorum saçlarımın uçlarını çekiştirirken. Sikimi yalatmadım bile ama sanki yalatmışım gibi bedelini ödüyorum. İstedğimden değil. Önümde diz çökmesini istediğim tek kişi Dani.

"Sen...?" Xavier sorar.

"Hayır, benim hatam değildi. Ona hayır diyordum. Ona kalkmasını söyledim ve Dani kapıyı açtığında ellerini pantolonumdan çekmeye çalışıyordum," diye açıklamaya çalıştım.

"Bunu Dani'ye söyledin mi?" Xavier sanki bunu ben düşünmemişim gibi soruyor.

"Telefonlarıma cevap vermezken ona nasıl söyleyeceğim? Üzerinde adımın yazdığı bir mesajı bile okumazken?" Ona homurdanıyorum.

"Nerede olduğunu bulmamı ister misin?" Xavier sırtıyor.

"Ben bulamazken sen onu nasıl bulabiliyorsun?" Parmağımla göğsümü işaret ediyorum.

"Çünkü senin sahip olmadığın bağlantılara sahibim," diyor basitçe. "Onu bul," diyorum ona.

"Tamamdır." Cebinden telefonunu çıkarıp bir tuşa basıyor ve cihazı kulağına dayıyor. "LuLu, o işe yaramaz erkek arkadaşından bir iyilik istiyorum," diyor. Kız kardeşinin cevabını duymuyorum ama birkaç dakika sonra Xavier telefonu hoparlöre veriyor.

"Xavier, senin için ne yapabilirim?" diye sorar derin bir erkek sesi.

Xavier, "Dom, şu takip yeteneklerini kullanmanı ve benim için birini bulmanı istiyorum," diye açıklıyor.

"Kim ve neden?" Dom cevaplar.

"Danielle Hutchinson, bir çalışan. Kendisi kayıp," diyor Xavier.

"Tamam, bana beş dakika ver." Telefon kapanıyor.

"Sanırım kız kardeşinin bir psikopatla çıkması işe yarıyor." Xavier gülüyor.

"Komik değil. Lucy çok daha iyisini yapabilirdi," diyorum

ona. "Yapabilirdi," diye onaylıyor.

Beş dakika sonra telefon çaldı. "Xavier, bu kızı tam olarak nereden tanıyorsun?" Dom selamlıyor. Adam hoş sohbet biri değil, bu çok açık.

"Neden? Sana söyledim. O bir çalışan."

"Sebebi yok. Onu bulamadım. Üzgünüm, dostum." Dom aramayı tekrar keser. "Bu da neydi böyle?" Xavier'e soruyorum.

"Hiçbir fikrim yok." Omuz silkiyor. "Arkadaşlarından herhangi birine ulaşmayı denediniz mi?" "Nerede yaşadıklarını ya da numaralarını bilseydim, söylerdim. Ona gittim.

daire. Bütün hafta oraya gitmedi."

Telefonu ikinci kez çalar. "Lucy?" diye cevap veriyor. Bir kez daha kız kardeşinin ona ne söylediğini duymuyorum. Xavier başını sallıyor ve telefonu kapatmadan önce onayladığını söylüyor.

"Ne dedi?" Ben sordum.

"Dani arkadaşı Eloise'in evinde. Lucy onu görmeye gidecek." "Adres ne? Ben de geleceğim."

"Yapamazsın," diyor Xavier.

"Nedenmiş o?"

"Çünkü arkadaşı Gio De Bellis ile birlikte yaşıyor. Dani onların evinde kalıyormuş."

Tıklıyor. İsmi biliyorum. Dani'nin Eloise'in yeni bir erkek arkadaşı olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Ama kim olduğundan bahsettiğini hatırlamıyorum. "Umurumda bile değil. Kız arkadaşımı geri istiyorum," diye kapalı alanda gerekenden daha yüksek sesle bağırlıyorum.

"Kız arkadaş mı? Hani *bu sadece iki yetişkin eğleniyordu?*" Nathan kaşlarını kaldırarak soruyor.

"Kapa çeneni," diyorum ona, gözlerim bilgisayar ekranıma kayıyor ve zihnim fazla mesai yapıyor.

"Bak, Lucy Dani'yi görmeye gittikten sonra tekrar arayacak. Ona sadece birkaç saat ver."

"Peki Lucy'nin De Bellis'lerin evini ziyaret etmesini neden sorun etmiyoruz?" Ben soruyorum. "Dom'la gidiyor. Sence o adam gerçekten de

Kimse kardeşimin saçının teline dokunabilir mi? Lütfen.

Bütün ordu ve benim param hala onun üzerinde olurdu. Lucy söz konusu olduğunda, o piçin akli dengesi yerinde değil," diyor Xavier elini küçümseyici bir şekilde sallayarak.

İKİ SAAT ve yarım şişe viski içtikten sonra Xavier'in telefonu sehpanın üzerindeki yerinden çalar. "Lucy, o iyi mi?" Xavier'in eline geçmeden önce cihazı elime alıyorum.

"O iyi, Alistair. Ve bunu benden duymadın, çünkü kız kuralları falan, ama şu anda dairesine gidiyor," diyor Lucy bana.

"Evinde mi olacak?" Açıklığa kavuşturuyorum.

"Evet," dedi, P'yi patlatarak.

Oraya önce ben gitmeliyim. Dani geldiğinde orada olmalıyım. Çiçekleri fazla abartmış olabilirim. Her gün çiçek getirtiyorum, her gece onun için içeri getiriyorum. Evi ağzına kadar çeşitli çiçek aranjmanlarıyla dolu.

"Onu rahat bırak, Alistair. Seni gerçekten seviyor. Hazır olduğunda seni dinleyecektir. Bence sadece incinmiş durumda ve eğer gerçekten onun düşündüğü şeyi yaptıysan, Dom'a aletini söktürüp amcasının domuzlarına yedireceğim," diyor Lucy.

"Ben bir şey yapmadım Lucy," diyorum ona.

"Biliyorum. Bunu yapmayacağını biliyorum. Ayrıca, bunu çok seviyorsun. Bunu söyleyebilirim. Gitmem gerek. İyi şanslar," diyor.

"Teşekkürler, LuLu. Sana borçluyum." Telefonu kapatmadan önce iç çektim.

YİRMİ BİR

"**A** Eve gitmek istediğine emin misin? Daha uzun kalabilirsin," diye milyonuncu kez hatırlatıyor Eloise.

"Evet, eminim. Yeterince uzun süredir buradayım ve gerçekten Beni sakladığın için minnettarım ama gerçek dünyayla tekrar yüzleşme vakti geldi" diyorum.

Lucy benimle konuşmaya geldi. Olanların başka bir şey olduğuna, Alistair'in o tip bir adam olmadığına yemin ediyor. Bir hafta önce ben de öyle biri olduğumu düşünmezdim. Ama bu ilk elden gördüğüm şeyi değiştirmiyor. Kendi gözlerimle. Patronum, çıktığımı sandığım adam, önünde diz çökmüş bir kadınla.

Lucy beni Alistair'in masum olduğuna inandırdığı için eve gitmiyorum. Eve gidiyorum çünkü biliyorum ki Lucy beni bulduysa Alistair de nerede olduğumu biliyordur ve isteyeceğim son şey onun buraya gelip beni tekme tokat dışarı sürüklemeye çalışmasıdır.

Eloise'in yeni ailesini çok iyi tanımıyor olabilirim ama geçen hafta boyunca bir şeyi gözlemledim. Hepsi en iyi arkadaşına karşı son derece korumacı ve onun istediği her şeyi yapacaklar. Eğer Alistair'i görürse, o adamlardan birine onu oracıkta vurmasını söylemekten çekinmeyecektir. De Bellis kardeşler hakkında duyduğum hikâyeler doğruysa muhtemelen öyle olacaktır. Her iki durumda da, büyük kız külotumu çekip eve gitme vaktim geldi. Ben de kendi yatağımda, kendi kıyafetlerimle kıvrılmak istiyorum.

"Tamam, tek yapman gereken beni aramak ve seni almak için orada olacağım," diyor Eloise bana öyle sıkı sarılıyor ki neredeyse bir kaburgası kırılacak.

"Ben iyiyim. İyi olacağım. Hunter olayını atlattım. Bunu da atlatabilirim," diye onu temin ediyorum. Yine de bu, Alistair'in ihaneti, mihrapta terk edilmekten çok daha fazla acı veriyor. Ki bu hiç mantıklı değil. Neredeyse tüm hayatım boyunca eski sevgilimle birlikteydim. O benim ilk her şeyimdi. Alistair'i sadece birkaç aydır tanıyorum. Bu kadar acıtmamalı. O yok diye ruhumda büyük bir boşluk hissetmemeliyim.

Eloise, "Olacaksın, çünkü sen Dani-freaking-Hutchinson'sın ve hiçbir erkek seni yıkamayacak," diyor.

"Bir kızın hayal edebileceği en iyi arkadaş olduğun için teşekkür ederim," diyorum ona. "Ara beni." Ben bekleyen Uber'e atlarken el sallıyor.

Başımı salladım ve kapıyı kapattım. Bunu yapabilirim. Dünyayla yüzleşebilirim. Ve eğer bu dünya Alistair'i de içeriyorsa, tek söyleyebileceğim ona iyi şanslar.

Dairemin kapısından içeri giriyorum ve çantamı bırakıyorum. Işıkları açıyorum ve olduğum yerde duruyorum. Mutfağım ve oturma odam vazolar dolusu çiçekle kaplanmıştı. Her renkten. Sanki bir gökkuşağı buraya kusmuş gibi. Kartların hiçbirine bakmaya zahmet etmiyorum. Kimden geldiklerini anlamak için dahi olmaya gerek yok. Bunun yerine, onları görmezden gelmeyi ve banyoya girmeyi seçiyorum. Kıyafetlerimi çıkarıp duşun zeminine oturuyorum, sıcak su akıntısının altında, su soğuyana kadar.

Titremeye başladığımda dışarı çıkıyorum, kurulanıyorum ve kabarık pijama pantolonumu ve atletimi giyiyorum. Sadece yatakta uzanmak istiyorum. Benim yatağımda. Başımı yastığa koyar koymaz gözyaşlarım dökülmeye başlıyor. Bu hafta o kadar çok ağlamadım. Tamam, bu bir yalan. İnsani olarak mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla ağladım. Her gece uyuyana kadar ağladım.

Onu özlüyorum. Kalbim onu özlerken bedenim dokunuşunu arzuluyor. Bana sarılmasını ve her şeyin yoluna gireceğini, bunu çözeceğimizi söylemesini. Ama zihnim bana ne kadar aptal olduğumu söyleyip duruyor. Ona güvenemeyeceğimi, erkeklere güvenemeyeceğimi.

Gözlerimi kapatıyorum, her şeyi engelliyorum. Ve sonunda uyku beni ele geçiriyor.

"Dani, amın benim. Kalbin benim. Sen benimsin. Nereye kaçarsan kaç, her zaman benim olacaksın, küçük kız. Söyle bana," diyor Alistair.

"Ben sizinim, efendim," diye cevap verdim.

"Evet küçük kız, en sevdiğim oyuncağımı bir hafta boyunca elimden aldın. Ve bunun için seni cezalandıracağım."

"Özür dilerim efendim," dedim ve ciddiye dim.

"Benim için iyi bir kız olmak ister misin, Dani?" Alistair'in eli yanağımı okşuyor.

"Evet. Ben senin iyi kızınım," diyorum ona.

"Ama sen kötüydün. Kaçmak kötüdür, küçük kız," diyor. "Buraya gel. Dizimin üzerine eğil." Kalçasına vuruyor.

Ona doğru yürüyorum. Bunu yapmam gerektiğini biliyorum. Bunu yapmak istiyorum. Kendimi onun kucığında konumlandırıyorum. Alistair kışımı ortaya çıkarmak için eteğimin arkasını kaldırıyor.

"Külot giymiyorsun. Külotun nerede, küçük kız?" diye sorar.

"I-ow!" Açık bir avuç derime vururken haykırıyorum. "Unuttum efendim," diyorum ona.

"Unuttun mu?" Sözlerini bir tokat daha noktılıyor.

Acı kısa sürede içime yayılan bir zevke dönüşüyor. Kendimi daha da ıslanmış hissediyorum. "Ah, özür dilerim," diye bağıriyorum arkama bir tokat daha inerken.

"Öyle olduğunu biliyorum," diyor Alistair, ıslak kıvrımlarımda bir parmağını gezdirerek. Parmağını soktuğunda içimden bir inilti kaçıyor. Çok uzun zaman oldu. Beni doldurduğunu hissetmeye ihtiyacım var. Kalçalarımı yukarı iterek o parmaklardan daha fazlasını içime almaya çalışıyorum. Diğer eliyle sırtıma bastırıyor. "Kıpırdama," diyor bana, bir parmağını yavaşça deliğime sokup çıkarmaya devam ederken. "Bu amciği ne kadar özlediğimi biliyor musun?" diye soruyor.

"Hayır, efendim." Başımı salladım.

"Hem de çok," diyor parmağını çekerken. Beni kollarının arasına alıyor ve yatağa fırlatıyor. "Kaybettiğim zamanı telafi edeceğim. Bütün hafta seni becereceğim. Bu yataktan ayrılmayı bekleme, küçük kız. Sana ihtiyacım var." Elindeki sikini okşayarak üzerimde geziniyor.

"Evet, lütfen. Seni istiyorum." Bacaklarımı olabildiğince açıyorum, sözsüz bir davet.

"Seni seviyorum Dani. Beni bir daha asla terk etme," diyor içime girmeden önce. Sertçe.

"Tanrım, yapmayacağım," diye haykırıyorum, cezalandırıcı ritmini artırırken, ikimize de bir noktayı kanıtlamaya çalışıyormuş gibi beni beceriyor. "Kahretsin, Alistair, yapacağım..." Tam o uçurumdan düşmek üzereyken, çekiliyor ve yataktan iniyor.

"Ne yapıyorsun? Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Gelmene izin vereceğimi mi sandın, küçük kız? Beni bir hafta boyunca istekli bıraktın. Ben de sana aynısını yapacağım. Rahatına bak, çünkü öngörülebilir bir gelecek için seni kenarda tutuyor olacağım." Bana sırıtıyor.

"Hayır, lütfen. Alistair, hayır. Bunu yapamazsın." Sonra bir klik sesi duyuyorum. Yatakta dik oturmak üzereyken kolum geriye doğru çekildi.

Ne oluyor be?

Kafamı kaldırdığımda bileğimin kelepçeli olduğunu görüyorum. Gözlerimi kocaman açıp Alistair'e bakıyorum. Ama o orada değildi. Karanlık odayı taradım, sonra kendime baktım. Pijamalarımı giyiyorum. Bu gerçek değil. Kolumu oynatana kadar rahat bir nefes alıyorum ama yine de kıpırdamıyor.

"Beni özledin mi, küçük kız?"

Alistair'in kulağıma gelen derin ve boğuk sesiyle sığıyorum. "Ne oluyor, Alistair? Kelepçelerimi çöz!" Ona bağıriyorum.

"Yapacağım, ama henüz değil."

"Neden? Neden benim evimdesin? Çık dışarı ve lanet gökkuşağını da yanında götür. Aslında, bir fikrim var. Neden onları ofisinde gördüğüm o kadına vermiyorsun? Bilirsin, sana yaptığı oral seks için bir teşekkür olarak," diye çıkışıyorum ona. Hatırladıkça midem bulanıyor. Onun başka bir kadınla birlikte olduğunu düşünmek beni gerçekten hasta ediyor.

"Beni dinledikten sonra gideceğim," diyor, sanki buna hakkı varmış gibi.

"Seni dinlememe gerek yok. Beni aldatan bir pislik olmadığına ikna etmenin hiçbir yolu yok."

Eli ağzımı kapatıyor ve avucunun etini ısıırıyorum. "Siktir, Dani." Kolunu indiriyor ve sallıyor. "Sadece konuşmak istiyorum ve beni dinlemeni istiyorum," diyor.

"Dinlemiyorum. Senden nefret ediyorum," diyorum ona, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken. "Benden nefret etseydin, bu konuda benim kadar üzülmezdin. Ve Benden nefret etseydin, seni becerdiğimi hayal etmezdin" diyor.

"Değildim," diye
yalan söyledim.
"Öyleydin."

Birbimize bakıyoruz. Kollarını bana dolamasını istiyorum. Bu hayali gerçeğe dönüştürmek istiyorum - yani sevişme kısmını, esirgeme kısmını değil. Hepsini o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor. "Neden buradasın?" Ona tekrar soruyorum.

"Çünkü sensiz yaşayamam. Geçen hafta cehennem gibiydi. Sana ihtiyacım var Dani. Seni istediğimden daha fazla. Sana ihtiyaç duymak istediğimden daha fazla." Parmakları yanağımdaki gözyaşını siliyor.

"Belki de bunu başka bir kadının aletini emmesine izin vermeden önce düşünmeliydin," diye tıslayarak cevap veriyorum. Çünkü artık çok az, çok geç. Tüm güzel sözleri ve suçluluk duygusu yaptıklarını geri alamaz.

"Yapmadım. Asla yapmazdım. Gördüğün şey onu üzerimden atmaya çalışmamdı. Ondan bunu yapmasını ben istemedim. Ondan uzaklaşmaya çalışıyordum."

"Tabii, çok iyi mücadele ediyor gibi görünüyordun." Gözlerimi deviriyorum.

"Neye benzediğini ve ne gördüğünü biliyorum. Ama sana söz veriyorum bunu asla yapmam. Kimseye yapmam. Özellikle de sana. Asla. Bayan Dalmore, bana asıldı. Onu geri çevirdim."

"Önemli değil, Alistair." Başımı sallıyorum ve iç çekiyorum. "İkimiz de bunun sonsuza dek sürmeyeceğini biliyorduk. Nasıl olabilirdi ki? Sen benim patronumsun ve benden çok daha yaşlısın. Ya da öyleydin... Sanırım artık değilsin." Ona bir çıkış yolu veriyorum.

"Hâlâ işin var Dani. İş bırakmıyorsun. Ve belki de başlangıçta bu sadece biraz eğlenceydi. Ama bunun çok ötesine geçtik, sence de öyle değil mi?"

Ona inanmak istiyorum. Bu yüzden onu görmeyi reddettim. Beni masumiyetine inandırmaya çalışacağını biliyordum ve onu yakalamaktan başka bir şey istemiyordum.

Sözüne güveniyorum. Ama yapamam. Artık bu seviyede acı hissedemem.
Yapmayacağım.

YİRMİ İKİ

"W Bana güvenmen için ne yapmam gerekiyor? Doğruyu söylediğime inanman için?" Ona soruyorum.

"Kelepçelerimi çözerek başlayabilirsin," diyor.

"Eğer bunu yaparsam, tekrar kaçacaksın," diyorum ona. "Belki. Belki de kaçmam."

"Riske atmayacağım. Lütfen Dani, söyle bana. Ne yapabilirim?" Yalvarıyorum ama söylediğim hiçbir şeyin onu ikna etmeyeceğini fark ediyorum. Başımı sallıyorum ve iç çekiyorum. "Sana bunu göstermek zorunda kalmak istemedim. Çünkü sahip olduğumuz şeyin sözüme inanman için yeterli olacağını düşündüm. Ama biz avukatız ve hiçbir şey somut kanıtın yerini tutamaz. İşte burada. Bunu izle." Güvenlik görüntülerini açıyorum,

söz konusu tarihe gidiyorum. Hepimizin ofisinde kamera yok ve ben de her zaman açık tutmuyorum, ancak özellikle hassas bir müşteri toplantım olduğunda bunu yapıyorum. Bazen kaçırmış olabileceğim herhangi bir şeyi bulmaya çalışmak için onları tekrar izledim.

"Bu da ne böyle?" Dani telefonumdaki videoya bakarak soruyor.

"O gün ofisimdeki kamera kayıtları. İzle, dinle," diyorum ona, sesi açarak.

"Aramızdaki şeyleri değiştirmek için yapabileceğin ya da söyleyebileceğin hiçbir şey yok Alistair, çünkü sana inanıyorum," diyor. "Bunu görmeme gerek yok."

"Öyle mi?" Telefonumu bir kenara atarken omuzlarım rahatlamış bir şekilde çöküyor.

"Anlıyorum ama bu eski halimize geri dönebileceğimiz anlamına gelmiyor. Bu doğru değil. Aramızdaki ilişki yürümeyecek ve ben tekrar incinmek istemiyorum" diyor. "Bu, aramızdaki her neyse bunun olamayacağını bana hatırlatmak için ihtiyacım olan uyandırma çağrısıydı. Tekrar böyle hissetme riskini göze alamam."

"Sana zarar vermeyeceğim. Seni asla incitmek istemiyorum. Ben seni istiyorum. Sen ve ben, biz gerçek anlaşıyoruz, Dani," diyorum ona.

"Kelepçelerimi çöz, Alistair." İç çekiyor.

Daha iyi bir karar vermeme rağmen, uzanıp bileğindeki kelepçeyi gevşetiyorum. "Lütfen bunu yapma Dani. Bizi bitirme."

"Burada tam olarak ne olmasını istiyorsun?" diye soruyor.

Ne olmasını istiyorum? "Eski halimize dönmek istiyorum. Seninle olmak istiyorum, sadece seninle. Başka kimseyle değil."

"Başka kimse yok mu? Özel mi?" diye açıklık getirmeye çalışıyor.

"Bizi her zaman özel biri olarak gördüm Dani," diyorum ona.

"Emin değil miydin?" Omuz silkiyor. "Bu Bayan Dalmore hâlâ müvekkiliniz mi?" "Hayır, ona yeni bir avukat bulmasını söyledim."

"Bu sık sık oluyor mu? Müvekkillerin size bu şekilde yaklaşması?" İyi bir avukatın -ya da bu durumda stajyer avukatın- yapacağı gibi sorgulamasına devam ediyor.

"Bazen, ama o kadar aşırı değil," diye itiraf ediyorum.

"Sizinle özel bir sözleşme yapmak nasıl olurdu?" diye soruyor.

"İlişkimizin şartlarını mı müzakere etmeye çalışıyorsun, küçük kız?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

"Sadece merak ediyorum. Bilinçli bir karar vermek istiyorum. Asla çok dikkatli olamam. Sonuçta seninle bir seks kulübünde tanıştım," diyor.

"Üyeliğimi iptal ettim," dedim.

"Neden?"

"Çünkü buna ihtiyacım olmadığını fark ettim. İstemiyorum. Ve seni paylaşamam. Özür dilerim. Bunu sana vermek istedim. İzlenme fikrinden hoşlandığını biliyorum ama buna izin veremezdim..."

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar.

"Gözlerini bağladığın anda camı siyaha çevirdim. Seni izlemelerine izin vermedim."

"Yine de eğlenceliydi. Bunu güzel yapan insanları izlemek değildi, Alistair. Sendin. Beni iyi hissettiriyorsun."

"Şimdi kendini iyi hissetmeni sağlayabilirim."

"Bekle." Elini durdurma hareketiyle uzatıyor. "Beni cezalandıracak mısın? Herhangi bir şekilde?"

"Hayır, seni neden cezalandırayım

ki?" "Kenar yapmak yok mu?

Şaplak yok mu?"

"Yani, eğer istediğin buysa yapabilirim?" Sırtarak teklif ediyorum.

"Hayır, istemiyorum. İstedğim şey beni boşaltman. Efendim," diyor.

"Küçük kız, hazır ol çünkü bu gece daha önce hiç olmadığı kadar çok boşalacaksın," diyorum ona gömleğimi başımın üzerine çekerken. Sonra ayağa kalktım ve pantolonumu çıkardım, sikim serbest kaldı. "Hemen soyun," diye emrediyorum.

Telafi etmem gereken çok zaman var. Onu yalamak, ısırarak, her santimini öpmek istiyorum. Hepsinden önemlisi, onunla sevişmek istiyorum. Ona nasıl hissettiğimi hareketlerimle göstermek istiyorum, kelimelerle ifade edebileceğimden emin olmadığım bir şey.

Çıplak kalır kalmaz yatağa tırmanıyorum ve bacaklarının arasına yerleşiyorum. Ağzım onunkinin üzerinde eriyor ve dilim dudaklarının arasından geçiyor. Bu aceleyle getirilmiş, dişleri birbirine çarpan türden bir öpücük değil. Bu yavaş ve tutkulu.

"Seni gerçekten çok özledim," diyorum ve öpüşmeyi bir süreliğine kesiyorum. "Ben de" diyor.

Dilim yine onunkini buluyor. Sonsuza kadar böyle kalacaktıymış gibi geliyor. Onu gerçekten sonsuza kadar öpebilirim ve bu yeterli olmaz.

Kukusu ıslak, sikimin üzerinde hafifçe sürtünüyor. "Seni istiyorum," diyor.

"Seni istediğimin yarısı kadar bile değil," diyorum ona.

Bir elimle sikimi tutarak girişine doğru yönlendiriyorum, yavaşça içeri itiyorum. Tamamen içine gömüldüğümde hareketsiz kalıyorum. Ağzım yine onunkini buldu. Sikimi yavaşça çekiyorum -gerçekten yavaşça- itmeden önce

Aynı kasıtlı tempoyla geri. Bu sevişme değil. Bu bir sevişme ve muhteşem hissettiriyor. Altımdaki yumuşak kıvrımlarını hissetmek, kendini bana teslim etmesi, her şey. Bacakları belimi kavrarken sikimi içeri ve dışarı kaydırmaya devam ediyorum. Amcığı sikimin etrafında titreşirken inlemelerini yutuyorum. Vücudu aldığı zevkle titriyor.

"Çok güzel. Boşaldığında olduğun kadar güzel bir şey görmedim, küçük kız."

"Mmm. Belki de beni daha sık boşaltmalısın o zaman," diyor. "Bana meydan mı okuyorsun?" Ona soruyorum.

"Şey, sen daha yaşlısın. Bana ayak uydurabileceğinden emin değilim." Bana gülümsüyor ve ben onun o lanet gülümsemesini görmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

"Sadece on yaş daha yaşlıyım. Pek fark edilmiyor," diyorum ona.

"Mmhmm, bakalım benim ailem de aynı şeyi düşünecek mi - senden sadece on yaş büyük olan benim ailem." Gülüyor.

"Dani. Sikimi içine gömdüğümde ailen hakkında konuşma," diyorum ona.

"Tamam."

Dizlerimin üzerine oturarak bileklerini tuttum ve yatağa sabitledim. Bacakları hala belimin etrafında kilitli. Onu daha hızlı becermeye başlıyorum, hızımı artırırken her itişte eve daha sert ve daha sert vuruyorum. Dani'nin kafası bir o yana bir bu yana dönüyor.

"Hassiktir! Siktir! Alistair, bu çok fazla!" diye bağıyor.

"Öyle değil. Benim için gel, küçük kız. Yine sikimin üzerine boşal. Buna ihtiyacım var," dedim ona. Ve o iyi küçük kız gibi, emir üzerine geliyor. Beni sırlıslıklam etti. İçinden çıktım. Sikimi yumruklayarak birkaç kez çektim ve karnının her yerine boşaldım. "Gerçekten doğum kontrolüne ihtiyacımız var. İçine boşalabilmek istiyorum" diye fısıldıyorum kulağına.

"Hı-hı..." diye mırıldanıyor cevap olarak.

"Aşağıda iyi misin?" Ona soruyorum.

"Peki, bana sadece beş dakika ver," diyor gözleri kapalı. "Hmm, şimdi kim kime yetişemiyor?" Ben de ona karşılık veriyorum.

Banyoya girip bir bez buluyorum ve ılık suyla ıslatıyorum. Yatak odasına döndüğümde Dani'yi yatakta sızmış buluyorum. Karnını sildim ve bezi yere attım. Sonra onu başını yastığa koyacak şekilde düzeltiyorum ve mutfığa gidip bir bardak su almadan önce yorgani çekiyorum. Bardağı yatağının başucuna koyarken bir an durup ona bakıyorum.

O gerçekten gördüğüm en güzel yaratık. Ve bir haftadır ilk kez kendimi huzurlu hissediyorum. Dani'nin arkasında yatağı tırmanıyorum, onu göğsüme doğru çekiyorum ve kollarımı beline doluyorum. Ofisimdeki o günden beri neredeyse hiç uyumamıştım. Ve şimdi, saçlarının kokusu burun deliklerimi doldururken gözlerimi kapattığımda, dünyamda nihayet her şeyin yolunda olduğunu hissediyorum.

YİRMİ ÜÇ

"T onunki iyi." Alistair diyor ki.
Gökkuşığı çiçekleriyle çevrili küçük yemek masamda oturuyoruz.
Kahvaltı için Fransız tostı yaptım ve gerçekten
İştah açıcı bir şeymiş gibi gösteriyor. Biliyorum. Ben de yedim. Ben de
yedim. Ama övgüsünü takdir ediyorum.
"Teşekkür ederim." Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Çiçekleri
hangi noktada bırakmayı planlıyordun?" Ona soruyorum.
"Banka hesabım kurduğunda ve artık onları satın almaya gücüm
yetmediğinde. O zaman insanların bahçelerini yağmalamayı ve kendi
buketlerimi yapmayı planlıyordum."

"Saatini üç binden fazla bir fiyata kiraya veriyorsun. Birkaç çiçek için banka hesabının zarar göreceğini hiç sanmıyorum." Gülüyorum.

"Ben kendimi kiraya vermiyorum. Faturalandırılabilir saatlerim var," diye düzeltiyor beni. "Aynı şey," diyorum.

Bir anlık sessizlikten sonra "Hukuk fakültesine gitmeyi düşündün mü?" diye soruyor. "Harika bir avukat olacağını biliyorsun."

"Bunu düşündüm. Ama artık bunu istediğimden emin değilim. Eskiden isterdim. Ama sahip olduğum işi seviyorum. Bugün yeni bir avukat yardımcılığı pozisyonu aramaya başlayacağım" dedim.

"Senin bir işin *var* Dani. Başka bir iş aramıyorsun. Ayrıca, zaten Melbourne'daki en iyi firmada çalışıyorsun. Başka nereye gideceksin ki?" diyor kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

"Senin olmadığın her yerde," diye karşı çıkıyorum.

"Neden? İyi olduğumuzu sanıyordum." Kaşları birbirine çarpıyor ve yükselen paniğini görebiliyorum.

"Öyleyiz. Ama gerçekten, birlikte çalışırsak bu ne kadar sürecek? Bence profesyonel hayatlarımızı ayrı tutsak ve normal, özel bir çift gibi haftada birkaç gece görüşsek daha iyi olur."

"Ya da, işte başka bir senaryo. Sen şirkette çalışmaya devam edersin ve biz de haftanın her gecesi görüşmeye devam ederiz. Artık sensiz geceleri yatağымda geçirmeyeceğim," diyor.

"Bu işi biraz yavaşlatmamız gerektiğini düşünmüyor musun?" Ben soruyorum. "Yavaşlatmak mı? Hayır. Düşünmüyorum."

"Neden olmadığını açıklamak ister misiniz?" Bastırıyorum.

"Çünkü senden hoşlanıyorum. Hem de çok. Sen de benden hoşlanıyorsun. Hem de çok. İkimiz de bunu isterken neden *yavaşlayalım* ki?"

"Çünkü senden bu kadar hoşlanmam tehlikeli, Alistair."

"Merak etme küçük kız, seni güvende tutacağım," diyor.

"Ama kalbimi güvende tutabilir misin?" Gözlerimi yere dikeyorum ve başımı sallıyorum.

"Elimden geleni yapacağım," diyor. "Öyleyse git ve giyin. İşe gitmeden önce bir takım elbise almak için evime uğramam gerekiyor."

"Senin bu planını henüz kabul etmedim." Ona ters ters bakarken başım hemen yukarı fırlıyor.

"Dani, Tanrı aşkına, git ve giyin. İstersen davayı arabada daha fazla tartışabiliriz. Ama bilmelisin ki ben kaybetmem. Asla."

"Brown Davidson'a karşı" diyorum ve tepkisini izliyorum.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sorar, gözleri kısılmış ve çenesi gerilmiştir.

"İlk hafta bana tüm aktif davalarınızı öğrenmemi söylediniz, ben de öğrendim. Hepsini öğrendikten sonra da kapanmış olanları gözden geçirmeye başladım."

Bana göz kırpıyor. "Sabah dokuzda toplantım olmasaydı, seni bu masanın üzerine yatırıp beceriyor olurdum. Siktir, bu çok ateşli. Beynin çok ateşli Dani," diyor kapüşonlu gözlerle.

"Tamam, ama hemen duşa gireyim." Masadan kalkıyorum ve o da beni takip ediyor.

"Size katılacağım."

"Hayır, bana katılırsan çabuk olmaz." "Hızlı yapabilirim," diye teklif ediyor.

"Mmmm, cazip ama hayır. Yine de bulaşıkları yıkayabilirsin." Banyoya gitmeden önce ona tatlı tatlı gülümsedim.

"Bunun garip olmadığına emin misin? Benim geri gelmem. İnsanlar ne diyecek?" Asansörde bizim kata çıkarken Alistair'e soruyorum.

"Bu garip değil. Bu lanet bir mucize. İnsanların ne dediği kimin umurunda? Biri sana bok atarsa onları her zaman kovdurabilirim. Patronlarını tanıyorum." Sırıttırıyor.

"Komik değil. Kimseyi kovmayın. Xavier ve Nathan ne der?" Tırnaklarımı kemiriyorum.

"Seni tekrar gördüklerine sevinecekler, bana güven." Kapılar açılıyor ve Alistair avucunu belime koyarak beni dışarı çıkarıyor.

Resepsiyona varmadan önce kenara çekiliyorum. Alistair'in onaylamamasına rağmen. Ama insanların patronla yattığını bilmesi başka bir şey, herkesin görüp dedikodusunu yapması başka bir şey.

"Terri'den sana bugünkü programımı göndermesini isteyeceğim. Tüm müşteri toplantılarına katılmanı istiyorum," diyor Alistair.

"Neden?" Ona sordum.

"Çünkü sana ihtiyacım var," diye homurdanarak cevap veriyor. "Tamam."

O kendi ofisine, ben de kendi ofisime giderken yollarımız ayrılıyor. Önce durup Xavier'i görmek için yolumu değiştiriyorum.

"Xavier serbest mi?" Shar'a sordum.

"Evet ve geri döndüğün için teşekkür ederim. Sensiz ilginç bir hafta oldu," diyor.

"Ne demek istiyorsun?" Ona soruyorum.

"Boş ver, burada olmana sevindim. Yakında öğle yemeği yemeliyiz."

"Tabii, çok isterim," diyorum, sonra Xavier'in açık kapısına yaklaşıyorum ve

vur.

"Dani, içeri gel," diyor.

İçeri girdim ve masasının önünde durdum. "İşi bıraktığım için özür dilemek istedim ve Alistair'in geri dönmemin sorun olmayacağını söylediğini biliyorum, ama sen ve Nathan bunun iyi bir fikir olmadığını düşünüyorsanız bunu kesinlikle anlarım."

"En başından beri gitmeni hiç istemedik. Ve dürüst olmak gerekirse, o salağın bir uyandırma çağrısına ihtiyacı vardı. Sen ona bunu verdin. Bana kalırsa, geçen haftayı hasta büyükannene bakarak geçirdin, o da şimdi tamamen iyileşti ve topluluk tombalasında gösteriyi yönetiyor. Tekrar hoş geldin Dani," diyor Xavier orantısız bir sırtışla.

Ben de karşılığında gülümsedim. "Um... teşekkür ederim."

Sonra Nathan'ın ofisine gidiyorum. Kapısı kapalı ve camlar buğulu. Tam kapıyı çalacakken inleme sesi duyuyorum.

"Tamam, sanırım daha sonra geleceğim," diye mırıldandım kendi kendime.

O gün için masama oturduğumda bilgisayarımı açıyorum ve gelen kutumu açıyorum. En üstte Terri'den gelen ve Alistair'in programını içeren bir e-posta var. Tüm saatleri ve isimleri yazıyorum ve saate bakıyorum. İlk toplantısından önce bir saatim var, bu yüzden vaka notlarını açıyorum ve müvekkil hakkında kendimi bilgilendirmeye başlıyorum. Eğer bu toplantılara katılmak zorundaysam, olabildiğince hazırlıklı olmak istiyorum. Notlarını okurken kapı çalınıyor ve kafamı kaldırıyorum.

"Hazır mısın?" Alistair bana soruyor.

"Büyük Alistair Warner'ı iş başında görmek için mi? Her zaman," diyorum ona. "Harika, hadi yapalım şunu."

iPad'imi ve telefonumu alıp Alistair'i konferans odasına kadar takip ediyorum. Son birkaç ay içinde milyonlarca toplantı yaptı ve ben hiçbirine katılmadım. Bunun neden şimdi değiştiğinden emin değilim - gerçi içimden bir ses bunun Bayan Dalmore'la olanlarla ilgili olduğunu söylüyor. Olayın tekrarlanmasından korkuyor.

Bunu ona daha sonra sormam gerekecek, çünkü ilk müşterisi zaten bekliyor. Genç, otuzlu yaşlarında, manken gibi yüz hatları ve Alistair'i gördüğünde gülümseyen parlak kırmızı dudakları olan sarışın bir kadın. "Bay Warner, günaydın. Bu kadar kısa sürede beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," diye mırıldanıyor-evet, *mırıldanıyor*.

"Merak etmeyin. Bayan Gold, bu benim ortağım Bayan Hutchinson," diyerek onu selamlıyor.

"Oh, merhaba, canım," diyor umursamazca.

"Merhaba." Masanın diğer tarafına doğru yürüyorum ve oturuyorum. Alistair yanımdaki sandalyeye oturuyor.

"Bu kadar acil olan neyi konuşmanız gerekiyordu?" diye sorar.

"Perth'deki mülk. Artık onu o piç kurusuna vermek istemiyorum," diyor mükemmel manikürlü tırnaklarına bakarken.

"Anlaşma şartları üzerinde zaten anlaşmıştık Bayan Gold. Bu ani fikir değişikliği neden?"

"Çünkü biz konuşurken Bay Gold Perth'de. Benim lanet olası evimde, yirmi yaşındaki kız arkadaşını beceriyor. Bunu alamaz," diyor, ses tonu pazarlığa açık olmadığını gösteriyor.

"Evliliğinizin yıkılmasının nedeninin her ikinizin de sadakatsizliği olduğunu hatırlıyorsunuz," diye hatırlatıyor Alistair ona gerçekçi bir şekilde.

"Evliliğimin neden yürümediğinin farkındayım. Çünkü o bok herif nasıl sevişileceğini bilmiyordu," dediğinde şoktan gözlerim yuvalarından fırlıyor. "Sen gençsin. Sakın sana birden fazla orgazm yaşatamayacak biriyle evlenme," diyor Bayan Gold bana.

"Bunu aklımda tutacağım. Belki şu anki erkek arkadaşına beni elinde tutmayı planlıyorsa oyununu geliştirmesi gerektiğini söylerim." Sırıtiyorum. Yirmi dakika sonra Bayan Gold konferans odasından çıkar çıkmaz Alistair'e dönüyorum. "Bütün müşterileriniz böyle mi?" Ona soruyorum.

"Hayır, Tanrı'ya şükür," diyor ve sandalyemi ona bakacak şekilde çeviriyor. Elleri kalçalarımın üzerine düşüyor.

"Ne yapıyorsun?" Ona soruyorum.

"Oyunumu yükseltiyorum, çünkü seni çok uzun süre yanımda tutmayı planlıyorum, küçük kız," diyor parmaklarını külotumun altına sokarak.

"Ne? Hayır. Alistair, kapı ardına kadar açık," diye tıslıyorum ona.

"O zaman elini çabuk tutsan iyi olur. Bir sonraki müşteri içeri girmeden önce." İki parmağını ıslak amıma sokarken omuz silkiyor.

"Oh Tanrım. Yapamam. Hayır. Burada olmaz. Şaka yapıyordum. Oyununu geliştirmene gerek yok. Bunu biliyorsun," dedim ona.

"Biliyorum ama yine de denemek eğlenceli olabilir. Kendini parmaklarıma bırakmak için tam iki dakikan var Dani." Parmakları içime daha sert giriyor. Başparmağı klitorisimin etrafında daireler çiziyor.

"Oh kahretsin." Ağzımı kapatıyorum. Elini sürmeye devam ederken kalçalarım hareket etmeye başlıyor, tırnaklarım sandalyenin kolçaklarını kazıyor.

"İşte böyle, iyi kız. Parmaklarıma bin. Kendini iyi hisset Dani. Ver onu bana," diye homurdanıyor ve hızını artırıyor.

Boşaldım, sessizce. Artçı şoklar içimden geçerken bacaklarım birbirine yapışıyor ve elini hapsediyor. Ben aşağı inerken, Alistair parmaklarını serbest bırakıyor, ağzına alıyor ve yalayarak temizliyor.

"Seni toplantılara daha sık getirmeliyim." Terri kapıyı çalmadan hemen önce göz kırptıyor. Yüzümü görmemesi için dönüyorum. Patronun az önce konferans odasında kapı açıkken beni parmakladığını biliyor mu?

"Efendim, Bay Matthews geldi," diyor.

Alistair ona, "Bana beş dakika ver, sonra onu içeri gönder," der.

Evet, bunu atlatmak için beş dakikadan fazlasına ihtiyacım olacak. Ama bu düşünceyi kendime saklıyorum.

YİRMİ DÖRT

Dani bir haftadır ofise geri döndü. Hayatımın sonunda yeniden rayına oturduğunu söylemek hafif kalır. O yanımdayken her konuda zirveye ulaşıyorum. Her ne kadar ben de

Her an her şeyi berbat edip onu tekrar kaybedebileceğimi bilerek. Eğer oyunuma devam etmezsem, onu tatmin ve mutlu etmezsem, kolayca çekip gidebilir. Peşinden koşmayacağımdan değil. Gerekirse onu yatağa kelepçelemekten çekinmeyeceğimi zaten kanıtladım. Ama onu kaybetme düşüncesi beni çok korkutuyor. Daha önce hiç başka birinin duygularını düşünmek zorunda kalmamıştım. Şu anda, plan yaparken düşündüğüm ilk kişi Dani.

Şu anki gibi. Nathan ve Xavier bu gece onlarla Unhinged'e gitmemi istiyorlar. Eskiden düzenli olarak gittiğimiz kulübe. Bir süredir oraya gitmedim ve Dani'yle hiç gitmedim. Kulüplerin ona göre olup olmadığını bile bilmiyorum. Belki de onu çok fazla kilit altında tutuyorumdur.

Temelde işten çıkıyoruz, akşam yemeği için paket servis alıyoruz, dairelerimizden birine geri dönüyoruz ve ikimiz de bitkin düşüp uyuyana kadar sevişiyoruz.

"Dani gitmek ister mi diye bakacağım," dedim. "Nereye gitmek?"

Sesini duyunca döndüm. "Bu ikisi bu gece Unhinged'e gitmek istiyor. Sen gitmek ister misin? Gitmek zorunda değiliz."

"Tabii, neden olmasın. Arkadaşlarımı davet edebilir miyim?" diye soruyor.

"Tabii ki yapabilirsin." Sırıtiyorum ve onu kollarıma çekiyorum. Hafifçe sertleşti. Ofiste PDA'dan hoşlanmıyor. Yine de Xavier ve Nathan'ın yanında buna alışması gerekecek. Onlar benim en iyi arkadaşlarım. Ve onları iş dışında da düzenli olarak görüyorum, yani yakın zamana kadar.

"Teşekkürler. Eğlenceli olacak. Dışarı çıkmayalı uzun zaman oldu." "Dışarı çıkmayı seviyor musun?" Ona soruyorum.

"Evet, ama üçünüzün gece kulübü yaşını çoktan geçtiğinizi düşünmüştüm," diyor beni, sonra Nathan ve Xavier'i göstererek.

"Seni hâlâ kovabilirim," diye homurdanıyor Nathan cevap olarak.

"Yapabilirsin ve ben de onu hemen işe geri alırım" dedim.

"Tamam, Shardonay'i buradan çıkaracağım. Sizinle orada buluşuruz."

Xavier ayağa kalkar ve dışarı çıkar.

"Evet, orada görüşürüz." Nathan onun çok gerisinde değil. "Gitmeye hazır mısınız?" Dani'ye soruyorum.

"Evet, ama dışarı çıkacaksak evime dönüp bir elbise almam gerekecek," diyor bana.

"Dolambaçlı yoldan gideceğiz. Hadi gidelim."

Dani'nin kanepesinde oturuyorum, çünkü onun evinde hazırlanmak için ısrar etti. Arkadaşı Daisy ile banyoya kapanmışlar. Bir saattir oradalar. "Dani, ne kadar muhteşem olduğumu biliyorum, bu yüzden bir elbise giymen bu kadar uzun sürmemeli," diye bağıriyorum ona.

"Tamam, özür dilerim! İşim bitti." Köşeyi dönüyor.

Bakışlarım, ince topuklu ayaklarından başlayıp çıplak bacakları boyunca ilerleyerek yavaşça vücudunun uzunluğuna doğru ilerliyor. O lanet olası çıplak bacakları. Kalçalarının kıvrımları üzerinde, şu anda ten darlığında beyaz bir mini etek tarafından sarılıyor. Gözlerim açıkta kalan karnına takılıyor ve sütyen olduğunu söylemek istediğim bir şeyle zar zor örtülen göğüslerine doğru ilerliyor çünkü bunun bir üst olmasına imkân yok.

"Hayır, giymiyorsun. Kıyafetlerini giymeyi unutmuşsun bebeğim," diyorum ona.

"Ne? Saçmalama. Bunlar benim kıyafetlerim." Dani elleriyle kıyafet dediği kumaş parçalarını düzeltiyor.

"Hayır. Bu en iyi ihtimalle iç çamaşırı. Bu kıyafet değil. Geri kalanı nerede? Karnını görebiliyorum Dani," diyorum ona.

"Çok seksi görünmüyor mu?" Daisy arkasından geliyor ve onun kıyafet seçimi de pek iyi değil.

"Öyle ama patates çuvalı giyse çok seksi görünürdü," diye karşı çıkıyorum. "Yakıştırdı," diye onaylıyor Daisy.

"Dani, bebeğim. Lütfen. Bu şekilde dışarı çıkamazsın. Bütün gece ereksiyon olacağım."

"Bunun diğer gecelerden ne farkı var?" diye soruyor.

"Bu farklı çünkü bir gece kulübünde olacağız, evde, yatakta değil."

"Ne kadar çabuk gidersek, o kadar çabuk eve dönebilir ve o yatağa girebiliriz." Gülümsüyor.

"Tamam, hadi gidelim." Elini tuttum ve onu daireden dışarı çıkardım.

Benim evimde kısa bir mola verdikten sonra nihayet Unhinged'e varıyoruz. Dani'ye içeri girmek için bekleyen insanların arasından geçerken eşlik ediyorum ve ipi açarken fedaiye başımı sallıyorum. Xavier Christianson ile arkadaş olmanın avantajları var. Sıra beklemek zorunda kalmamak bunlardan sadece biri.

Dani'nin eli benimkini sıkıca kavıyor. Muhtemelen çok sıkıyorum ama onu kalabalığın içinde kaybetmek istemiyorum. Burası her zamankinden daha kalabalık. VIP bölümüne doğru yürüyorum ve merdivenlere ulaştığımızda Dani geri çekiliyor.

"Neyin var?" Müziğin gürültüsü arasında kulağına soruyorum.

"Eloise ve Claire'i bulmam gerek. Buralarda bir yerdeler," diyor.

"Onlara mesaj at. Nerede olduklarını öğren."

"Oraya çıkabilirsin." Merdivenleri işaret ediyor. "Onları bulup seninle buluşacağım."

Başımı sallıyorum. Onu burada kurtların arasında bırakmayacağım. Erkek kulüp müdavimlerinin ona nasıl baktığını görebiliyorum. Eğer ben olmasaydım

aç köpekbalıkları gibi etrafını sararlardı. Böyle bir şey olmayacak.

Dani telefonunu çıkarıp tuşlara basıyor. "Şuradalar," diyor ve ikinci katı işaret ediyor.

"Mükemmel, hadi." Herkesi her zamanki salonumuzun etrafında otururken buluyorum. Xavier ve Shardonnay, Nathan ve Bentley, Lucy ve Dominic, bir de Eloise ve henüz tanışmadığım ama hakkında her şeyi duyduğum erkek arkadaşı Gio De Bellis ile Claire var.

Daisy, Eloise ve Gio'nun üzerinden atlayarak Claire'in yanına oturur. "Lütfen bana bu gece ateşli kardeşlerinden en az birini yanında getirdiğini söyle, Gio," diyor.

Eloise onun yerine "Üzgünüm, bu gece hepsi meşgul," diye cevap verir.

"Meşgul müsün, yoksa onları benden mi saklıyorsun?" Daisy gülüyor.

Dani'nin Eloise'in yanına kaymasına izin verdim. Dani, "Oh, Gio, bu Alistair, benim... özel partnerim," diyor.

Gio'ya elimi uzatmadan önce ona "Erkek arkadaşın da çalışıyor Dani," diyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de, ve nişanlım sana suikast düzenlediği için olmadığına sevindim." Gülüyor.

"Bekle. Az önce ne dedin sen?" Dani çılglık atıyor. "Şaka yapıyordum Dani. Ona hayır dedim," der Gio.

"Hayır, vurma kısmı değil. Nişanlı kısmı." Dani, Eloise'in sol elini kaptı. "Vay anasını. Hayatta olmaz! Eloise, nasıl...? Olay olur olmaz beni nasıl görüntülü aramazsın?" diyor.

"Yeni, bugün aslında ve hemen sonrasında başka bir işle meşguldüm. Sonra sen aradın ve bu akşam buluşalım dedin, ben de sana şahsen söylemeye karar verdim," diye açıklıyor Eloise.

"Buna inanamıyorum. Evleniyorsunuz. Gerçekten!" Dani ciyaklıyor.

"Gerçekten," diye yanıtlıyor Eloise.

"Ah, biz de öyle," diye ekliyor Xavier.

"Gelecek hafta." "Affedersiniz, tekrar eder misiniz?" Ona soruyorum.

"Shardonnay ve ben gelecek hafta evleniyoruz. Whitsundays'de bir tatil köyünde yer ayırttık. Hepiniz geliyorsunuz tabii ki ama küçük bir tören olacak. Sadece aile ve yakın arkadaşlar."

"Sen ciddi misin?" Onu doğru duyup duymadığımdan emin değilim. "Evet," diye onayladı.

"Bir hafta..." Cevap veriyorum. Henüz evrak işleri için bana gelmedi bile. En yakın arkadaşımın sağlam bir evlilik sözleşmesi olmadan evlenmesine izin vermeyeceğim. Özellikle de bu en iyi arkadaşına milyarlarca dolarlık bir şirket miras kalacaksa. "Xavier, içkileri getirmeme yardım et," diyorum ve ayağa kalkıyorum. Eğilip dudaklarımı Dani'nin kulağına bastırıyorum ve fısıldıyorum, "Kıpırdama, hemen döneceğim."

"Masa servisimiz var," diyor Nathan, sanki buraya milyonlarca kez gelmemişim ve nasıl işlediğini bilmiyormuşum gibi.

"Xavier, şimdi," diyorum daha emredici bir tonda.

Xavier bana gözlerini deviriyor ama ayağa kalkıyor ve beni bara kadar takip ediyor. "Sen söylemeden önce söyleyeyim, ben bir tane istemiyorum," diyor bana kulak misafiri olmadığımız anda.

"İstemiyor olabilirsin ama bir taneye ihtiyacın var," diye hatırlatıyorum ona. "Hayır, istemiyorum. En kötüsü olsa ve beni terk etse bile, Yine de ona bakılmasını isterdim, Alistair. Ona sahip olmasını isterdim. Zaten ihtiyacım da yok," diyor, sanki bu kadar basitmiş gibi.

"Senin için evlilik öncesi bir anlaşma yazacağım, ister imzalarsın ister imzalamazsın. Yine de avukatın olarak imzalamanı şiddetle tavsiye ediyorum. Burada milyarlardan bahsediyoruz Xavier, birkaç milyondan değil." Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Bunu düşünmek bile beni tedirgin ediyor.

"Birincisi, sen benim avukatım değilsin. Çünkü unuttuysan söyleyeyim, ben boşanmak istemiyorum. İkincisi, vaktini boşa harcayacaksın."

"Birincisi, *henüz* boşanmanın peşinde değilsin. Her zaman eninde sonunda gelirler." "Annemle babam kırk yıldır evliler. Mutlu bir şekilde," diyor Yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme.

"Aileniz bir gariplik. Hayatınızı en iyi senaryoya göre yaşayamazsınız. En kötüsüne hazırlanmalısınız."

"Tamam, anladım. Sen alaycı yaşlı bir piçsin. Ama bu benim düğünüm, Alistair. Sadece benim için mutlu ol. Shardonay'i bir şekilde kıcımla evlenmeye ikna ettiğim için kutla. Bu kıza ne kadar uzun zamandır aşık olduğumu biliyorsun," diyor.

"Senin adına mutluyum. Ama senin çıkarlarını korumaya çalışmazsam iyi bir eş olamam."

"Hadi ama. Gecenin tadını çıkaralım," diyor.

Xavier'i masaya kadar takip ettim. Dani hâlâ orada, onu bıraktığım yerdeydi. Bir kolumu omzuna doladım ve onu kendime çektim.

"Nişanlým geri döndüğüne göre, şunu açıklığa kavuşturmak isterim ki gelecek hafta evleniyorum," diyor Shar. "Biraz daha zaman alacak." Gülüyor.

"Ne? Gelecek hafta için anlaştığımızı sanıyordum." Xavier gerçekten çok olmuş görünüyor.

"Hayır, beni gelecek haftaya ikna etmeye çalıştın. *Ben* reddettim," diyor, ondan kendisini işaret ederek.

"Gelecek haftanın düğün için harika bir tarih olduğunu düşünüyorum. Tatil köyünde yer ayırttım bile."

"Tek başına gidecek olman çok kötü. Gelecek hafta evlenmiyoruz Xavier," diye cevap veriyor Shardonay, bu sefer daha sert bir şekilde.

"Gelecek hafta evleneceğim," diyor Eloise. "Senin rezervasyonunu alacağım, Xavier."

"Bebğim, öyle rastgele bir tatil köyüne gidip evlenemeyiz. Seyahate çıkmadan önce halletmem gereken şeyler var," diyor Gio ona.

"Gio, gelecek hafta o tatil köyünde olacağım. Eğer benimle evlenmek istiyorsan, benimle orada buluşmanın bir yolunu bulacaksın." Eloise kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur.

"Lanet olsun. Benim ölümüm olacaksın... Yemin ederim." Gio telefonunu çıkarıp ekrana öfkeyle dokunmaya başlarken nefesinin altından küfrediyor.

"İyi misin?" Dani bana sordu.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Eğildim ve dudaklarını dudaklarımda yakaladım.

"Ew, dur, yatak odalarının icat edilmesinin bir nedeni var." Bir buz küpü kafama çarpıyor ve Xavier'in kız kardeşinin bize ters ters baktığını görmek için başımı kaldırıyorum.

"Lucy, yatak odalarının ne için icat edildiğini bilmiyorsun. Bunu bilecek yaşta değilsin," diyorum ona.

"Evet, sanırım Dominic dün gece gizlice yatağıma girdiğinde..." Bir el ağzını kapatıyor ve Dominic kolunu bırakmadan önce kulağına bir şeyler fısıldıyor. "Peki, haklısın. Yatak odalarının ne için icat edildiği hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diyor bana, sesi alaycılıkla damlıyor.

Dominic'ten Lucy'ye bakıyorum. Ondan hoşlanmıyorum. Xavier'in birlikte olmalarını nasıl bu kadar rahat karşılayabildiğini aklım almıyor. "Güzel, öyle kalsın," diyorum ona.

YİRMİ BEŞ

"T Burası tam bir cennet," diyorum Alistair'e, gözlerim kıyıya vuran okyanus dalgalarına odaklanmışken. Doğrudan sahile açılan kendi özel verandamızda oturuyoruz.

Xavier bir tatil köyü kiraladığını söylediğinde ne bekliyordum bilmiyorum ama bu değildi. *Bu* üst düzey lüks.

Kendi uşağımız var. Sadece bungalovumuz için tam zamanlı bir uşak. Ne ben ne de Alistair'in onu bize bir şey getirmesi için çağırmadığımızı düşünürsek, bu çılgınca ve para israfı. Gerçi bunun De Bellis ailesinin eklediği bir şey olduğunu düşünüyorum.

Ayrıca burada çok fazla erkek var. Erkeklerin kadınlara oranının en az 10'a 1 olduğuna yemin edebilirim. Daisy bütün hafta sonu sinir krizi geçirdi, öfke nöbetlerinin hedefi Eloise'di, *bakmasına* izin veriyor ama *dokunmasına* izin vermiyordu.

"Öyle, ama burada seninle olmak her şeyi daha da güzelleştiriyor," diyor. "Sorun yok, Bay Warner, sorun yok." Gülüyorum.

"Deniyorum." Omuz silkiyor.

"Evlenmek için neden burayı seçtiklerini anlayabiliyorum. Gerçekten güzel ve تنها bir yer," diyorum ona.

"Öyle." Gözlerini okyanusa dikeyyor.

"Biliyor musunuz, hiç stresli görünmüyorlar. Ben düğünümü planlarken, kelimenin tam anlamıyla hayatımın en kötü zamanıydı. Resepsiyon için oturma düzenini oluşturmaya çalışırken hiç bu kadar stresli olmamıştım. Birbirine yakın oturamayacak çok fazla insan, bir amcanın - hani şu açık bara el atacak olanın - ön tarafa yakın bir yerde olmamasını sağlamak. Tam bir kabustu," diyorum ona.

"Neden iptal etmedin?" diye soruyor bana.

"Çünkü aşık olduğumu sanıyordum. Düğünün sonsuzluğunun başlangıcı olduğunu düşünmüştüm."

"Aşık olduğunu mu sanıyordun? Şimdi farklı mı düşünüyorsun?"

"Sanırım onu bir zamanlar sevmiştim. Sanırım çok gençtik. Ve dürüst olmak gerekirse, şimdi, bunun en iyisi olduğunu düşünüyorum. Hunter doğru seçimi yaptı. Bir bakıma. Yani, o lanet beyaz elbiseyi giymeden önce benden ayrılabilirdi. O şeyi çıkarmak kolay değildi. Ayrıca ailem hiç gerçekleşmeyen bir düğün için çok para harcadı. Onlara geri ödemek için para biriktiriyorum ama benden bir kuruş bile almıyorlar."

Alistair, "Eski sevgilinin aptal olması senin suçun değil," diyor.

"Hayır, ama bir şeylerin ters gittiğini anlamalıydım. Sadece düğünün stresinden kaynaklandığını düşündüm. Her şey bittikten sonra rahatlayacağımızı düşünmüştüm."

"Peki ya şimdi? Kendini tekrar o duruma sokacağını mı düşünüyorsun?" diye soruyor.

"Evet. Eğer doğru kişiyle olursa, yaparım. Ya da belki sadece kaçarım. Evlenmek istiyorum ama büyük bir törenin tantanasına ihtiyacım yok," diyorum ona.

"Neden? Eninde sonunda evlenmek senin için gerçekten bu kadar önemli mi?"

"Bilmiyorum," diyorum temkinli bir şekilde. Bir hayat arkadaşım olsun istiyorum. Bağlanmak istiyorum. Ama bunu ona söylersem kaçacağından ve benim de

onu yakalamak için. "Peki ya sen? Hiç evlenmeyi düşündün mü?"

"Asla evlenmeyeceğim. Bunun bir anlamı yok. Bu bir kağıt parçası ve çoğu zaman insanları birbirinden ayıran şey de bu" diyor.

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul etmek zorundayız." İç çektim. "Hadi, gidelim. Geç kalamayız."

Gio ve Eloise düğün partisi yapmamayı tercih ettiler. Yeminlerini ederken yanlarında başka insanların olmasının yaratacağı yaygarayı istemediler. Tören sahilde, gün batımında yapıldı. Gerçekten çok güzel ve samimi bir ortam. Sadelik, zarafet ve zenginlikle en iyi şekilde buluşuyor.

Alistair beni ön sıraya yönlendirirken burada yaklaşık iki yüz kişi var. Koltuklarımız isimlerimizle etiketlenmişti. Daisy ve Claire zaten yanımdaki sandalyelerde oturuyorlar. Etrafıma bakıyorum, Gio'nun en önde durmuş gelinini beklediğini görmeyi umuyorum. Ama orada değil. Midem bulanıyor. Kendi düğün günümde terk edildiğime dair anılar aklımdan geçiyor. Belki de Alistair haklıdır ve evlilik gerçekten *de "evet"* dedikten sonra yaşanacak kalp kırıklıklarına değmez.

Müzik başlıyor ve ben boynumu eğiyorum. Eminim biri Eloise'e Gio'nun orada olmadığını söyleyecek. Koridorda yürürken diğer uçta onu bekleyen kimseyi bulamaması çok acımasızca olurdu. Ama arkama baktığımda onun yanında olduğunu ve bu yolculuğa çıkmak üzere olduklarını görüyorum... *birlikte.*

Kızın kolu onunkine bağlı. Adam yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ona bakıyor. Bu ikisinin birbirlerine sıırıslıkla aşık oldukları çok açık. Ön tarafa vardıklarında Eloise beyaz ve pembe güllerden oluşan buketini bana uzatıyor.

Nikah memuru çok hızlı bir açılış konuşması yapar. "Gelin ve damat kendi yeminlerini hazırladılar. Gio, sen kendininkiyle başlayabilirsin," diyor kadın.

"Eloise, her sabah yanımda olduğun için şükrederek uyanıyorum. Seni ilk gördüğüm andan beri sana aşığım. Seni her zaman seveceğime, koruyacağıma ve hayatımın geri kalanını ihtiyacın olan ya da istediğin her şeye sahip olmanı sağlayarak geçireceğime söz veriyorum. Söyleyeceğin her şeyi her zaman dinleyeceğime söz veriyorum, saçmaladığın ve pek bir şey ifade etmediğin zamanlarda bile. Sen benim diğer yarımısın, beni tamamlayan parçamsın. Her zaman sen olacaksın," diyor Gio.

"Eloise, Gio'ya olan yeminini okuyabilir misin?" diye sorar kutlama görevlisi.

"Gio, sen hayatta istememem gereken her şeysin. Ve aynı zamanda, tam da istemem gereken şeysin. Bana koşulsuz sevilmenin, olduğum gibi kabul edilmenin nasıl bir şey olduğunu gösterdin. Her zaman senin yanında olacağıma, hayatın boyunca senin amigon olacağıma söz veriyorum. Sırdaşın olacağıma. Kırmızı bayraklara rağmen *ve* onlar yüzünden seni seveceğime söz veriyorum. Beni seçtiğin için sonsuza dek minnettar olacağım."

Eloise konuşmasını bitirir bitirmez, Gio dudaklarını onun dudaklarına yapıştırır, onu yerden kaldırır ve etrafında döndürür. Konuklar alkışlıyor ve İtalyanca sesleniyorlar. Ne dedikleri hakkında hiçbir fikrim yok ama kulağa çok ateşli geliyor.

"Neden İtalyanca'da her şey çok daha seksi?" Daisy sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi bana fısıldıyor.

"Hiçbir fikrim yok." Omuz silkiyorum, yüzümdeki yaşları silerken onun dehşetine gülmemeye çalışıyorum.

En iyi arkadaşımın mutlu sona ulaşmasını izlemek gerçekten çok güzeldi. Gio'nun onu sevdiği gibi seilmeyi hak ediyor. Benim Eloise için seçeceğim kişi olmayabilir ama ona ne kadar aşık olduğunu gördüm. Evlerinde kaldığım o hafta bana ilişkileri hakkında gerçekten fikir verdi. Birbirlerine tamamen zıtlar - bu çok açık - ama yine de bir şekilde aralarında imrendiğim bir bağ var.

Alistair'e aşık olduğumu biliyorum ve onun da bana değer verdiğini biliyorum, ama onun kimseyi tam olarak sevmesine izin vereceğini sanmıyorum. İncinmenin sonuçlarından o kadar endişe duyuyor ki kalbinin etrafında çelikten duvarlar var.

Bu duvarları yıkacak kişi olmayı ne kadar istesem de, öyle olduğumu sanmıyorum. Ama Daisy'nin kitabından bir yaprak alacağım ve anı yaşayacağım. Şu anda her şey yolunda, bu yüzden bugünün ötesine bakmıyorum... ya da belki yarına.

Bozuk olmayan bir şeyi neden bozalım?

İlişkimizin sonu geldiğinde ve gelirse bununla başa çıkmaya hazırım. Aklımın bir köşesinde duran ve bunun gerçek olabileceğini düşündüren o küçük umudu kaybedemem. Ben ve Alistair birbirimizin sonsuza kadar arkadaşı olabiliriz.

YİRMİ ALTI

İ düşünlerden nefret ederim. Genelde vebadan kaçır gibi kaçırım. Dani olmasaydı, burada olmazdım. Uzun bir hafta sonu için izin istediğinde, beni davet etmedi. Kendim davet ettim. Ona eğer cennete gidiyorsa, ben de programında olsam iyi olur. Doğruyu söylemek gerekirse, bütün bir hafta sonunu ondan uzakta geçirmek istemedim. Şu anda çok fazla odaklanmamaya çalıştığım bir gerçek.

Burada, o anda onunla olmak istiyorum. Onun parlaklığıyla çevrili olmak istiyorum. Düşünlerle ilgili tüm bu konuşmalar, kafasında hala o peri masalının olması, birlikte geçirdiğimiz zamanın üzerine kara bulutlar çökmüş gibi görünüyor.

Bizi bize geri g t rmeliyim. Bu yüzden, resepsiyon salonuna doğru ilerlerken, onu bulduğum ilk kapalı kapıdan içeri çekiyorum.

"Ne oluyor be? Ne yapıyorsun?" diye sorar.

"     , küçük kız, sessiz olmalısın. Bizi burada yakalatmak istemezsin, değil mi?" Onu duvara doğru ilerlerken kulağına fısıldıyorum. Oda karanlık. Nerede olduğumuza dair hiçbir fikrim yok. Ancak ışığa ihtiya ım yok. Onun vücudunu kendiminkinden daha iyi tanıyorum.

"Ne? Gerçekten, Alistair, bunu şu anda yapamayız," diye fısıldar.

"Yapabiliriz ve yapıyoruz."   melıyorum. Ellerim onun eteğini buluyor. Elbise. Parmaklarımı bacaklarında gezdirerek kalçalarına ulaşıyorum ve külotunun bel bandını kavrayıp kalçalarından aşağı çekiyorum.

"Aman Tanrım!" diyor dantelli kumaşın içinden çıkarken.

Elbisesinin ipeğini kalçalarına kadar kaldırarak bacaklarından birini omzuma atıyorum. Dilim onun ıslak kıvrımlarını buluyor, sanki amcığı beni ileriye çağıran bir fenermi  gibi.

İçlerinden geçiyorum. "Kahretsin, buna bayılıyorum," diye inliyorum.

Dani'nin parmakları sa larımaya dolanırken yüzümü amına daha sert sokuyor. "Ben de, ama sadece daha az konu up daha çok yaladığında," diyor.

Yava  a ısırmadan önce di lerim klitorisinin üzerinde geziniyor. "Oh lanet olsun!"

"     ," diyorum ona, iki parmağımı dar deliğine sokarak. Onları içeri ve di arı itiyorum, kı  deliğinin etrafında daire çizmek için geri çekilmeden önce onları meyve sularıyla kaplıyorum.

"Oh..." Amını tekrar yüzüme doğru itiyor.

Dilim klitorisi boyunca dolaşıyor, yalamak ve emmek arasında gidip geliyor. Bir parmağımı kı ına sokuyorum.

"Siktir. Hayır," diyor.

İtirazlarını görmezden gelerek, parmağımı çekip tekrar içeri sokmadan önce daha derine itiyorum. Kı ı parmağımın etrafında kenetleniyor. Zevk onu ele geçirirken kalçaları titriyor.

"Vay anasını. Alistair," diye tıslıyor ilk orgazmını ya arken.

Hızla ayağa kalkarak sikimi serbest bırakıyorum, bacaklarından birini kollarımın altına alıyorum ve girişiyle aynı hizaya getirirken onu tutuyorum. "Eğer bir parmak seni bu kadar iyi hissettirebiliyorsa, kı ını siktiğimde sikimin ne kadar iyi olacağını hayal et," diyorum ona.

"Hayır. Olmaz," diyor.

"Oh, oluyor. Sanırım burada kimin yetkili olduğunu unuttun, küçük kız," diyorum ona, içine girerek.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor yüzünü omzuma gömerken.

"Seni sikmeyi seviyorum, küçük kız. Bu amcığı sikmeyi asla bırakmayacağım."

"Sakin durma," diye yalvarıyor.

Onu daha sert beceriyorum, daha hızlı girip çıkıyorum. "Tekrar ihtiyacım var. Tekrar boşalmanı istiyorum, sikimin her yerine, Dani. Benim için gel, seni sadece benim yapabileceğim gibi."

"Aman Tanrım!"

"İşte bu kadar. Amcığının etrafımda kasıldığını hissedebiliyorum. İşte böyle. Lanet olsun.

Güzel," diyorum ona. "Çok sıkı."

İkinci kez orgazm olurken gömleğimin üzerinden omzumu ısıırıyor. Dışarı çekerken, onu çeviriyorum. "Ellerini duvara koy," diye talimat veriyorum ve o da uyuyor. "Şimdi, kıcını dışarı çıkar."

"Ne? Hayır." Başını sallıyor.

Gülüyorum. "Senin kıcını sikmeyeceğim, küçük kız. Bunun için kayganlaştırıcıya ihtiyacımız olacak.

Amını sikiyorum. Şimdi, sana söyleneni yap."

Gözlerim odanın karanlığına alıştı ve sonunda onun silüetini seçebiliyorum. Kıcı ortaya çıktığında, elimi kusursuz tenine indiriyorum ve tokat sesi etrafımızda yankılanıyor. Kalçalarını tutarak sikimi tekrar içeri itiyorum.

"Becer beni," diye bağıriyorum. Ona bu şekilde girerek daha derine iniyorum. Bu çok iyi. "Sikim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum, küçük kız. Bana ne istediğini söyle." Yavaşça içeri ve dışarı pompalıyorum, Dani'nin cevap vermesini bekliyorum. Bana karşı geri itiyor. Kıcını tekrar tokatlıyorum. "Kelimelerini kullan. Bana ne istediğini söyle, küçük kız," diye hatırlatıyorum ona.

"Beni becermenizi istiyorum, efendim. Beni tekrar boşaltmanızı istiyorum."

"Peki seni nasıl becermemi istersin? Sert mi, nazik mi, hızlı mı, yavaş mı? Nasıl sikilmek istersin, küçük kız?" Ona soruyorum.

"Bana sahipmişsin gibi beni becermeni istiyorum. Sahiplenilmek istiyorum," diyor. "Oh, küçük kız, zaten sahibim. Her bir santimine sahibim."

"Evet, öyle," diye inliyor cevap olarak.

Parmaklarım kalçalarının etine giriyor. Muhtemelen çürükler bırakacağım. Kavrayışım o kadar cezalandırıcı. Tenin tene çarpma sesi, ıslak amının her seferinde beni içine çekme sesi kulaklarımı doldururken onu becermeye devam ediyorum.

"Siktir, boşalacağım küçük kız. Benimle gelmeni istiyorum," diyorum.
Onu

. Tıpkı daha önce her seferinde olduğu gibi, vücudu komutlarıma uyuyor.

Amı

Sikimi o kadar sert kavırıyor ki koparacak diye korkuyorum. Onu dölleriyle dolduruyorum, tekrar içine boşaldığımı hiç umursamıyorum. Bunu yapmamak çok güzel. Bunun bir risk olduğunu, sürekli aldığım bir risk olduğunu ve bunu yapmamın aptalca olduğunu biliyorum. Ama onun içindeyken doğru düşünmek çok zor.

"Adada bir eczane olma ihtimali nedir?" Çekmeden önce ona soruyorum. Yerden külotunu alıyorum ve dantelini cebime sokmadan önce amını temizlemek için kullanıyorum.

"Emin değilim. İyi olmalıyız. Hapa bir hafta önce başladım. Belki de işe yaraması için yeterli bir süredir?"

"Yaptın mı? Neden bana söylemedin?" Ona sordum. Ve neden her gün hap içtiğini fark etmedim?

"Unutmuşum. Önemli bir şey değil. Eskiden kullanıyordum, ama Hunter'dan sonra... şey, başka kimseyle birlikte değildim, bu yüzden rahatsız etmedim," diyor.

Evlenmeye hazırlandığı şerefsizden her bahsettiğinde içimi mantıksız bir kıskançlık kaplıyor. Pisliğin teki olsa bile başka bir adamla bu kadar çok geçmiş olmasından nefret ediyorum. Piç herif onun tüm ilklerini, daha doğrusu çoğunu aldı. Onun kışını almayı düşünürken dudaklarıma bir sırtıma yayılıyor.

"Neden gülümsüyorsun?" diye soruyor.

"Sonunda sikimi kışına gömdüğümde bunun ne kadar güzel olacağını düşünüyordum." Omuz silktim.

"Sorunlarınız var."

"Bütün gün seni düşünmekten daha kötü sorunlar da var," diyorum ona.

"Hadi ama, muhtemelen geç kalacağız ve bu benim en iyi arkadaşımın düğünü. Hiçbirini kaçırmamam gerekiyor" diyor.

Pantolonumun fermuarını çekip gömleğimi tekrar belime sokuyorum. Koridora çıkana kadar Dani omzumu silmeye başlıyor.

"Kahretsin, gömleğinin her yerine ruj bulaşmış."

"Belki bir dahaki sefere onun yerine ağzını benim sikimle doldurmalısın," diyorum ona.

"Sikin içimdeyken bunu yapmak zor," diye karşı çıkıyor.

"Eğer bir cin bulursam, üç sikim olmasını istiyorum," diyorum bu fikri düşünürken.

"Neden üç tane istiyorsun ki?"

"Böylece üç deliğinizi de aynı anda sikebilirim. Bunun nihai orgazm olacağını hayal ediyorum."

"Gerçekten sapkınsın." Gülüyor. "Ama hoşuna gidiyor."

"Evet," diyor.

Masada yerlerimizi buluyoruz. Claire ve Daisy Dani'ye bakıp gülüyorlar. "Gerçekten mi, birkaç saat bekleyemediniz mi?" Daisy soruyor.

"Onu gördün, değil mi?" Dani elini vücudumda bir aşağı bir yukarı sallıyor.

"Yeeeeeep," der Daisy. "Seni suçlamıyorum. Ben de onun üzerine atlardım." Omuz silkiyor.

Dani, "Evet, hiç de komik değil," diyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Her neyse, sence *bunu* Eloise'in aptal dokunulmazlık maddesine karşı nasıl kullanabilirim?" Daisy soruyor. Kimi işaret ettiğini görmek için arkama bakıyorum. Adamı tanımıyorum ama Gio'nun kardeşlerinden biri olduğunu tahmin ediyorum.

Claire, "Yapamazsın," diyor.

Daisy, "Peki, örümcek ağlarıyla dolu bir vajinayla yaşlı ve yalnız öleceğim," diye tükürür.

"Arkadaşların her zaman böyle ilginç yemek sohbetleri yapar mı?" Dani'ye sordum.

"Ne yazık ki. Bu yüzden daha sık dışarı çıkmıyoruz. Bir araya geldiğimizde genellikle sipariş veriyoruz" diyor.

O zaman aklıma, önerdiğim gibi onları akşam yemeği için bana davet etmediği geldi. Acaba iki dünyasının birbirine bağlanmasını istemiyor mu? Beni şimdi burada istiyor mu? Ne de olsa kendimi davet ettim. Onun hayatındaki yerimi sorgulamaktan hoşlanmıyorum.

Uzanıp parmaklarını benimkilere doladığında içimi bir huzur kaplıyor. "Benimle gelmene sevindim. En azından bütün gece Daisy'nin vajinası hakkında konuşmak zorunda kalmayacağım. Gel benimle dans et," diye fısıldıyor Dani, böylece onu sadece ben duyabiliyorum.

Gülümsüyorum. "Bütün gece dans kartını dolduracağım, bebeğim."

Dani ve ben masadan kalkıp dans pistine doğru ilerlerken Claire, "Siz ikiniz mide bulandırıcı derecede tatlısınız," diyor.

Kollarımı ona doladım. Bu doğru hissettiriyor. Onu kollarıma almak doğru. Sadece bunu mahvetmemem gerekiyor. Onu mümkün olduğunca uzun süre yanımda tutabileceğimden emin olmalıyım.

YİRMİ YEDİ

I o hissi yaşıyorum. Bilirsiniz işte. Her şeyin ters gitmek üzere olduğuna dair o altıncı his. Ne olduğundan emin değilim. Sadece kötü bir şey olmak üzere olduğunu biliyorum.

Eloise'in Gio ile evliliğini kutladığımız rahatlatıcı bir hafta sonundan sonra işe döndüğümde ve her zamanki rutinime devam ettiğimde kendimi yeniden canlanmış hissederdim.

Bugün perşembe. Pazartesi gecesi döndük. Patronla yatmanın faydalarından biri de uzun bir hafta sonu için hızlıca onay almaktır. Yani, verdiği çoklu orgazmlar en büyük faydası. Ama bir tatil köyünde uzun hafta sonlarını da kabul ederim.

Ancak kendimi yenilenmiş hissetmek yerine yorgun hissediyorum. Daha da ötesi, bitkinim. Telefonumu elime aldım ve kızlara mesaj attım.

BEN:

Gribe yakalanmış gibi hisseden başka biri var mı?

Belki de o düğündeki konuklardan biri hastaydı ve hepimize bulaştırdı. Umarım öyledir. Eğer grip olursam, tek başıma acı çekmek istemem. Hasta olmaktan nefret ediyorum. *Nefret etmekten!* Muhtemelen sırf annem bana balkabağı çorbası yapabilsin diye eve gitmek isteyeceğim. Yarın öğleden sonra erkenden ayrılıp hafta sonu için ailemin yanına gitme şansımın ne olduğuna bakmalıyım. Sadece bugünü ve yarını atlatmam gerekiyor ve sonra evde olabilirim. Annem hasta olduğumda beni hep iyi hissettirir.

Gelen bir mesajın ping sesi. Telefonumu elime aldım ve Eloise'den gelen mesajı okudum.

ELOISE:

Balayındayken hasta olmaya vakit yok. Umarım kendini çok kötü hissetmiyorsundur.

Gülümsüyorum. Hayalindeki balayında Avrupa'yı gezdiği için çok mutluyum. Dünyadaki tüm mutluluğu hak ediyor.

BEN:

Lafı açılmışken, bize mesaj atamayacak kadar meşgul olman gerekmiyor mu?

ELOISE:

Senin için asla çok meşgul değilim, bebeğim.

BEN:

Seni seviyorum.

DAISY:

Hasta değilim. Tüm arkadaşlarım örümcek ağı olmayan vajinalarının tadını çıkarırken son derece sönüküm ama en azından hasta değilim.

BEN:

Bu şehirde bir milyon adam var. Git ve birini bul.

DAISY:

Bütün iyi olanlar gitti.

BEN:

Standartlarınızı düşürün o zaman.

ELOISE:

Ne dedi?

CLAIRE:

Ben de katılıyorum. Standartlarınız o kadar yüksek ki İsa bile onları karşılayamaz.

DAISY:

Listemin karşılanmasını istemenin çok fazla olduğunu düşünmüyorum.

Gözlerimi deviriyorum. Daisy'nin ideal erkeğin nasıl olması gerektiğine dair çok saçma bir listesi var. Bana sorarsanız ulaşılması imkansız. Ve eğer o tek boynuzlu atı bulursa, onu ortaya çıkarmak için şeytanın kendisiyle bir anlaşma yaptığına eminim.

CLAIRE:

Hasta da değilim. Hamile testi yaptın mı? Aylardır tavşan gibi düzüyorsunuz.

Sözlerini tekrar okudum. Ellerim titriyor ve telefon masaya düşüyor. Hamile değilim. Hamile olamam. Dikkatli olmadığımı biliyorum ama Plan B'yi iki kez aldım. Ve neredeyse iki haftadır günlük haplarımı alıyorum. Hamile değilim.

Telefonum çaldı. Eloise'den gruba bir görüntülü arama. Cevap vermek için yeşil tuşa basıyorum.

"Tamam, korkma. Şu anda benim için en kötü senaryoyu düşündüğünü biliyorum. Her şey yoluna girecek. Sadece git bir test yap ve önümüzdeki sekiz ay içinde Eloise adında bir yeğenimiz olup olmayacağını merak etme ızdırabından hepimizi kurtar" diyor.

"Hamile değilim," diye fısıldadım. Kelimeleri yüksek sesle söylemekten çok korkuyorum. "Tamam, kanıtla. Otuz dakika sonra evinde buluşalım. Testi getireceğim."

Claire diyor ki.

"Orada olacağım! Test negatif çıktıktan sonra içebileceğin şarabı getireceğim. Ki öyle olacak," diye ekliyor Daisy.

"Anlaştık. Otuz dakika sonra görüşürüz." Telefonu kapattım ve eşyalarımı toplamaya başladım. Alistair beni takip etmeden buradan çıkmalıyım. Kesin bir şey öğrenmeden önce onu bu konuda strese sokmak istemiyorum. İkimizin de ruhsal çöküntü yaşamasının bir anlamı yok.

Kapımı açıyorum ve ana ofis alanına bakıyorum. Ortaklardan kimseyi göremeyince asansöre doğru yürüyüp düğmeye basıyorum. Her nasılsa, ben

görünmeden çıkmayı başardım. Telefonumu açıp Alistair'e bir mesaj gönderiyorum.

BEN:

Özür dilerim. Erken çıktım. Yapmam gereken bir iş var.

Cevabı hemen gelir.

ALISTAIR:

Her şey yolunda mı?

BEN:

Evet, harika. Seni sonra ararım.

Küçük noktaların tekrar ortaya çıkmadan önce belirip kaybolduğunu görüyorum.

ALISTAIR:

Tamam.

Bu kadar mı? *Tamam mı?* Beni bulmaya çalışmasını beklerdim. Meşgul olmalı. Telefonumu bir kenara koyup binanın önünde bekleyen bir taksiye atlıyorum. Şoföre adresimi veriyorum ve başımı koltuğa yaslayıp sessizce dualar ediyorum.

Hamile olamam. Çok gencim. Alistair'in bu konuda ne hissedeceğini hayal bile edemiyorum. Ömür boyu sürecek bir taahhütte bulunmaya niyeti yok ve hiçbir şey bir çocuktan daha ömür boyu sürmez. Benden nefret edecek... Yani, daha önce doğum kontrolüne başlamalıydım. O silahı bana yaklaştırmadan önce sarması için ısrar etmeliydim.

Midem bulanmaya devam ediyor. Ben de henüz böyle bir bağlılık istediğimi sanmıyorum. Evlenmek istiyorum. Bir çocuğunuz olmadan önce yapmanız gereken tüm o geleneksel kilometre taşlarını istiyorum.

Hamile olamam. Sadece grip oldum. Bu yüzden bu kadar bitkin hissediyorum.

Bu düşünceleri aklıma soktukları için o kızları döveceğim.

Taksici evimin önünde durdu. Ödeme yapmak için kartımı okutuyorum ve atlıyorum. Belki kimsenin beni bulamayacağı bir yere kaçabilirim ve saklanabilirim. İnsanlar beni bulamazsa, şu anda bunlar olmuyormuş gibi davranabilirim.

"Kaçmayı aklından bile geçirme. Eğer kaçarsan ben de gelirim," diyor Daisy, yürüyüp yanımda durarak.

"Değildim," diye

yalan söyledim.

"Öyleydin."

"Tamam, öyleydim. Ama gerçekten, nereye gidebilirim ki?" "Mars," diye kestirip atıyor.

"Tamam, Mars'a gitmek için Elon'a gideceğim."

"Muhtemelen bunu deneyen ilk kişi olmazdım." Gülüyor.

"Hadi, her şey yoluna girecek." Daisy kolunu benimkiyle birleştirdi.

Daireme girdiğimizde Claire'i çoktan koltukta otururken buluyoruz. "Yeterince uzun sürdü. Burada diken üstündeyim. İşemeye başla artık," diyor bana. "İşte, birkaç tane var. Hepsini deneyeceğiz. Emin olmalıyız."

Bana uzattığı plastik torbayı alıp banyoya giriyorum. Ve tekrar yalnız kaldığım an korku tenimi diken diken ediyor. Böyle hissetmemeliydim. Çocuk sahibi olmak mutlu bir olay olmalı. Bu kadar bencil olmamalı ve testler pozitif çıkarsa kaybedeceğim her şeyi düşünmemeliyim. Bir numaralı şey Alistair ve onun tepkisi.

Beş çubuğa işedim. Daha fazla işlemem mümkün değil. Hepsini tezgâhın üzerine diziyorum, ellerimi yıkıyorum ve kapıyı açıyorum. Claire ve Daisy'ye "Bakamam," diyorum.

İçeri girerler ve küvetin kenarına yaslanırlar. "Gel o t u r .
Bir zamanlayıcı ayarlayacağız," diyor Daisy.

Midem düğümlenmiş halde kendimi banyonun zeminine bırakıyorum. Saatin sesi odayı çınlattığında, geleceğini bildiğim halde sığıyorum. "Bak," diyorum, sanki o çubukları başka bir evrene sokabilecekmişim gibi durup tezgâha bakarak.

"Vay anasını!" Daisy diyor ki.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye ekliyor Claire.

"Aman Tanrım!" Gözlerim beş testin hepsinden bana bakan ve yanıp
s ö n e n pozitif işaretlere yapıştı.

"Sorun yok. Biz hallederiz," diyerek Daisy kolunu omzuma atarak beni temin ediyor.

"Bu iyi değil. Bu iyi değil. Buna hazır değilim," diye fısıldıyorum daha çok kendime.

"Ne yapmak istersen biz burada olacağız. Ama o şaraba ihtiyacım var," diyor Claire banyodan çıkmadan önce.

"Aman Tanrım, şarabı içemem!" diye haykırdım ve onu oturma odasına kadar takip ettim. Kanepeye uzandım. "Ne yapacağım ben?" Onlara soruyorum.

"Eloise'i aramalıyız," diyor Daisy.

"Kahretsin..." Telefonumu açıp Eloise'i görüntülü aradım. Hemen cevap verdi.

"Peki, ben teyze miyim?" diye soruyor fazla hevesli bir şekilde.

"Bunu yapamam, El." Gözyaşlarım yüzümden aşağı akmaya başladı bile.

"Saçmalık. Hepimiz arasında en uygun aday sensin," diyor.

"Ya onu kaybedersem?" Büyümekte olan yeni insan hakkında düşünmem gerektiğini biliyorum ve Alistair'i kaybetmek istemem bencillik ama istiyorum. Onu kaybetmekten çok korktuğum gerçeğine engel olamıyorum.

"Eğer seni yalnız bırakırsa, onun kafasını bir sopaya geçiririm. Çok ciddiğim. Gerekirse onu kendim öldürürüm," diye öfkeleni.

"Onu bırakmaya hazır değilim."

"O zaman yapma," diyor. "Dani, seçeneklerin var, biliyorsun. Ve neye karar verirsen ver, ben burada olacağım. Artık eve gelebilirim. Gio'ya uçağı hazırlamasını söyleyeceğim."

"Hayır, sen balayındasın. Eve gelme," diyorum ona. "Senin için birkaç haftalık tatili kaybetmeye değer."

"Bir yolunu bulacağım. Her şey yoluna girecek. Ne de olsa kadınlar bunu zamanın başlangıcından beri yapıyor. Ne kadar kötü olabilir ki?" Üç arkadaşşıma da sordum.

"Her şey yoluna girecek," diyor Daisy. "Yani vajinan değil ama diğer her şey iyi olacak," diye ekliyor hemen.

"Onu dinleme. Dışarıda yeğenimi doğurduktan hemen sonra vajinayı düzeltebilecek bir sürü estetik cerrah var," diye ısrar ediyor Eloise.

"Tamam, sanırım biraz kestirmem gerek. El, balayının ve kocanın tadını çıkar. Benim için endişelenme. Eve döndüğünde hala burada olacağım."

"Senin için her zaman endişeleneceğim, Dani."

"Yakında konuşuruz. Seni seviyorum." Ona bir öpücük gönderiyorum. Suçluluk duygusu her şeyin üstünde ağır basıyor. Hayatının en güzel anlarını yaşaması gerekirken ona kendi dramımı yaşattığım için nefret ediyorum.

"Sen git biraz kestir. Biz burada kalacağız," diyor Claire.

"Hayır, siz ikiniz eve gidin. Ben iyi olacağım. Söz veriyorum," diyorum onlara.

YİRMİ SEKİZ

DAni ofise hiç geri dönmedi. Saate baktığımda neredeyse akşam altı olmuştu. İşe dalıp gitmiş olmalıyım. Eşyalarımı topladım, ışıkları kapattım, telefonumda onun numarasını buldum ve aramaya başladım.

Telefon çalıyor. Telefonuna her zaman bağlı olduğunu düşünürsek, bu garip. Ne gibi bir işi olduğunu hatırlamıyorum. Sorduğumu bile sanmıyorum. Bana mesaj attığında bir yığın dosyayla boğuşuyordum.

Arabaya biner binmez tekrar aramaya başladım. Arama sonunda bağlanmadan önce sonsuzluk gibi görünen bir süre çalıyor.

"Alistair?" Sesi sessiz. Kapalı. Bir sorun var.

"Dani, neredesin?" Ona sordum.

"Çok özür dilerim. Her şeyi mahvettim. Özür dilerim," diye telefonda hıçkırarak hıçkırarak ağlıyor.

"Sen neden bahsediyorsun? Neredesin sen?"

"Özür dilerim. İsteyerek yapmadım... Gerçekten çok özür dilerim," diye defalarca tekrarlıyor ve ne için özür dilediğine dair hiçbir fikrim yok.

"Ne oldu? Dani, bana ne olduğunu anlat. Her ne olduyorsa düzelteceğim. öyle."

"Bunu düzeltemezsin," diyor.

"Söyleyebilirim. Sadece bana sorunun ne olduğunu söyle," diye yalvarıyorum. Arabanın yönünü gerçekten orada olması için dua ederken.

"Özür dilerim." Hıçkırıkları kalbimi parçalıyor. Onu duymaya dayanamıyorum

Ağla.

"Her şey yoluna girecek. Yola çıkıyorum."

"Buraya gelme. Henüz değil. Bir süreliğine hala iyiymişiz gibi davranmama izin ver.

Birazcık. Sadece... bana birkaç gün ver. Lütfen..." Hiç mantıklı konuşmuyor. Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok. Biz iyiyiz.

"Elbette, sana birkaç gün vereceğim," diye yalan söylüyorum, çünkü onu rahat bırakmaya hiç niyetim yok. Asla. Telefon kesiliyor ve alımdan boncuk boncuk ter akarken kalbim göğsümde çarpıyor. Kusacakmışım gibi hissediyorum. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece bunu düzeltmem gerektiğini biliyorum.

Ne yapmış olabilir ki?

Aklım doğrudan düzeltemeyeceğim tek şeye gidiyor. Berbat etti. Aldattı. Tıpkı annemin babama yaptığı gibi. Bunu düşünmek istemiyorum. Onu kaybetmek istemiyorum. Onu kaybedemem. Ama bu... Eğer yaptığı buysa, bunu affedemem. Affedebilir miyim?

Başımı sallıyorum. Onu elimde tutmamı sağlayacaksa hemen her şeyi affedebilirim ama bunu değil.

Dairesinin önüne park ettim ve merdivenlerden yukarı koştum. Ondan habersiz kesmiş olabileceğim anahtarı çıkarıp kendimi içeri attım. "Dani? Neredesin?" İçeri iki adım atamadan ona seslendim.

Cevap vermiyor ama ağladığını duyuyorum. Onu yatağında kıvrılmış bulduğumda kalbim ikiye bölündü.

"Dani, bebeğim. Ben buradayım. Her şey yolunda. Her ne olduyorsa, her ne yaptıysan, sorun yok." Onu kucağıma aldım ve yatağa oturtup kucağıma çektim.

Başını göğsüme gömüyor. "Öyle değil. Ben mahvettim. Bizi mahvettim,"

diyor ve ben donup kalıyorum.

Sakın söyleme. Sakın söyleme. Sakın söyleme, kafamın içinde tekrar tekrar söylüyorum.

"Hamileyim," diyor, bana bakıyor, gözleri bir sonraki gözyaşı dalgasını kırıştırmaya başlamış bile. Bedenim rahatlıyor. Neyse ki korktuğum şeyi söylemedi.

"Sen... hamile misin?" diye sordum.

Başını sallar. "Özür dilerim. İsteyerek yapmadım... Bilmiyorum... nasıl olduğunu biliyorum ama bunu bilerek yapmadım. Yemin ederim yapmadım," diye geveliyor.

Bir parmağımı yanağına götürüp gözyaşlarını siliyorum. "Bunu tek başına yapmadın Dani. İkimizin de dikkatsiz davrandığına eminim," diyorum ona.

"Neden korkmuyorsun?" "Daha kötüsü de olabilirdi." Omuz silkiyorum.

"Daha kötü ne olabilir ki? Hamileyim, yani ben anne olacağım ve sen de baba olacaksın. Bunu planlamamıştık, Alistair. Bunu istemedik," diyor.

Bunu istemiyor mu?

"Benden çocuk sahibi olmak istemiyor musun?" Ses tonumu sakın tutmak için elimden geleni yaparak ona soruyorum. Hatta.

"Çocuk sahibi olmak istemiyorum. Hazır değilim. Ve seni kaybetmek istemiyorum. Sonsuza kadar, ömür boyu sürecektir bir bağlılık istemediğini biliyorum ve seni kaybetmek istemiyorum," diye tekrarlıyor.

"Küçük kız, beni kaybetmeyeceksin. Bu süreçte seni yalnız bırakmayacağım. Bu çocuğu birlikte yaptık. Bunu birlikte başaracağız." Başının üstünü öptüm. "Evlen benimle," diye ağzımdan geçiriyorum ne dediğimi bilmeden, ağzımdan çıkacağını hiç düşünmediğim kelimeler bir şekilde çıkınca donup *kalıyorum*.

"Ne? Hayır." Başını sallıyor.

"Ne demek *hayır*? Neden olmasın?" Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine yaklaşıyor.

"Ciddi değilsin. Benimle evlenmek istemiyorsun, Alistair. Bunu sadece mecbur olduğunu düşündüğün için söylüyorsun. Sırf çocuğundan hamile kaldım diye kimseyi benimle evlenmeye zorlamayacağım. Bunu istemiyorum," diyor.

"Ciddi olmadığım şeyleri söylemem. Ciddi olmasaydım sormazdım. Benimle evlenmeni istiyorum Dani, hamile olduğun için değil, seni istediğim için."

"Evlenmeden bana sahipsin. Evlenmeyeceğiz ve bebek gibi hayatımızı değiştiren bir şeyle karşılaşmışken bir teklifi kabul etmeyeceğim."

"Ne diyeceğimi bile bilmiyorum." İç çektim. "Sanırım sen evet diyene kadar sormaya devam edeceğim."

"Bunu gerçekten *ama* gerçekten istediğin zaman tekrar sormaya ne dersin? O zamana kadar, lütfen yapma. Buna ihtiyacım yok ve sen de istemiyorsun." "Seni seviyorum," diyorum ona.

Gözleri büyüdü. "Lütfen hamile olduğum için böyle söyleme. Bu adil değil," diye fısıldıyor, gözyaşlarıyla savaşımaya devam ederken alt dudağı titriyor.

"Bunu daha önce de söyledim Dani. Gerçek bu."

Kadın başını sallar. "Hayır, bu sözleri bana daha önce hiç söylememiştin."

"Elbette, yaptım. Yaptığımdan eminim..." Ona tam bir tarih, saat ya da olay hatırlamaya çalıştığımı söylüyorum ama bir şey bulamıyorum. "Gerçek bu," diyorum tekrar. "Seni seviyorum. Her gün senin yanında uyanmamayı hayal bile edemiyorum."

"Ben de seni seviyorum, hem de hiç düşünmediğim kadar çok," diyor.

Elimle başının arkasını kavıyorum ve yüzünü kendime doğru çekiyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum dudaklarına, dudaklarım dudaklarına yapışmadan hemen önce.

"Mmm, sik beni, Alistair. Bana senden başka her şeyi bir süreliğine unuttur," diye yalvarıyor.

"Memnuniyetle." Onu çeviriyorum ve bacaklarının arasına yerleşiyorum. Elbisesinin eteklerine uzanarak, Dani dirseklerinin üzerinde dururken elbiseyi kaldırıyorum, böylece elbiseyi başının üzerinden çekebiliyorum. Sutyen ya da külot giymemişti. Benden önce tamamen çıplaktı. Gözlerim düz karnına odaklanıyor ve kolum onu örtmek için hareket ediyor. "Orada tam bir insan olduğuna inanamıyorum," diyorum ona. "Mini bir sen."

"Biliyorum. Çok tuhaf," diyor.

"Bu çok güzel."

"Biliyorsun, ne yapacağımıza hemen şimdi karar vermek zorunda değiliz. Zamanımız var," diyor bana.

"Ne demek istiyorsun?"

"Seçenekler var, Alistair. Bunları tartışmalıyız..."

Bebeği doğurmamayı mı düşünüyor? Burada çok fazla söz hakkım yok. Bu onun vücudu ve hepsi. Ama neden şu an kendimi bu kadar çaresiz hissediyorum?

"Hiçbir şeyi tartışmamıza gerek yok Dani. Bir bebeğimiz olacak. Ortadan kaybolmayacağım. Hiçbir yere gitmiyorum. Bunu birlikte yapacağız, sadece sen ve ben. Ve o." Parmağımı karnında gezdiriyorum.

"O mu?" Dani bir kaşını kaldırır.

"Umarım. Çünkü mini bir sen, benim mini bir versiyonumdan çok daha çekici." Gülüyorum.

"Emin misin?"

"Eminim. Sen
emin misin?"

"Bilmiyorum. Korkuyorum," diye itiraf ediyor.

"Birlikte korkabiliriz," diyorum ona dürüstçe. "O
lanet şeyi şimdi yapabilir miyiz?"

"Her zaman." Pantolonumu indirip sikimi serbest bıraktıktan sonra eğilip dudaklarını yakalıyorum. Dilimi ağzına sokuyorum ve durduğumda içine doğru itmek üzereyim. "Bekle. Bu iyi mi? Bunu yapmalı mıyız? Ya sana zarar verirsem? Ya da bebeğe?" Aklımdan milyonlarca soru geçerken ona soruyorum. Burada ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Dani güler. "Sen büyüksün Alistair, ama kimse o kadar büyük değil. Beni becermek istemiyorsan, tamam... Kendim yaparım," diyor ve altımdan **k u r t u l m a y a** çalışıyor.

"Dur bakalım." Kollarını sabitliyorum ve şehvet dolu gözlerle bana bakmasını izliyorum. "Asla ama asla istemediğimi söylemedim. Bunu asla söylemem de. Ben istiyorum. İnan bana, çok istiyorum. Sadece bunu yapabileceğimizden emin olmak istiyorum."

"Hamile insanlar seks yapar, Alistair. Sorun değil," diye beni ikna etmeye çalışıyor. "Haklısın."

"Ayrıca, ben şişmanlayıp çirkinleşmeden ve artık seni sertleştirmeden önce alabildiğin kadar almalısın."

"Ciddi misin? Sen asla çirkin olamazsın ve sen hamileyken seni becermek için sabırsızlanıyorum. Seni o kadar çok becereceğim ki tekrar hamile kalacaksın ve sonunda kendi futbol takımımızı kuracağız."

"Biyoloji dersini atladın mı? Çünkü işler öyle yürümüyor." Gülüyor.

"Biliyorum. Ama yine de son nefesimi verene kadar seni beceriyor olacağım."

"Kanıtla," diyor.

"Küçük kız, belanı arıyorsun." Sikimi onun damlayan amına sokuyorum. "Sana her battığımda nasıl daha iyi olduğunu asla anlayamayacağım,"

söyle ona.

"Mmhmm. Çok iyi." Kalçaları yukarı kalkıyor, benim itişime karşılık veriyor. Normalde yaptığım kadar sert davranmamaya çalışıyorum. Onu incitmekten gerçekten korkuyorum. Dani, elleri göğsüme inmeden önce hırlıyor ve beni itiyor.

"Ne oluyor be?" Sırt üstü düşerek soruyorum.

Dani üstüme tırmanıyor. Sikimi kavıyor, üzerime çökmeden önce girişiyle aynı hizaya getiriyor. "Eğer beni sikmeyeceksen, o zaman ben seni sikeceğim" diyor ve kalçalarını dairesel hareketlerle hareket ettiriyor.

Avuçlarım göğüslerini kavarken meme uçlarını parmak uçlarımla arasında kıştırıp yuvarlıyorum. "Lütfen yap," diyorum.

Kendini şaftımda aşağı yukarı zıplatmaya başlıyor. "Çok iyi," diye inliyor.

"İyiden de öte," diye düzeltiyorum ellerimden birini indirip klitorisini bulurken ve başparmağımı bastırırken. Her an boşalabilirim ve ondan önce boşalmayı reddediyorum. "Benim için gelmelisin, küçük kız," diye bağıriyorum.

Hızını artırıyor, kalçalarını döndürüyor ve aşağı doğru her hareketinde klitorisini başparmağıma daha sert sürüyor. "Oh kahretsin." Elleri göğsümün üzerine indi. Beni becermeye devam ederken onları kaldıraç olarak kullanıyor.

"İşte bu kadar. Benim için gel. Bana o güzel orgazmik yüzünü göster" diyorum ve o da gösteriyor. Orgazm onu parçaladıkça vücudu titriyor ve amcığı sikimin üzerine fışkırıyor. Beni kavıyor. Beni sağlıyor. Ben de onunla birlikte boşalıyorum, içimi ona boşaltıyorum. "Seni seviyorum," diyorum ona.

"Mmm, ben de seni seviyorum," diyor üzerime yığılmadan önce.

YİRMİ DOKUZ

■ karnımı yırtan keskin bir ağrıyla uyandım. "Lanet olsun. Kahretsin," diye tısladım.

"Neyin var?" Alistair yatakta doğruldu ve bana baktı. "Bir şey yok. İyi olacağım," diyorum ona bir elimi yatağıma bastırırken.
mide.

"İyi değilsin."

"Sadece... ahh... acıyor," diyorum.

"Siktir." Yataktan fırlar ve kıyafetlerini giyer, ardından şifonyerin çekmecelerini karıştırıp bir gömlek ve bir çift eşofman çıkarır. "Bunları giy. Seni hastaneye götüreceğim" dedi.

"Hastaneye ihtiyacım yok, Alistair. Sadece uyumaya ihtiyacım var," diyorum ona.

"Umurumda değil. Gel hadi." Bileklerimden tuttu ve dik oturmam için çekti. Sonra giyinmeme yardım ediyor, beni kaldırıyor ve daireden dışarı taşıyor.

"Yürüyebiliyorum. Eminim sadece büyüme sancıları ya da onun gibi bir şeydir," diyorum. "Muhtemelen. Ama seni taşımayı seviyorum." Beni yolcu koltuğuna oturttu.

arabasının.

İki hafta önce hamile olduğumuzu öğrendiğimizden beri, adam zorbalık yapıyor. Korumacı. İşteyken bile her on beş dakikada bir beni kontrol ediyor. Bir bakıma sevimli. Baba olacağını öğrendiğinin ertesi sabahı, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ortaklarına söyledi. Bu kadar heyecanlanacağını düşünmemiştim. Açıkçası bu fikirden nefret edeceğini düşünmüştüm. Kaçacağını. Ayrıca son iki haftadır her gün bana evlenme teklif ediyor. Ona henüz değil deyip duruyorum. Benden nefret etmesini istemiyorum ve teklifine evet dersem evleneceğimizden ve bir gün uyandığında bana kızgın olacağından korkuyorum.

Alistair sabahın erken saatlerinde garajından çıkıp trafiğe karışıyor. "Sorun yok.

Her şey yoluna girecek," diyor benden çok kendi kendine.

"Özür dilerim. Eminim bir şey yoktur," diyorum karnımı tutup irkilmemeye çalışarak. Şu anda ne kadar kötü acıdığını bilmesini istemiyorum. Zaten olduğundan daha fazla korkmasını istemiyorum. Çok korkuyorum. Bir şey olmasını istemiyorum. Bu bebeğe şimdiden bağlandım. Sadece iki hafta içinde, sanki benim bir parçamış gibi hissediyorum.

Bu bebeği *istiyorum*. Şüphelerim olduğunu biliyorum ama bunu gerçekten istiyorum.

Alistair acil servisin önünde durdu. Emniyet kemerimi çözüyor, beni tekrar kucağına alıyor ve içeri taşıyor. Bu sefer onunla tartışmadım.

"Nişanlım hamile. Bir sorun var. Ağrısı var. Bir doktora ihtiyacı var," diye uzun bir nefes alıp veriyor.

Triyaj hemşiresi bana "Kaç aylıksınız?" diye sordu.

"İki ay," dedim ona. Bunu geçen haftaki doktor randevumuzda, evde yapılan milyonlarca testin bize zaten söylediği şeyi doğruladıklarında öğrendik. Hamileydim.

"Onu buraya getirin." Hemşire bir zile basıyor ve bizi bir hastane yatağına götürüyor.

"Onun nesi var?" Alistair daha kimse beni muayene etmeye fırsat bulamadan ağzından kaçırıyor.

Hemşire, "Doktor birazdan burada olur," diyor. Bana birkaç soru daha sorduktan sonra ortadan kayboluyor. Doktor içeri girdiğinde Alistair küçük odada bir aşağı bir yukarı volta atıyor.

"Günaydın," diye selamlıyor bizi.

"Doktor, onda bir sorun var. Hamile," diyor Alistair. "Bir bakalım." Doktor bize güven verici bir gülümseme sunuyor. "Merhaba, ben Dr. Mitchell bu arada. Karnınızı muayene etmek için gömleğinizi kaldıracağım. Herhangi bir kanama yaşadınız mı?" diye sorar.

"Hayır."

"Ağrınızı tarif edebilir misiniz?"

"Sanki bir şey içimi parçalıyormuş gibi hissediyorum. Acıyor," diyorum çünkü başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Anlıyorum." Bir süre karnımı yokluyor. "Ultrason makinesiyle bir bakacağım." Bir el arabasını yatağa doğru sürüklemesini izliyorum, sonra küçük monitörü açıyor. Karnımın alt kısmına bir jel sürerken "Bu soğuk olacak" diyor. Bir çubuk alıyor ve ekrana bakarken cildimin üzerinde gezdirmeye başlıyor. "İşte oldu. Duydun mu?" Bana döndü. "Bu bebeğinizin kalp atışı. Güçlü," diyor başka bir gülümsemeyle.

"Bu onun kalbi mi?" Alistair gözleri lazer gibi makineye odaklanmış bir halde soruyor. "Cinsiyeti söylemek için biraz erken ama kalp bu. Her şey iyi görünüyor. Yaşadığınız şey bağ ağrısına benziyor, vücudunuzun büyüyen bebeğinizi desteklemek için kendini hazırlama şekli. Önemli bir şey değil, ancak bunun ne olduğundan emin olmak için sizi birkaç saat burada tutacağız," diye açıklıyor doktor.

"Emin misiniz? Bu kadar acı çekmemeli. Ya..." Alistair cümlesinin ortasında durur, devam etmeden önce sözlerini düşünür. "Ya onu incitirsem? Seks yapıyoruz, hem de çok fazla, Doktor. Sorun olmadığını sanıyordum ama ya değilse?"

Yüzümü kapatıyorum, tamamen utanç içindeyim. "Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum ellerimin arkasından.

"Hamilelik boyunca seks yapmak güvenlidir," diye yanıtlıyor doktor hiç vakit kaybetmeden.

"Tamam." Alistair tuttuğu nefesi bırakır.

"Her şey iyi görünüyor. Seni kontrol etmek için geri döneceğim." Dr. Mitchell başını sallar ve dışarı çıkar.

"İşe gitmelisin. Kalmak zorunda değilsin," diyorum Alistair'e.

"Seni burada bırakacağımı sanıyorsan aklını kaçırmışsın," diyor.

"Özür dilerim. Sana iyi olduğumu söylemiştim."

"Bunu riske atmamayı tercih ederim. Sen ve bu bebek benim her şeyimsiniz Dani. Ciddiyim. Seni kaybetmek istemiyorum. "

"Beni kaybetmeyeceksin, Alistair." "Evlen benimle," diye tekrar sorar.

"Belki." Gülümsüyorum.

"Belki hayırdan iyidir. Kabul ediyorum," diye sırtıyor.

Herkese nişanlısı olduğumu söylediğine göre neden sorup durduğundan emin değilim. Benim "evet "imin sadece teknik bir ayrıntı olduğunda ısrar ediyor. Haklı da. Eninde sonunda kabul edeceğimden eminim. Yani, akli başında bir kadın Alistair Warner gibi yürüyen bir Viagra'yı nasıl geri çevirebilir ki?

"Sana bir fincan çay getireyim," diyor Alistair, beni evindeki kanepeye oturtturarak.

"Ben çay bile içmem. Telaşlanmayı bırak. Doktoru duydun. Ben iyiyim," diyorum ona.

"Hâlâ seninle ilgilenebilirim," diye karşı çıkıyor mutfığa gitmeden önce. Bir fincanla geri döner. "Al bakalım. Bu çay değil."

Bardağı alıyorum ve anında çikolata kokusunu alıyorum. "Mmm, sıcak çikolata her zaman çaydan daha iyidir." Gülümsüyorum ve bardağın ağzını dudaklarıma götürüyorum.

"Biliyor musun, doğumunu izlemek beni öldürecek," diyor. "Seni acı içinde görmekten hoşlanmıyorum."

"Alistair, yemin ederim... Buna aylar var ve bu bebeği içimden çıkarmak için yapmam gerekenler söz konusu olduğunda kafamı olabildiğince uzun süre kuma gömmek istiyorum."

"Üzgünüm... sadece sesli düşünüyordum."

"Eğer dışarı itmek zorunda kalırsam, sen izliyorsun," diyorum ona. "Başka bir yerde olmak istemezdim."

"Evet," dedim

ona. "Evet ne?"

"Evet, seninle evleneceğim" dedim.

"Yapacak mısın?" diye sorar. "Yani, evet, kahretsin. Bekle." Ayağa fırlıyor ve neredeyse koşarak odadan çıkıyor. Fincanımı sehpanın üzerine koyuyorum, nereye gittiğini görmek için boynumu büküyorum. Bir dakika sonra geri dönüyor ve önümde diz çöküyor. "Büyük bir romantik jest planlıyordum ama sen bunu mahvettin. Seni seviyorum, Danielle Hutchinson. Sana karım demek benim için büyük bir onurdur. Benimle evlenir misin lütfen?" diye soruyor ve küçük mücevher kutusunu açıp ortasında parlayan tek bir prenses kesim pırlantayı gösteriyor.

"Evet ve bu herhangi bir romantik jestten çok daha iyi," diyorum. Alistair yüzüğü kutudan çıkarıp parmağıma takıyor. Elimi kaldırıp kocaman taşla bakıyorum. "Bu çok fazla. Çok güzel," diyorum ona.

"Bu dünyada sana layık bir elmas yok." "Bu ne zamandır sende?" Ona sordum.

"Kulübe son gidişimizden bir gün sonra aldım. Bir vitrinde gördüm ve vazgeçemedim."

"Sopalardan bahsetmişken, artık bir yüzüğüm olduğuna göre, bunu kaybedebilir miyim?" Kolumdaki tenis bileziğini hâlâ kilitli bir şekilde tutuyorum.

"Hiç şansın yok. Senden elmaslar istiyorum, küçük kız," diyor.

Bedenimi bir ürperti sararken bacaklarımı açıyorum. Bana küçük kız demesinde beni etkileyen bir şey var.

"Bunu aklından bile geçirme. Hastaneden daha yeni geldin Dani. Seks yapmıyoruz."

"Ya lütfen dersem? Efendim?" Ona kirpiklerimi kırıştırıyorum.

"Siktir. Hayır, yapmamalıyız" diyor ama kararlılığının azaldığını görebiliyorum. "Ama gerçekten yapmalıyız," diyorum ona, kıcımlı kaldırıyorum ki

eşofmanımı bacaklarımdan aşağı indirdi. "Bedenimi tanıyorum Alistair ve seninle dolmak istiyor. Hem de çok. Hemen şimdi."

"Siktir. Tamam." Pantolonunun düğmelerini açıyor, aşağı itiyor ve tekmeleyerek çıkarıyor. Sonra gömleğinin arkasına uzanıyor ve kendini kanepeye bırakmadan önce başının üzerinden çekiyor. "Gel ve bana bin," diyor. İkinci kez sormasına gerek yok. Üstüne çıkıyorum ve kendimi yavaşça aşağıya bırakıyorum.

"Seni seviyorum." Yüzünü ellerimin arasına aldım ve dudaklarımı yüzüne yerleştirdim. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok," diye cevap veriyor.

Onu yavaşça sürüyorum. Acelem yok. İçimi dolduran sikiğin tadını çıkarmak için acele etmiyorum. Başım geriye düşüyor ve Alistair'in ağzı

meme uçlarımdan biri. Eliyle diğer göğsümü avuçlarken parmaklarıyla tepesini büküyor.

"Oh kahretsin." Aletini aşağı doğru çekiyorum ve onun üzerinde, onun için, onunla birlikte boşalırken zevk içime yayılıyor.

"Çok güzel," diyor kollarını bana dolayarak ve beni göğsüne bastırarak.

EPILOG

Alistair

A pair of black handcuffs is hanging from the dot of the lowercase letter 'i' in the word 'Alistair'. The handcuffs are shown in a side profile, with the two circular cuffs connected by a short chain and a locking mechanism in the center.

On yedi ay sonra

I Etrafımızdaki herkes "İyi ki doğdun" şarkısını söylerken kızımı kucağıma alıyorum. Kulağına melodiyi mırıldanırken alnından öpüyorum. Her zaman Dani'nin hayatımda gördüğüm en güzel şey olduğunu düşünmüşümdür.

ama sonra Ellie geldi.

Doğduğu an, ona aşık oldum. Güzelden de öte. O lanet bir melek. Hayatımdaki bu iki muhteşem kızı hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama onlara sahip olduğum için minnettarım.

Tüm ailemiz ve arkadaşlarımız burada. Ailem dışında. Onları ayrı ayrı görmeyi seviyorum. Böylesi daha kolay. Dani ve Ellie'yi onları ziyarete pek götürmedim ama tanıştılar. Dani'nin ailesi benimkilerin tam tersi. Annesi Rhonda harika biri. Ellie doğduğunda gelip bizimle kalmıştı. Ebeveynliğe alışmamızda bize gerçekten yardımcı oldu.

"İşte, bir tur da ben atayım. Onu özledim," diyor Rhonda, kızıma uzanarak.

Onu başkalarına vermekten nefret ediyorum. Hepsine siktirip gitmelerini ve kendi kızlarını almalarını söyleyebilseydim, söyledim. Ama sanırım Rhonda'nın kızını kendim için talep ettiğime göre bu adil. Ellie'yi ona veriyorum ve kolumu Dani'ye doluyorum.

"Şimdiden bir yaşında olduğuna inanamıyorum. Sanırım bir tane daha yapmamızın zamanı geldi," diyorum ona.

"Hayatta olmaz" diyor.

"Neden olmasın? Bak onları ne kadar mükemmel yapıyoruz," diyorum, Dani'nin anne ve babası Ellie'nin üzerine titrerken gözlerim Ellie'ye takılı kalıyor.

"Onları oldukça mükemmel hale getiriyoruz, değil mi?" Dani iç geçirir. "Öyleyse anlaştık. Bir tane daha yapıyoruz."

Sırıtiyorum.

"Bence önce evlenmeliyiz." Gülüyor.

"Yargıcı aramamı ister misin? Gece yarısına kadar evlenebiliriz" dedim.

Dani bir tarih belirleyemedi. Hamileyken bebek doğana kadar evlenmek istemediğini söylemişti. Sonra kızımız oldu ve Ellie biraz daha büyüyene kadar beklemek istediğini söyledi, bebek kilolarını vermek için zamanı olduktan sonra - ki yoktu bile. Vücudu çok nefis. Bana sorarsanız şimdi her zamankinden daha fazla. Baktan eski sevgilisiyle yaşadıklarının tekrarlanmasından korktuğundan şüpheleniyorum. Ki bu da

tam olarak neden devraldığımı. O bunu bilmiyor. Ama bugün sadece Ellie'nin doğum günü değil.

Bir saat içinde bir kutlama görevlisi gelecek. Dani'ye nasıl söyleyeceğimi bulmaya çalışırken diken üstündeydim. Arkadaşlarına onun için bir elbise seçtirdim. Seveceği bir şey olacağına söz verdiler. Her şeye sahip olmasını istiyorum ve korktuğunu biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, ben de korkuyorum. Ama tamamen farklı bir nedenden dolayı. Her şeyi berbat edip onu kaybetmekten korkuyorum.

Beyaz bir elbiseyle merdivenlerden inmesini bekliyor olacağım. Yapacağım son şey olsa bile bu kadını karım yapacağım.

Xavier'e evlilik öncesi anlaşma istemediği konusunda ders vereli çok olmadı. Ama şimdi anlıyorum. İnsanların neden kullanmadıklarını anlıyorum. Hâlâ aptal olduklarını düşünüyorum, bu yüzden Dani için bir şeyler yazdım. Benden çok onun için. En kötüsü olursa onu koruyor. Temsil ettiğim acı dolu, boşanmış pislğe dönüşmek istemiyorum. Hak ettiği her şeye sahip olmasını istiyorum.

"Benimle gel. Bazı belgeleri imzalaman gerekiyor," diyorum elini elime alarak.

"Hemen şimdi mi? Bekleyemez mi?" diye soruyor.

"Hayır, bu önemli." Onu evdeki ofise götürüyorum ve çekmecedan belgeleri çıkarıyorum. "Bunu okumadan önce, benim için değil, senin için olduğunu bilmeni istiyorum. Buna ihtiyacım yok. Sadece bunu bilmeni istiyorum. Bunu bilmene ihtiyacım var. Ayrıca korunmana da ihtiyacım var. Sen ve Ellie'nin hiçbir şey istememeniz için," diyorum ona.

"Nedir bu?" Evrakı eline alıyor ve gözleri ayrıntıları tararken açıyor. "Alistair, bu bir evlilik sözleşmesi," diyor.

"Biliyorum. Ben yazdım," diyorum ona.

"Tamam ama neden? Yani, evlendiğimizde bir taneye ihtiyacımız olacağını biliyordum ama henüz bir randevumuz bile yok. Neden gerginsin? Evlilik sözleşmesi olmadan benimle evlenmeni beklemezdim, biliyorsun," diyor ve masamdan bir kalem alıp sayfanın altına imzasını atıyor. "Seni istiyorum Alistair, eşyalarını, parayı ya da işini değil. Sadece seni istiyorum."

"Dediğim gibi, bu senin için, benim için değil. Eğer bir şey olursa, bu kesin. Her şeyin yüzde seksenini alacaksın."

"Ne? Hayır, bu çok saçma ve bir an bile beni terk edeceğini düşünme. Asla. Evli ya da değil, Alistair Warner, sen benimsin." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Ben seninim. Her zaman seninim. Ve bunun yasal olmasını istiyorum, bu yüzden kırk dakika içinde bir kutlama görevlisi gelecek," diyorum ona, gözlerim saatime kayıyor.

"Sen ne? Hayır, bugün evlenemem. Gelinliğim bile yok."

"Kızlar sana bir tane aldı. Bugün evleniyoruz, Dani. Burada yapabiliriz, sadece biz, nikah memuru ve şahit olarak da ailen. Eğer istediğin buysa. Ya da bahçeye çıkıp tüm arkadaşlarımızın ve ailemizin önünde evlenebiliriz."

"Ciddi misin?" diye sorar.

"Evet."

"Ya... ya fikrini değiştirirsen. Alistair, ya herkesin önünde ayağa kalkarsan ve bunu yapamazsan," diye fısıldıyor gözlerini yere dikerek.

Çenesini yukarı doğru eğiyorum. "Ben o değilim Dani. Evli ol ya da olma, seni asla terk etmeyeceğim."

"Söz mü?" diye soruyor.

"Söz veriyorum. Benimle kalacaksın," diyorum ona.

"Güzel, çünkü senden biraz hoşlanıyorum." Gülüyor.

"İyi misin? Ne yapmak istiyorsun? Burada mı yoksa dışarıda mı?"

Başparmağımla omzumun üzerinden bahçeye doğru bir işaret yapıyorum.

"Dışarıda," diyor.

"Mükemmel. Haydi gel. Arkadaşların bu sırrı senden saklamaya çalışırken ölüyorlar."

"Bekle... sadece... gerçekten eminsin, değil mi? Tereddütlerin yok mu?" diye tekrar sordu.

"Tek bir tane bile değil. Bugün seni Bayan Alistair Warner yapacağımdan yüzde yüz eminim."

Dani'nin gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor.

EPİLOG

M Ellerimi Alistair'in ellerine koyarken titriyorum. Bunu yaptığımıza inanamıyorum. Gerçekten evleniyoruz. Düğünlerle ilgili kendi takıntılarımın bunu daha önce yapmamızı engellediğini biliyorum. Ki bu da

Alistair'in 'asla evlenmem' diyen alaycı bir tip, benimse umutsuz bir romantik olduğum düşünülürse biraz komikti.

Benimle evlenmeye karar verdiği andan itibaren kararından dönmedi. Fikrini değiştirmesini bekleyip durdum. Bir kez bile bunu benimle yapmak istemediğini belirtmedi. Ellie doğduktan sonra bile. Gecenin bir yarısı onunla uyanık olurduk ve o bana ne zaman

evlenip daha fazla çocuk sahibi olabiliriz. O mükemmel bir baba. Ellie onu parmağında oynatıyor ve ikisi de bunu biliyor.

Kızımızı kucağına almış olan anneme bakıyorum. Bana gülümsüyor. Dikkatimi Alistair'e vermeden önce Ellie'ye küçük bir öpücük konduruyorum.

"Çok güzel görünüyorsun Dani," diyor.

"Teşekkür ederim. Sen de hiç fena sayılmazsın," diyorum ona.

Tören bir bulanıklık içinde geçiyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan Alistair beni öpüyor ve kutlama görevlisi bizi karı koca ilan ediyor.

"Bunu başardığımıza inanamıyorum. Gerçekten evlendik," diyorum Alistair'e bakarken.

"Öyleyiz. Beni dünyanın en mutlu adamı yaptın Dani. Seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim," diye yanıtlıyor dudaklarımı dudaklarıyla yakalamadan önce.

Kalabalık bizi alkışlıyor.

Öpüşmeyi kesip yanlarına gidiyorum ve Ellie'yi annemin elinden alıyorum. "Teşekkürler," diyorum ve onu kucaklamak için kendime çekiyorum. Sonra babama dönüyorum. "Teşekkür ederim baba," diye kulağına fısıldıyorum.

Gözlerinde parlayan yaşları saklamaya çalışıyor. "Senin adına mutluyum Dani. Tüm bu mutluluğu ve daha fazlasını hak ediyorsun."

Alistair kolunu bana doluyor. "Henüz bitmedi bebeğim. Bir partimiz var ve sonra sen, ben ve Ellie balayına gidiyoruz."

"Balayımıza bir yaşında bir çocuk mu götüreceğiz?" diye sordum. "Onu geride bırakmak istemezdim."

"Güzel, çünkü ben de yapabileceğimi sanmıyorum." Parmak uçlarımda yükseliyorum ve onu öpüyorum.

"Bu bizim sonsuzluğumuzun sadece başlangıcı Dani," diyor bana.

"Ve daha iyi bir başlangıç dileyemezdim," diyorum gülümseyerek.

Sırada ne olduğunu bilmek ister misiniz? Lucy ve Dominic'in hikayesi Unhinged Desires'a göz atmak için okumaya devam edin!

AKIL ALMAZ ARZULAR

Birinci Bölüm

Çelişkili. Konferans salonunun en arka köşesindeki gölgelerden onu izlerken Lucy Christianson bana kendimi böyle hissettiriyor. Yüzünü aydınlatan kocaman bir gülümsemeye yürüyor. Sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi. Gölgelerde gizlenen tehlikenin farkında değil. Ben.

İçimde daha önce kimsenin canlandırmayı başaramadığı bir şeyi uyandırdığını bilmiyor. Benim olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Onu gördüğüm an kadarı belli olmuştu. Göğsüme bir kurşun yemiş gibi hissettim. Odada keskin nişancıyı ararken bir yandan da kendimi yokladım. Kafeteryada ona doğru ilerlerken onun olduğunu fark ettim.

Dürbünün arkasındaki oydu. Ona ulaşmaya çalışıyordum. Onu korumak için. Kalbim hızla çarpıyor, damarlarımda adrenalin dolaşıyor, hasar verme ihtiyacı her zamankinden daha güçlü olsa da.

İzlerimde durdum. Herhangi birine acı vermek istemiyordum. Hayır, onu incitmek istiyordum. Çünkü o an fark ettim ki, eğer içimde yabancı duyguların gelgit dalgalarını uyandırabilirse -benim gibi bir adamın sahip olmaması gereken duygular- o zaman neden olabileceği acı, yaşayabileceğim en katartik şey olacaktı.

Acı. Onu arzuluyorum. Bana yaşadığımı hissettiren tek duygu bu ve onun acı çektiğini görmek en büyük ıstırap. Bu tehlikeli bir şey. Onun için.

Onu o odadaki her türlü tehlikeden korumak ve elimi boğazına sarıp son nefesini verişini izlemek gibi çelişkili düşünceler aklımdan geçti.

Ama hiç yapmadığım bir şeyi yaptım. Yürüyüp gittim. Bir şekilde arkamı döndüm ve o kapıdan çıkıp gittim.

O günden sonra her yerde o vardı. Anında onu aramadan bir odaya giremiyorum. Kendimi onu izlemekten alıkoyamıyorum, o lanet gülümsemesiyle üzerime hangi büyüğü laneti serptiğini anlamaya çalışıyorum.

Onu ilk gördüğümünden bu yana iki ay geçti ve ne kadar sık bana doğru baksa da beni hiç görmüyor. Dikkatini çekmekten se gölgelerde kalmayı tercih ederek ona görünmediğimden emin oluyorum.

Bana en ufak bir ilgi gösterirse kendimi tutabileceğimden emin değilim. Telefonumu kaldırıp fotoğrafını çekiyorum. Sanki burada olduğumu biliyormuş gibi bana doğru bakıyor. Sanki onu izlediğimi biliyor gibi.

Dinlemiyor. Yanındaki arkadaşı ne söylüyorsa onu dinlemek için başını çeviriyor.

Ders boyunca bakışlarım ondan hiç ayrılmadı. Buradan profilini görebiliyorum. Parlak bir pakete sarılmış mükemmellikte olduğunu söylemek hafif kalır. Uzun sarı saçları sırtına doğru kıvrılıyor. Başını yana yatırıp boynunu ortaya çıkardığında parmaklarım sandalyemin kolçağını kavıyor. Kavrıdığım için morluklarla lekelenmiş boynunun görüntüsü sikimi sertleştiriyor. Yine, lanet olası çelişkili duygular zihnimde sekiyor. Ona zarar vermek, kendime zarar vermek istediğim kadar, onu kurtarmak da istiyorum. Onu bir kuleye kilitlemek ve dünyanın ona dokunmasına asla izin vermemek istiyorum.

Üzerinde bir çift kot pantolon ve düğmelerinin yatak odamın parke zeminine vuruşunu dinlemek ve yırtmak istediğim beyaz, transparan bir bluz var. Gözlerim dolgun bacaklarında geziniyor, ayakları bir çift Chucks ayakkabıya sarılmış. Tam bir komşu kızı gibi görünüyor. Burada gerçekte kim olduğunu gizlemeye çalışıyor. Kitlelerin arasına karıştığını sanıyor. Ama öyle değil. Asla uyum sağlamaması gerekiyordu.

Lucy Christianson gibi insanlar görülmek için doğmuşlardır. Ve görüldü de. Benim tarafımdan görülmek insanların istediği bir şey değil. Asla bitmez.

onlar için iyi.

Son iki aydır ona dokunmaktan, onu almaktan, onu elimde tutmaktan kaçınmış olmam lanet olası bir mucize. Bir McKinley olarak büyüdüğüm için hayatta hiçbir şey istemedim. Umutsuzca istediğim ama sahip olmak için kendime izin vermediğim tek şey o. Bu, başkasının da ona sahip olmasına izin vereceğim anlamına gelmiyor ve yanındaki koltuğu dolduran dangalak onu güldüren bir şey söylediğinde, kendisini bir sonraki kurbanım olarak etiketliyor.

Gülüşleri onların değil; gülümsemeleri onların değil. Onlar benim. O benim. Telefonumu tekrar elime alıyorum ve o dangalağın fotoğrafını çekip kendime e-posta ile gönderiyorum. Sadece profilini görebiliyorum ama ihtiyacım olan tek şey bu. Resmi kullandığım yüz tanıma yazılımına yüklüyorum. Tüm öğrenci dosyası önümde olmadan önce sadece iki dakika sürüyor.

Logan Morgan. Yüzünü hafızama gömdüm. Bu serseri yaptıklarının sonuçlarını öğrenmek üzere.

Ders biter bitmez yerimden fırlayıp kapıyı itiyorum. Binanın dışında onun çıkmasını bekliyorum. Arkadaşıyla bir şeyler fısıldaşıyor. Her zaman birlikte olduğu kişiyle. Şu anda bok listemde bir numara olan adam. Onu dairesine kadar takip etmeyi planlıyordum. İki saatliğine kütüphaneye gitmeden önce duş almak için eve gideceğini biliyorum.

Logan'ın yanına gidiyorum. "Hadi biraz yürüyelim," diyorum ona. Bu bir soru değil.

Bana bakarken yüzü soluyor. Kim olduğumu biliyor. Buradaki herkes benim kim olduğumu biliyor. İsmimiz okulun her yerindeki plaketlerdeyken anonim kalmak zor. McKinley olarak doğmanın laneti bu. Her zaman ilgi odağı olursun. Herkes seni izliyor, eski paranın prestijini görmek için bekliyor.

"Gitmem gereken bir ders var" diyor.

"Bu bir seçenek değildi. Benimle yürü," diyorum ona tekrar. Ve kendimi tekrarlamaktan hoşlanmıyorum.

Başını sallıyor, yutkunurken adem elması sallanıyor. Her şeyi berbat ettiğini biliyor. Bu kampüsteki herkes ona dokunmaması gerektiğini biliyor. Her erkek onun dokunulmaz olduğunu bilir. Yine de ilk deneyen o değil ve sonuncusu da olmayacak. Bu yüzden her zaman izliyorum, her zaman saldırmaya hazırım.

Logan beni binanın etrafında ve arka tarafta takip ediyor. Etrafta kimse yoktu. İzlerimde durdum ve onunla yüzleşmek için döndüm. Sağ yumruğum yüzüne çarpmadan önce konuşmasına fırsat vermiyorum. Yumruğumun çitirtisini duydum.

Burnundan kan akmaya başlamadan hemen önce kemik kırılıyor. Sol yumruğum gelip kaburgalarına saplanıyor. Pislik herif bir bok çuvalı gibi yere yığıldı. Aramızda mesafe yaratmaya çalışırken kıvranışına bakıyorum.

Acı. Korku. Ondan yayılıyor ve ben bunu içime çekiyorum. Bunun için yaşıyorum. Benim sebep olduğum acı. Benim ellerim. Kim ve ne olduğumu öğrendiklerinde gözlerinde gördüğüm korku.

Yüzüne doğru eğildim. "Bir daha onu görürsen, başka tarafa bak." Yumruğum tekrar suratına çarpıp herifi bayıltmadan önce ona tükürüyorum.

Boyum uzayınca binanın etrafından koşarak arabamı park ettiğim yere geliyorum. İçeri giriyorum, dizüstü bilgisayarımı çıkarıyorum ve dairesine kurduğum kamera görüntüsünü açıyorum. Eve yeni gelmiş gibi görünüyor. Her dolabı, her dolabı dikkatle açışını izliyorum, sanki bir şeylerin üzerine atlayacağını düşünüyormuş gibi. Son birkaç haftadır geliştirdiği yeni bir alışkanlık bu.

Sanki onun için geleceğimi biliyor.

Dominic ve Lucy'nin hikayesini [Unhinged Desires](#)'da okumaya devam edin

YAZARLA TANIŞIN

Benimle nerede buluşabilirsin?

Yazarlarla tanışmayı ve en sevdiğiniz kitapları imzalatmayı seviyor musunuz?
2023 için planladığım bir dizi etkinlik var.

9-10 Haziran - **BALLGOWNS AND BOOKS EVENT, Sidney Avustralya**

8 Temmuz - **RARE LONDRA İngiltere - Bu etkinlik için imzalı
kopyalarınızı buradan ön sipariş verin!!!! [RARE ÖN SİPARİŞ](#)**

Bu etkinliklerden herhangi birinde sizinle tanışmayı çok isterim!!!

AYRICA KYLIE KENT TARAFINDAN

Birleştirme Serisi

[Onunla Birleşti](#) (Zac ve Alyssa'nın Hikayesi)

[Onunla Kaynaştı](#) (Bray ve Reilly'nin Hikayesi)

[Onunla](#) Sarmaş [Dolaş](#) (Dean ve Ella'nın Hikayesi)

2. Nesil Merge Serisi

[Onun Tarafından Tutuşturuldu](#) (Ash ve Breanna'nın Hikayesi)

[Karışık Bir Noel: Merge Serisi Noel Romanı](#) (Alex ve Lily'nin Hikayesi) [Onun Tarafından](#)

[Kovalanmak](#) (Chase ve Hope'un Hikayesi)

[Ona Bağlı](#) (Noah ve Ava'nın Hikayesi)

McKinley Çiftliği Düeti

Josh ve Emily'nin Hikayesi

[Onu Mahvediyor](#)

[Onu Mahvetmek](#)

Valentino İmparatorluğu

[şeytani Kral](#) (Holly ve Theo'nun Hikayesi)

[Mütevazi Kraliçe](#) (Holly ve Theo'nun Hikayesi)

[Birleşik Saltanat](#) (Holly ve Theo'nun Hikayesi)

[Acımasız Prenses](#) (Neo ve Angelica'nın Hikayesi) [Lola'yı](#) [Geri Kazanmak](#) (Lola ve Dr James)

Valentino'nun Oğulları Serisi

[Acımasız şeytan](#) (Theo & Maddie'nin hikayesi) [Merhametsiz şeytan](#) (Matteo & Savannah'nın hikayesi)

[Ruhsuz şeytan](#) (Romeo & Livvy'nin Hikayesi)

[Pervasız şeytan](#) (Luca & Katerina'nın Hikayesi)

Baştan **Çıkarıcı**
Serisi [Onun](#)
[Kurallarına](#) [Uymak](#)

Onun Emirlerine

Uymak

[O'nun Emirlerine Uymak](#)

Hasta Aşk Düeti

[Unhinged Desires](#)

[Sertifikalı Cazibe](#)

Valentino'nun Mirası

[Vicdansız Şeytan](#)

[İntikamcı Şeytan](#)

KYLIE KENT HAKKINDA

Kylie, biraz karanlık ve çarpık bir tarafı olan umutsuz bir romantiktir. Aşkı seviyor, ne şekilde olursa olsun. Terli, psikopat, sapık, hikaye mutlu sonla bittiğı ve tonlarca baharat eklendiğı sürece fark etmez.

Kurgusal bir dünyada kaybolmaktan, sadece hikâyelerin sizi götürebileceğı maceralara atılmaktan daha çok sevdiği bir şey yok.

Kylie okurlarından haber almayı çok seviyor; ona şu adresten ulaşabilirsiniz:
author.kylie.kent@gmail.com

Tam bir okuma sırası için şu adresi ziyaret edin

Kylie'nin web sitesini ziyaret edin: www.kyliekent.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.